

नोहा र लूतको दिनहरूमा ख्रीष्टको क्रूसिकरण

Deyan Delchev
Adrian Ebens
Kevin J. Mullins

नोहा र लूतको दिनहरूमा ख्रीष्टको क्रूसिकरण

The Crucifixion of Christ
in the days of Noah and Lot

Deyan Delchev
Adrian Eben
Kevin J. Mullins

Printed by

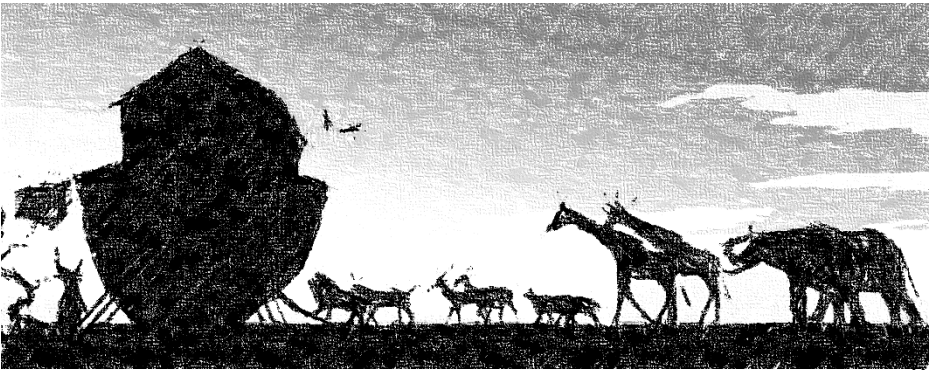

<https://loveofgod-nepal.com/>

November, 2020

विसयसूची

के नोहाले विशब्यापी अपहरणको ब्यापार संचालन गरेका थिए ?.....	4
हिंसाले भरिएको.....	8
भ्रष्टाचार / विनाशको पथ.....	21
क. सदोम र मिश्रको विनाश.....	33
ख) यरूशलेमको विनाश.....	59
ग) अन्तिम दिनहरूको विनाश.....	66
मृत्यु, पापले गर्दा भएको हो, परमेश्वरबाट होइन.....	77
ख्रीष्ट पिताको सही अभिव्यक्ति हुनुहुन्छ.....	81
महान झूट जो मृत्युको डरको कारण बन्यो.....	89
ख्रीष्टले मृत्युलाई समाप्त गर्नुभयो.....	95
परमेश्वर पिताको प्रेमको प्रकाश.....	109
कलवरी जलप्रलयको माध्यमबाट प्रकट भएको.....	115
हामीले उहाँलाई परमेश्वरबाट हिराएको, र उहाँबाट पिटिएको ठान्यौं...126	

के नोहाले विश्व्यापी अपहरणको ब्यापार संचालन गरेका थिए ?

एक मानिस विनम्रतासाथ किराना पसलमा आउछ र मालिकलाई सूचित गर्दछ कि उसको व्यवसायमा वास्तविक खतरा अवस्थित छ । "तपाईंको व्यवसाय र तपाईंको परिवार मा केहि विनाश आउँदछ," उस्ले भन्यो । "तपाईं हाम्रो सुरक्षामा आउनु बाहेक अरु कसैले यस विनाशलाई रोक्न सक्दैन," उनी अझै भन्छन् । "जसले हामीलाई स्वतन्त्रताको एक मात्र साँचो संरक्षकको रूपमा स्वीकार्नेहरूका लागि हामीले सुरक्षाको सन्दूक प्रदान गरेका छौं ।" उक्त मान्छेले यो घोषणा गर्छ कि ऊ पसलको मालिकलाई निश्चित विनाशबाट बचाउन चाहन्छ र यो ती सबैमा पर्नेछ जसले यो सुरक्षा स्वीकार गर्न अस्वीकार गर्दछन् ।

त्यो मानिसले बिस्तारै पसलको मालिकको काँधमा हात राख्छ र उसको यस "दया" को प्रस्तावलाई ध्यानपूर्वक स्वीकार गर्न बिन्ती गर्छ । "हामी तपाईं वा तपाईंको परिवारलाई कुनै प्रकारको हानि भएको हेर्न चाहँदैनौं । हामी यस बारे धेरै दुःखी हुनेछौं ।" त्यसकारण उक्त मानिसले दयाको सुरक्षाका

सर्तहरूलाई स्वीकार गर्न आग्रह गर्दछ । त्यसोभए यो आपराधिक काण्ड हुन सक्दछ जसलाई अपहरणको धंदा भनिन्छ । यो धमकी वा कुनै प्रकारको दबाब लागू गरीएको खण्डमा व्यक्तिको इच्छालाई हेरफेर गर्ने जबरजस्ती अभ्यास हो ।

के यो सम्भव छ कि दबाब लागू गर्नेको लागि, र विनाशको धम्की पूरा गर्ने पार्टीको प्रतिनिधित्व गर्नेले, दयाको साँचोको सन्देश दिन सक्ने उही व्यक्ति हुन सक्छ ?

के बाइबलमा उल्लेखित जलप्रलयको कथा वास्तवमा विश्वव्यापी जबरजस्तीको धंदा गर्ने रैकेट हो त ? के बाइबलको परमेश्वरले तिनीहरूलाई मात्र सुरक्षा प्रदान गर्नुहुन्छ जसले उहाँको इच्छा अनुसार काम गर्दछन, र जसले उहाँलाई समर्थन गर्न इन्कार गर्दछन तिनीहरू सबैलाई मार्नुहुन्छ ?

उत्पति ६:१३,१४ तब परमेश्वरले नूहलाई भन्नुभयो, “मानिसहरूको हिंसाले पृथ्वी भरिएकोले यसमा भएका सबै प्राणीहरूलाई नष्ट पार्न मैले निर्णय लिएँ [H7843]। यसर्थ पृथ्वीसितै तिनीहरू सबैलाई म झट्टै नष्ट पार्नेछु। तैले गोपेर काठको एउटा जहाज बनाउनु र त्यसमा

कोठाहरू बनाउनु र त्यसको भित्र र बाहिर पट्टी
अलकत्राले लिप्नु।

बाइबलले यो भन्छ कि पृथ्वी हिंसाले भरिएको थियो । के
यसले हिंसात्मक हो भन्ने कारण प्रयोग गरेर मानिसहरूलाई
हिंसात्मक रूपमा नष्ट गर्न कुनै अर्थ राख्छ ? के यो कपटी
मानिने छैन र ?

यदि हामीले हिब्रूमा नष्ट शब्दलाई हेर्यौं भने यसको अर्थ निम्न
छ :

[H7843]: एक आदिम जरा; क्षय गर्न, त्यो हो, (कारणी
रूपमा) विनाश (शाब्दिक वा सांकेतिक अर्थमा):-
बल्लेबाज, निकालिएको, भ्रष्ट नष्ट गर्नु, हराउनु, मारु, नाश,
पोखिनु, बिग्रेको, फोहोर ।

यही समान शब्द तेह्रौं पदहरूमा बाहेक पनि माथिका
अध्यायहरूमा समेत प्रयोग गरिएको छ:

उत्पत्ति ६:११,१२ परमेश्वरको नजरमा पृथ्वी भ्रष्ट थियो ।
मानिसहरूले पृथ्वीमा हिंसा ब्याप्त पारेका थिए ।
परमेश्वरले पृथ्वीमा देख्नु भयो पृथ्वीका मानिसहरूले

आफ्नो जीवन भ्रष्ट [H7843] पारेकोले पृथ्वी नै नष्ट [H7843] भएको थियो ।

यदि हामीले अंग्रेजी शब्द नष्ट लाई प्रयोग गर्छौं भने, जसलाई उत्पत्ति ६:१३ मा यही हिब्रू शब्दलाई अनुवादकले प्रयोग गरेका छन्, यसलाई निम्न रूपमा पढ्न सकिन्छ:

उत्पत्ति ६:१३ तब परमेश्वरले न्हलाई भन्नुभयो, “मानिसहरूको हिंसाले पृथ्वी भरिएकोले यसमा भएका सबै प्राणीहरूलाई नष्ट पार्न मैले निर्णय लिएँ। यसर्थ पृथ्वीसितै तिनीहरू सबैलाई म झट्टै नष्ट पार्नेछु।

पृथ्वीलाई विनाश ठानिने कारण यो थियो कि मानिस भ्रष्ट भएको थियो वा उसको बिचारलाई नष्ट गरेको थियो; ऊ हिंसाले भरिएको थियो।

हिंसाले भरिएको

यस समयमा संसारले शैतानको दिमागलाई पूर्ण रूपमा प्रकट गरिरहेको थियो । धर्मशास्त्रले हामीलाई यो हिंसाको स्रोतको बारेमा बताउँछ । यद्यपि इजकिएलको पुस्तकको २८ औं अध्यायमा “टायरका राजा” भन्ने चरित्रमा केन्द्रित छ, हामीलाई भविष्यसूचक रूपमा शैतानको चरित्रको बारेमा झलक दिइन्छ – तल खस्सालिएको करूब:

इजकिएल २८:१२-१६ “हे मानिसको छोरो, टायरको राजाको विषयमा दुखपूर्ण गीत गाऊ । उसलाई भन, ‘मेरो स्वामी परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छतिमी आदर्शवाद मानिस थियौं, तिमी बुद्धिले परिपूर्ण थियौं, तिमी पूर्णत सुन्दर थियौ । **तिमी अदनमा थियौं, परमेश्वरको बगैंचामा** तिमीसँग प्रत्येक बहुमूल्य रत्न थियो, माणिक, लालमणि, पुष्पराज, पन्ना, पीनमणि, हीरा, फिरोजा, गोमेद, आनिकस अनि जस्पर नीलम, हरितमणि अनि नीलामणि अनि हेरक रत्नमा सुन जडिएको थियो । तिनीहरूलाई यो सुन्दरता दिएको थियो जुन दिन तिम्रो सृजना गरिएको थियो, तिनीहरू तिम्रो लागि तयार गरिए । परमेश्वरले तिमीलाई बलियो बनाउनुभएको थियो ।

तिमी चुनिएका करुब स्वर्गदूत थियोँ । तिम्रो पखेटा मेरो सिंहासन सम्म फैलिएको थियो अनि मैले तिमीलाई परमेश्वरको पवित्र पर्वतमा राखें । तिमी त्यो रत्नको बीचमा हिँड्यौ जुन आगो जस्तै दन्किरहेको थियो । तिमी असल अनि ईमान्दार थियोँ जब मैले तिमीलाई बनाएँ । तर त्यसपछि तिमीमा दुष्ट कुरो पाइयो । तिम्रो व्यापारले तिमीकहाँ धेरै सम्पत्ति ल्यायो तर त्यसले तिमीभित्र क्रुरता उत्पन्न गरायो अनि तिमीले पाप गर्यौँ । यसकारण मैले तिमीसँग यस्तो व्यवहार गरें, मानौँ तिमी अपवित्र चीज हो । मैले तिमीलाई परमेश्वरको पर्वतमा फ्याँकिदिँ । तिमी विशेष करुब स्वर्गदूतहरू मध्ये एक थियोँ तिम्रो पखेटा मेरो सिंहासनमा फैलिएको थियो, तर मैले तिमीलाई आगो जस्तो चम्किने रत्नहरू छोड्न बाध्य गराएँ ।

यो ख्रीष्टको पूर्ण विपरित हो जुन भविष्यवक्ता यशैयाले भनेका छन, जसले कुनै हिंसा गर्नुहुन्न:

यशैया ५३:२-३, ७-९ ऊ एक सानो पालुवा जस्तो परमप्रभुको अगाडी हुर्कियो । उ सुख्खा भूँडमा उम्रिरहेको एउटा जरा जस्तै थियो । उसमा त्यस्तो खास गौरव

थिएन। उसमा विशेष कुरा देखिँदैन थियो । यदि हामीहरूले उसलाई हेर्यौं भने हामी त्यस्तो केही खास कुरा देख्ने छैनौं जसले ऊ प्रति हामी आकृष्ट नै हुने कारणै देखिन्दैन । मानिसहरूले उसलाई हाँसोको पात्र बनाए अनि आफ्नो साथीहरूले उसलाई छाडिदिए । ऊ पीडा नै पीडाले भरिएको मानिस थियो । ऊ राम्रो प्रकारले निको हुनेछ भनेर जान्दथे। मानिसहरूले उसलाई हेर्न दिएनन्। हामीले उसलाई ध्यानै दिएनौं । उसलाई चोट पुर्याएर दण्ड दिइयो । तर उसले कहिल्यै विरोध गरेन् । मार्नलाई लगेको भेंडा जस्तै उसले केही पनि भनेन । ऊ ऊन काट्दा पनि चुपचाप रहने भेंडाको पाठो जस्तो भयो । उसले आफ्नै बचाउको लागि कहिल्यै मुख खोलेन् । मानिसहरूले जबरजस्ती गरेर उसलाई लगे । अनि तिनीहरूले उसलाई निष्पक्ष प्रकारले न्याय गरेनन् । कसैले पनि उसको परिवारको बारेमा केही भन्न सकेनन, किनभने बाँचिरहेका मानिसहरूका ठाउँबाट उसलाई लगेर गयो । मेरा मानिसहरूका पापहरूका खातिर उसलाई दण्ड दिइयो । उ मर्यो र उसलाई धनीहरूको चिहानसँगै गाडियो। उसलाई दुष्ट मानिसहरूसँग गाडियो । उसले केही नराम्रो काम गरेन ।

उसले कहिल्यै झूटो बोलेन तर यस्ता दुर्घटनाहरू उमाथि भए ।

राजाको छोराको बारेमा कुरा गर्दै, भजनसंग्रहका रचयिताले यो घोषणा गरे:

भजनसंग्रह ७२:१४ अत्याचार र क्रूर मानिसहरू जसले तिनीहरूलाई नोक्सान पुर्याउंन चाहन्छन् तिनीहरूदेखि राजाले बचाउंनु हुन्छ । ती दीन-हीन मानिसहरूको जीवन राजाको निम्ति अत्यन्त महत्वपूर्ण छ ।

त्यसैले परमेश्वरको पुत्रले कुनै हिंसा गर्नुहुन्न, र जसलाई उहाँले छुटकारा दिनुहुन्छ उहाँले हिंसामा संलग्न हुनबाट र हिंसात्मक व्यवहारबाट बचाउंनुहुन्छ । शैतान हिंसाले भरिएको छ र उसले यस हिंसात्मक आत्माले संसार भरिदियो । शैतानले हिंसाको भाव जगाउने मुख्य विषय के हो ? - उसको परमेश्वरको पुत्रप्रति ईर्ष्यालुपन हो ।

यशैया १४:१२-१४ तिमी बिहानको तारा जस्तो थियौ, तर तिमी आकाशबाट खस्यौ। पहिले सारा पृथ्वी नै तिमी समक्ष नतमस्तक हुन्थ्यो। तर अहिले तिमी काटिएर

ढल्यौ । तिमिले सधैं आफैले आफूलाई भन्ने गर्दथ्यौ, “म सर्वोच्च परमेश्वर जस्तो उच्च हुनेछु। म आकाशमाथि जानेछु। म मेरो सिंहासन परमेश्वरको ताराहरूमाथि राख्नेछु। म पवित्र पर्वत जफोनको टापुमा बस्नेछु। म धेरै देवताहरूलाई त्यस पर्वतमाथि भेट्नेछु । म बादलहरूको बेदी सम्म जानेछु, म आफू सर्वोच्च परमेश्वर जस्तै हुनेछु ।”

शैतानको चाहना भनेको "सर्वोच्च जस्तै हुनु" हो । उसले आवरणरूपी करुबको आफ्नो ओहदालाई तुच्छ ठान्न थाल्यो र ईश्वरीय परिषदको ईर्ष्या गर्यो जहाँ केवल परमेश्वरको पुत्रले मात्र प्रवेश गर्न सक्थे ।

जकरिया ६:१२-१३ उसलाई भन, 'सर्वशक्तिमान परमप्रभुले भन्नुभएको छ, "त्यहाँ एकजना मानिस छ जसलाई 'हाँगो' भनिन्छ । त्यो 'हाँगो' जहाँछ त्यहाँबाट निकालिने छ र त्यसले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेछ । हो, उसले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेछ अनि सम्मान गरिनेछ । यो आफ्नो सिंहासनमा बस्नेछ ऊ शासन गर्नेछ । ऊ उसको सिंहासनमा पूजाहारी हुनेछ र

उसले तिनीहरूको बिचमा [त्यो भनेको पिता र पुत्र बीच] शान्तिको कार्य गर्नेछ ।’

परमेश्वर "जस्तो" हुन चाहने शैतानको इच्छा उहाको चरित्रको अर्थमा होइन, तर उ परमेश्वरको पुत्रको ईर्ष्या गर्ने उसको पतित मनोवृत्तिले उहाको विरुद्धमा बोल्ने जो "उहाँको [परमेश्वरको] महिमाको चमक हुनुहुन्छ, र उहाँको व्यक्तिको व्यक्त छवि"; र जसले "सबै चीजलाई उहाँको शक्तिको वचनले समर्थन गर्नुहुन्छ।" (हिब्रू १:३) । पृथ्वीमा ख्रीष्टले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "स्वर्ग र पृथ्वीमा सारा अधिकार मलाई दिइएको छ।" (मत्ती २८:१८) ।

यूहन्ना ५:२६ जीवन पिताबाट आउँदछ र पुत्रलाई पनि उहाँले जीवन-दान दिने अधिकार प्रदान गर्नुभएको छ ।

कुनै पनि सृष्टि गरिएका जीवमा जीवन हुँदैन, लगायत शैतानमा । सबै जीवन परमेश्वरबाट र उहाँको स्वःसृष्टि हुनुभएको पुत्रद्वारा नै आउँदछ, "जो अदृश्य ईश्वरको प्रतिरूप हुनुहुन्छ, उहाँ सबै प्राणीहरूका जेठा (सर्वप्रधान) छोरा हुनुहुन्छ । उहाँद्वारा (पुत्र) स्वर्गमा र पृथ्वीमा भएका सबै थोक सृष्टि गर्नुभएको हो, देखिने र अदृश्य वस्तु, चाहे ती सिंहासनहरु, वा आधिपत्य, वा प्रधानाधिकारहरु, वा शक्तिहरु: सबै थोक उहाँ द्वारा सृष्टि

गरिएको हो, र उहाँका लागि: उहाँ सबै कुरामा अघि हुनुहुन्छ, र [वा] उहाँमा सबै थोक सामिल छन् ।” कलस्सी १:१५-१७

यी सबैको कारण, “ख्रीष्टले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नुभयो यसर्थ परमेश्वरले उहाँलाई उच्च स्थानमा पुर्याउनु भयो । परमेश्वरले ख्रीष्टको नाउँलाई अरु सबै नाउँहरू भन्दा महान बनाउनु भयो । उहाँले यसो गर्नुभयो ताकि स्वर्गमा, पृथ्वीमा औ पातलमा प्रत्येक वस्तु येशूको नाउँमा घुँडा टेकोस् । “येशू ख्रीष्ट प्रभु हुनुहुन्छ” भनी प्रत्येक जिब्रोले स्वीकारोस् । जब मानिसहरूले यसो भन्छन्, यसले पिता परमेश्वरमा महिमा ल्याउनेछ । फिलिप्पी २:९-११

यी सब चीजहरू प्रति शैतानले ईर्ष्या गर्यो । ऊसले यी सब महिमा चाहन्छ तर आफ्नो स्वार्थको लागि । उसले पुत्रलाई तुच्छ ठान्छ र कहिल्यै पनि उहाको कृपालु अख्तियारको अधीनमा नबस्ने वाचा गरेको छ ।

शैतानको घृणा ख्रीष्टप्रति यति ठूलो भयो कि उसले शुरुदेखि नै परमेश्वरको पुत्रलाई मार्न योजना गर्यो । ख्रीष्टको क्रूसीकरणले ब्रह्माण्डलाई शैतानको वास्तविक अभिप्रायलाई प्रकट गथ्र्यो जुन यस संसारको सृष्टि हुनुभन्दा पहिले देखी नै जरा गाडेको थियो ।

यूहन्ना ८:४४ तिमीहरूका पिता शैतान हो । तिमीहरू उसका सन्तान हो । उसले जे चाहन्छ तिमीहरू त्यही गर्दछौ । **शैतान आदिकालदेखि नै हत्यारा थियो ।** उ सधैं सत्यको विरुद्धमा छ अनि उभिन्न सत्य छैन । जब ऊ झूटो बोल्छ तब उसले त्यो झूठो स्वभाविक रूपले बोल्छ । हो शैतान असत्यवादी अनि असत्यको पिता हो ।

शैतानले हत्या गर्ने परिकल्पनाले उसको हिंसाको भावनालाई उक्सायो । यो संसार परमेश्वर र उहाँको पुत्रको स्वरूपमा सृष्टि गरिएको थियो, त्यसकारण जब शैतानले निर्दोष जोडीलाई बगैंचामा देख्यो, उ ईर्ष्याले भरियो र उनीहरूलाई नष्ट गर्ने दृढ संकल्प गर्यो । उसले पापको कारण गर्दा उनीहरूलाई परमेश्वरको दयालु अनुहारमा बादल ल्यायो । तिनीहरूले आफ्ना सृष्टिकर्तासँग घनिष्ठ सम्बन्धको आनन्द उठाएका थिए । अब, पापको कारण, तिनीहरूको प्रेम डरमा परिणत भयो र उनीहरूले आफूलाई उहाँको उपस्थितिबाट लुकाए ।

उत्पत्ति ३:८-१० जब साँझको हावा बहिरहेको थियो परमप्रभु परमेश्वर बगैंचामा घुमिरहुनु हुँदा ती पुरुष र

स्त्रीले परमप्रभु परमेश्वरको आवाज चाल पाएर तिनीहरू बगैँचाको रुखहरूमाझ लुके । परमप्रभु परमेश्वरले त्यस पुरुष मानिसलाई बोलाउनु भयो अनि सोध्नु भयो, “तिमी कहाँ छौ ?” तब त्यस पुरुष मानिसले उत्तर दियो, “तपाईंको आवाज मैले बगैँचा भित्र चाल पाएँ र म नाङ्गै रहेको हुँदा डराएँ र म लुकेँ ।”

जब आदम र हव्वाले पाप गरे उनीहरूले आफ्नो हृदयमा घृणा र ईर्ष्याको भावनालाई निम्त्याए । तिनीहरू परमेश्वरको विरुद्ध शैतानसँग एकताबद्ध भए ।

उत्पत्ति ३:११-१३ तब परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमी नाङ्गै छौ भनी कसले भन्यो ? के तिमीले मैले जुन रुखबाट फल नखानु भनी आज्ञा दिएको थिएँ त्यसैको फल त खाएनौ ?” त्यस मानिसले भने, “स्त्री जो तपाईंले मसित बस्न दिनु भयो, उसैले मलाई रुखको फल दिईन् अनि मैले खाएँ ।” तब परमप्रभु परमेश्वरले त्यस स्त्री मानिसलाई भन्नुभयो, “तिमीले किन यस्तो काम गर्यौ ?” तब त्यस स्त्रीले भनी, “सर्पले मलाई धोका दियो र मैले त्यो फल खाएँ ।”

दुबै आदम र हव्वाले कसै अरुलाई दोष लगाए । निस्सन्देह, तिनीहरूले तर्क गरे, यदि कोही मर्नु पर्छ भने यो उनीहरूबाहेक अरु कोही हुनुपर्दछ । आदमले आफ्नी पत्नीलाई दोष दिए जबकि हव्वाले सर्पलाई दोष लगाईन । तर ती दुवैले परमेश्वरलाई दोष दिए - हव्वा र सर्प दुबैका सृष्टिकर्ता ।

तर के हामीले जानेका छैनौं कि सबै चीजहरू पुत्रद्वारा सृष्टि गरिएका हुन् ? के उहाँ परमेश्वरको वचन (आवाज) हुनुहुन्न ? (यूहन्ना १: १) । पाप पवित्र जोडीमा प्रवेश गरेपछि पुत्र, परमेश्वर र मानिस बिच एक मात्र मध्यस्थ बन्नुभयो (१ तिमोथी २:५), र उहाँ तिनीहरूकै अघि उभिनु भयो । यसरी अरुप्रति तिनीहरूको निन्दाको क्रममा तिनीहरू शैतानको साथ मिलेर परमेश्वरको पुत्रको हत्या गरे ।

यो त्यस्तो आत्मा थियो, जुन सम्पूर्ण मानव जातिमाथि सयौं । यो परमेश्वरको पुत्रप्रति घृणाको भावना हो । यस घृणाको स्रोत सजिलैसँग ठम्याउदैन र बुझिदैन, तर प्राकृतिक मानव हृदय सहजै प्रतिरोधको साथ काम गर्दछ, जसले ख्रीष्टको आत्माको बिरुद्ध हिंसा निम्त्याउँछ ।

मानिसका लागि बाँच्नको निम्ति एउटै मात्र तरिका, ख्रीष्टले आफ्नो जीवनको शक्ति मानव जातिलाई दिन जारी गर्नु थियो । यसैले ख्रीष्ट संसारको जगदेखि मारिनुभएका थुमा हुनुहुन्छ (प्रकाश १३:८) । संसारको जगदेखि नै हाम्रो पापको निम्ति येशू घाइते हुनुभयो । उहाँ शुरुदेखि नै हाम्रा अधर्महरूका लागि घाइते हुनुभयो । यद्यपि मानिसजातिको उद्धारको लागि, शैतानले प्रेरित गरेको घृणाको बाबजुद ख्रीष्टले प्रत्येक व्यक्तिलाई प्रेम गर्नु परेको थियो ।

यशैया ६३:९ मानिसहरूसँग धेरै कष्टहरू थिए, तर परमप्रभु उनीहरूका विरुद्ध थिएनन् । परमप्रभुले मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुभयो । अनि उनीहरू प्रति दुखी हुनुभयो । यसकारण परमप्रभुले उनीहरूलाई बचाउनु भयो, उहाँले तिनीहरूलाई बचाउनु आफ्ना खास स्वर्गदूतलाई पठाउनु भयो । उहाँले तिनीहरूलाई उठाउनु भयो र बोक्नु भयो; अनि तिनीहरूलाई सदा-सर्वदा हेरचाह गर्नु भयो ।

ख्रीष्टको आत्माको लागि मानिसको स्वाभाविक दुश्मनीले उनीहरूलाई आत्माको प्रेरणालाई दबाउन र वरपरका मानिसहरूलाई घृणा र हिंसाको साथ प्रतिक्रिया गर्ने थियो ।

मत्ती २५:४० “तब राजाले तिमीहरूलाई जवाफ दिने छन्, ‘म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु । यहाँ तिमीहरूले मेरा यी मानिसहरूका निम्ति जे जति गर्यौं, ती जतिनै नगण्य भएता पनि तिमीहरूले मेरा निम्ति गरेका हो ।”

यो कुरा बुझ्न को लागी महत्वपूर्ण छ । सबै हिंसा एक आत्माबाट प्रेरित हुन्छ जुन ईश्वरीय पुत्रको लागी ईर्ष्या र घृणाले भरिएको छ । तसर्थ, सबै हिंसाहरू ख्रीष्ट प्रति घृणाको एक हिस्सा रहेको छ, यदि उत्पत्ति पूर्ण रूपमा अज्ञात छ भनेतापनी । संसारको घृणाले हरेक दिन ख्रीष्टलाई छेड्दछ ।

उत्पत्ति छ मा वर्णन गरिएको सबै हिंसा पुरुष र महिला मार्फत शैतानले ख्रीष्टप्रति गरेको घृणा को एक अभिव्यक्ति हो । उत्पत्ति छ मा वर्णन गरिएको सबै हिंसा पुरुष र महिला मार्फत शैतानले ख्रीष्टप्रति गरेको घृणा को एक अभिव्यक्ति हो ।

यूहन्ना १४:६-१० येशूले भन्नुभयो, “म नै बाटो हुँ, सत्य र जीवन म नै हुँ। पिताकोमा जाने माध्यम हुँ । यदि तिमीहरूले मलाई चिनेको भए तब मेरो पितालाई पनि चिन्ने थियौ । तर अब तिमीहरू पितालाई जान्नेछौ।

तिमीहरूले उहाँलाई देखेकाछौ ।” फिलिपले येशूलाई भने, “प्रभु, हामीलाई पिता देखाइदिनुहवस् । त्यही हामीलाई पर्याप्त हुनेछ ।” येशूले जवाफ दिनु भयो,

03 Adam's Perception of the Divine Sentence.mp3

“फिलिप

धेरै समयदेखि म तिमीहरूसंगै छु र पनि मलाई चिन्दिनौ भन्छौ ? जसले मलाई देखेकोछ उसले मेरो पितालाई पनि देखेकोछ । यसर्थ तिमी कसरी भन्छौ, ‘हामीलाई पिता देखाउनु होस् ?’ के तिमीहरू विश्वास गर्छौ कि म पिताभिन्न छु र पिता मभिन्न हुनुहुन्छ भनेर ? जुन कुराहरू मैले भने त्यो मबाट आएको होइन। पिता मभिन्न बाँच्नु हुन्छ अनि उहाँले आफ्नो काम आफै गर्नुहुन्छ ।

१ यूहन्ना ५:११-१३ परमेश्वरले दिएको साक्षी यो हो परमेश्वरले हामीलाई अनन्त जीवन दिनु भएको छ। अनि यो अनन्त जीवन उनका पुत्रमा छ । मानिस जोसित पुत्र छ उसित त्यो जीवन हुन्छ । तर मानिस जोसित परमेश्वरका पुत्र छैनन् उसको त्यो जीवन हुँदैन । तिमीहरू जो परमेश्वरका पुत्रमा विश्वास गर्छौ म तिमीहरूलाई यो पत्र लेख्दैछु ताकि अब तिमीहरूले अनन्त जीवन के रहेछ भनी जान्ने छौ ।

भ्रष्टाचार / विनाशको पथ

प्रेरित पावलले हामीलाई रोमीको पुस्तकमा यस विनाश प्रक्रियाको बयान गर्छन्:

रोमी १:२१-२८ मानिसहरूले परमेश्वरलाई चिने । तर तिनीहरूले उहाँलाई परमेश्वरको रूपमा महिमा गरेनन् र धन्यवाद पनि प्रकट गरेनन् । मानिसहरूका विचारहरू बेकामका भए अनि अन्धकारले तिनीहरूको मुख बुद्धिलाई ढाकी दियो । मानिसहरूले आफूलाई ज्ञानी भनेर ठाने अनि तिनीहरू मूर्ख बने । तिनीहरूले परमेश्वरको महिमा गर्न छोडिदिए जो अनन्त हुनुहुन्छ । तर परमेश्वरको महिमालाई संसारिक वस्तु जस्ता देखिने मूर्ति-पूजासँग साटे । मानिसहरूले परमेश्वरको महिमालाई चरा-चुरुङ्गी, पशुहरू र सर्पहरू जस्ता देखिने बनाइएका मूर्ति-पूजासँग साटे । मानिसहरू पापले भरिएका थिए, तिनीहरू दुष्ट कामहरू गर्न चाहन्थे । यसैले परमेश्वरले तिनीहरूलाई पापपूर्ण जीवनमै जीउन् भनेर छोडिदिनु भयो । त्यसैले तिनीहरूले एका-अर्कामा आफ्ना शरिरहरूको अनादर गर्दै यौन-पापहरू गरे । ती

मानिसहरूले परमेश्वरको सत्यलाई झूटमा परिवर्तन गरे । आफैद्वारा बनाइएका ती थोकहरूलाई पुजन र सेवा गर्न थाले । तर परमेश्वरले बनाउनु भएको कुराहरूको उनीहरूले न त पूजा गरे न सेवा गरे । परमेश्वरको प्रशंसा सधैं हुनपछि । आमिन । मानिसहरूले त्यस्तो कार्यहरू गरेकाले परमेश्वरले तिनीहरूलाई लाजमर्दो काम गर्नलाई छोडिदिनु भयो जुन तिनीहरू गर्न चाहन्थे । पत्नी मानिसहरूले पुरुषहरूसंग प्राकृतिक यौन सम्पर्क छोडेर स्त्रीसंग नै अप्राकृतिक यौन सम्पर्क गर्न थाले । त्यस्तै प्रकारले लोभ्रे-मानिसहरूले पनि स्त्रीसंगको प्राकृतिक यौन छोडेर अन्य लोभ्रे-मानिसहरूसंग अप्राकृतिक सम्बन्ध राख्न थाले । तिनीहरूले आपसमा लाजमर्दो कामहरू गरे । अनि तिनीहरूले गल्ती काम गरेकोले तिनीहरूका शरीरले कष्ट पाए । परमेश्वरको सत्य ज्ञान राख्नु पर्छ भन्ने कुरालाई मानिसहरूले महत्व दिएनन् । त मानिसहरूले नगर्नु पर्ने काम गरे । यसैले व्यर्थकै कामहरू गरौस् भनेर परमेश्वरले छाडिदिनु भयो ।

भ्रष्टाचारको प्रक्रिया स्वर्गको साँचो परमेश्वरको महिमा गर्न अस्वीकार गरेर झूटो उपासना शुरू गरेर दिमागलाई अँध्यारो

बनाएर शुरू हुन्छ । भ्रष्टाचार बढ्दै जान्छ, भित्र भित्रै ख्रीष्टको लागि प्राकृतिक घृणा बढ्छ र क्यान्सर जस्तै प्रकट हुन्छ । यस संसारका प्रथम बासिन्दाहरूको लागि यो क्रमबद्ध चरणहरू सुरु भयो जसद्वारा परमेश्वरले उनीहरूलाई उनीहरूको इच्छा अनुसारको चीजहरू दिनुभयो । उहाँले उनीहरूलाई नराम्रो स्नेहमा डुबाउन दिनुभयो, किनकि उनीहरू ख्रीष्टले सृष्टि गरेको आज्ञाको विद्रोह गर्न चाहन्थे । यो प्रक्रिया परमेश्वरले तिनीहरूलाई व्यर्थ दिमागलाई पूर्ण रूपमा त्यागेर समाप्त हुन्छ ।

यो त्यस्तो दिमाग हो जुन अब उप्रान्त जीवनको वास्ता गर्दैन । यो त्यस्तो दिमाग हो जुन मृत्यु र विनाशको केही विचार गर्दैन र यति पक्षाघातपूर्ण छ कि पश्चाताप गर्न समेत असमर्थ छ । यौन विकृति, हत्या र विनाश आदि पतित दिमागको लागी सामान्य हुन । यद्यपि यस प्रक्रियामा ख्रीष्टलाई अस्वीकार, तिरस्कार गरियो र आत्मामा यातना दिइयो, एक अर्काप्रति मानविय हिंसा भन्नेको केवल परमेश्वरको पुत्रप्रति उनीहरूको घृणा र हिंसाको अभिव्यक्ति थियो ।

त्यसकारण हामी यो देख्छौं कि शैतानको आत्मालाई पूर्णरूपमा शासन गर्न र ख्रीष्टप्रति उसको घृणा र ईर्ष्या प्रकट गर्ने प्रक्रियामार्फत संसारले आफैलाई नै नष्ट गरिसकेको छ । केवल

एउटा कुरा बाँकी रहेको छ, यो व्यर्थ दिमागलाई यसको सृष्टिकर्तालाई अस्वीकार गरेर पृथ्वीमा पूर्ण रूपमा प्रकट गर्नु थियो । मानिसका हृदयमा रोपेको अदृश्य बीजले यसको फल अवश्य देखिने संसारमा पाउनेछ, पृथ्वीमा मानिसको प्रभुत्वको कारणले (आदमले पाप गरे पछि काँढा र काँढाको झाँकाहरूमा स्पष्ट देखिन्छ) । यसलाई येशूले लगाउनुभएको काँडाको मुकुटले प्रतिनिधित्व गर्दछ जुन उहाँ बोक्ने क्रूसको एक अंश हो ।

इतिहासभरि शैतानले मुक्ति ल्याउने प्रतिज्ञा गरिएको सन्तान (मसीह) लाई परित्याग गर्न कोशिस गरिरहेको छ (उत्पत्ति ३:१५; प्रकाश १२: १-५) । मानिसजातिलाई नाश गरेर शैतानले ख्रीष्टको जन्मको सबै आशालाई नष्ट गर्नेछ । शैतानको घृणास्पद प्रभावमा, संसारले ख्रीष्टको यस गर्भपातमा भाग लियो । एन्टिल्डिलियन (जल-प्रलय पूर्वका जनहरू) क्रूसको प्रकाशमा पत्रुसका शब्दहरूले स्पष्टता पार्दछन:

१ पत्रुस ३:१८-२० तिमीहरूको निम्ति ख्रीष्टले सधैंको निम्ति जीवन वलिदान दिनुभयो । उहाँ दोषी हुनु हुन्न थियो, तर उहाँ तिनीहरूको निम्ति मर्नु भयो जो दोषी थिए । तिमीहरू सबैलाई परमेश्वरकहाँ ल्याउनु उहाँले यसो गर्नु भयो । उहाँ शरीरमा मर्नुभयो, तर उहाँलाई

आत्मामा जीवित तुल्याइयो । अनि उहाँ आत्मा स्वरूप बन्दी [पापको जेल, भजनसंग्रह १४२:७]; आत्माहरूलाई शिक्षा दिनु जानुभयो । ती आत्माहरू तिनीहरू हुन् जसले नूहको समयमा परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरेका थिए । परमेश्वरले तिनीहरूलाई धैर्यसित प्रतिक्षा गरिरहनु भएको थियो जुन बेला नूहले जहाज बनाइरहेका थिए । केवल जम्मा आठजना त्यस जहाजमा बाँचेका थिए । ती मानिसहरूलाई पानीले बचाएको थियो ।

हामी यहाँ देख्छौं कि जब येशूले नूहको माध्यमबाट जहाजभित्र पस्न आग्रह गर्नुभयो तब उहाँसँग आत्माको बोझ थियो । जसरी निर्जीव प्रकृतिले २,००० वर्ष अघि ख्रिष्टको मृत्युको गवाही दिएको थियो (सूर्य मध्य दिनमा अध्यारोमा परिणत भयो), यसले एन्स्टडिलुभियन क्रूसको साक्षी पनि दियो । जब त्यो धर्मत्यागी आइमाईको पानी (हिंस्रक पृथ्वी) भत्कियो, यो उनीहरूको आफ्नै जन्मजात अनुभवको विनाशको अभिव्यक्ति थियो जुन बीउ (ख्रीष्ट) लाई उनीहरूले आफ्नो अनैतिक हिंस्रक व्यवहारमा डुबाए ।

अय्यूब २२:१५-१७ अय्यूब जुन बाटोमा दुष्ट मानिसहरू हिडिसकेका थिए, तिमी त्यही पुरानो बाटोमा हिंडिरहेछौ । ती दुष्टहरू नष्ट भए तिनीहरू मृत्युको मुखमा पुग्यु अघि नै तिनीहरूलाई बाढीले बगाएर लग्यो । ती मानिसहरूले परमेश्वरलाई भने, 'हामीलाई एकै छाडी दिनुहोस्, सर्वशक्तिमान परमेश्वरले हामीलाई केही पनि गर्न सक्नु हुन्न ।'

यो यस परिप्रेक्षमा छ कि नूहको कथालाई दयाको सन्देशको रूपमा बुझ्न सकिन्छ । नूह मार्फत संसारलाई परमेश्वरको सन्देश अनुग्रहमय मात्र सक्ने एक मात्र सम्भावित तरिका अपरिहार्य विनाशको लागि तिनीहरूले ख्रीष्टलाई गरेको कामको परिणाम हो । यो सम्पूर्ण सृष्टि उहाँमा एकसाथ आयोजित गरिएको छ ।

कलस्सी १:१७ सबै चीजहरू बनिनु अघि पनि ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो। अनि उहाँ द्वारा प्रत्येक चीज एक साथ राखिएकोछ चालु रहन ।

यूहन्ना १:३ र उहाँकै माध्यमबाट विश्व सृजना हुन सक्यो । उहाँ बिना केही सृजना हुन सकेन ।

जब आदमले पाप गरे, तब ख्रीष्टले भोग्नु परेका पीडाको प्रमाणको रूपमा अदनको बगैँचामा पातहरू झरे । त्यसैले जल-प्रलय सिर्जनामा एन्स्टिडिलुभियन अस्वीकृति र हिंसाको कारण श्रम पीडा संग विलाप हुनेछ ।

यशैया २४:४-६ यो देश रिक्तो र उजाड हुनेछ। यो संसार रिक्तो र दुर्बल हुनेछ। पृथ्वीका महत्वपूर्ण मानिसहरू हराउनेछन् । यो पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरूले भूमि नै अशुद्ध बनाउनेछ । यो कसरी भयो? मानिसहरूले परमेश्वरको व्यवस्थाका विरुद्ध गल्ती कामहरू गरे। मानिसहरूले परमेश्वरको धार्मिक-विधानहरू पालन गरेनन् । मानिसहरूले धेरै समय अघि नै परमेश्वरसँग एक करार गरेका थिए तर त्यो तिनीहरूले भङ्ग गरे । यस पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरू आफ्ना गल्ती कामहरूले गर्दा दोषी छन् । यसैले यस पृथ्वीलाई ध्वंस गर्नलाई परमेश्वरले निर्णय गर्नुभयो । मानिसहरू दण्डित हुने छन्। केवल थोरै मानिसहरू मात्र बाँकी रहने छन् ।

रोमी ८:२२ हामी जान्दछौं सारा संसार सृष्टि गरिएको प्रसव-वेदनाले तडपिरहेकी एउटी स्त्रीले झैं आज सम्म उत्सुकतापूर्वक पर्खिरहेकै छन् ।

यदि परमेश्वरले नै जो एक हुनुहुन्छ, जसले हिंसात्मक हिसाबले एन्टिडिल्युभियन्सलाई नष्ट गर्नुभएको भए उहाले शैतानको आत्मालाई प्रदर्शन गरिरहेको हुनुहुन्थ्यो । नूहको सन्देश जबरजस्तीको सुसमाचार थिएन र यसैले यो एउटा जबरजस्तीको कार्य थिएन । मानिसका पापीपनले नै जल-प्रलय आएको थियो, किनभने पृथ्वीमा पापको प्रभाव छ ।

लेवी १८:२५-२८ तिनीहरूले आफ्नो **भूमिलाई त्यसरी अशुद्ध** बनाएको कारण अहिले त्यो भूमिले आफ्ना मानिसहरूलाई **उच्छेद गरिरहेछ** । “यसर्थ तिमीहरूले मेरा विधि-विधानहरू मान्नुपर्छ र तिमीहरूले कुनै पनि त्यस्ता अधर्म पाप कर्म गर्नु हुँदैन। यी विधानहरू इस्राएलीहरूका निम्ति हुन्, अनि यी नियमहरू तिमीहरूसँगै त्यहाँ बस्नेहरूका निम्ति पनि हुन् । त्यो भूमि अशुद्ध भएको छ कारण त्यहाँ पहिलेका बासिन्दाहरूले त्यस्ता घोर पाप कर्महरू गरेका थिए । यदि तिमीहरूले पनि त्यसै गर्थो भने ती पहिलेका मानिसहरूलाई जसरी त्यो भूमिले हटाएको थियो तिमीहरूलाई पनि हटाउनेछ ।

कृपया कारणहरू याद गर्नुहोस् जुन हामीले जल-प्रलयका लागि सूचीबद्ध गरेका छौं:

१. परमेश्वरको पुत्रको विरुद्ध हिंसा मानिसको स्वाभाविक घृणा ।

२. पृथ्वीका पापी बासिन्दाहरूको हिंसाको कारण पृथ्वी आफैँ भ्रष्ट (विनाशको स्थितिमा) र हिंसाले भरिएको थियो ।

३. परमेश्वरले एक दयालु चेतावनी सन्देश पठाउनुहुन्छ (जबरजस्तीको सन्देश होइन) ।

४. मानिसहरूले ख्रीष्टको आत्माको दयालु बिन्तीलाई अस्वीकार गरे ।

५. मानिसले परमेश्वरलाई पुकार्छन्, "हामीबाट टाढा हुनुहोस!"

६. परमेश्वरले, कुनै जबरजस्ती वा बल बिना, मानिसलाई एक पतित दिमागमा दिनुहुन्छ र मानिस आफ्नो उजाडपनमा छोडिन्छ ।

७. "तब परमप्रभुले भन्नुभयो, मेरो आत्मा मानिसमा सधैं संघर्ष गर्नेछैन ।" (उत्पत्ति६:३), र यसरी उहाँको आत्मा पापी जातिबाट हटाइयो ।

८. मानिसले आफ्नै छनौटको नतिजा प्राप्त गर्दछ ।

९. "यस भूमिले आफ्नै बासिन्दालाई ऊकाँल्छ" किनकि यसले प्राकृतिक रूपमा आफ्नो अपवित्रता र हिंसाको स्थितिमा प्रतिक्रिया गर्दछ ।

शैतानले मानव जातिलाई यसको सृष्टिकर्ताको बिद्रोह गर्न उक्सायो । उहाँको परीक्षाको कारण उनीहरूले उनीहरूको दैनिक आत्म-भोगमा “परमेश्वरको पुत्रलाई क्रूसमा टाँग लगाए, र उहाँलाई खुल्ला लाजमा पारे ।” (हिब्रू६:६) । यही कारणले गर्दा परमेश्वरको आत्मालाई पृथ्वीबाट निस्कासित हुन कारण बन्यो र बाढी आयो । मानवको निन्दा गर्ने र अरुप्रति न्यायिक मनोवृत्ति, परमेश्वरको पुत्रलाई लगायत ले, गर्दा आत्म-निन्दा, आत्म-न्याय, र त्यसकारण आत्म-विनाश ल्यायो ।

मत्ती ७:२ जुन नियम उपयोग गरी तिमीहरू अरूको निसाफ गर्दछौ, उसैगरी तिमीहरू पनि निसाफ गरिनेछौ । अनि जुन उपाय प्रयोग गरी अरूलाई तिमीरू क्षमा गर्नेछौ त्यही उपाय उपयोग गरी तिमीहरूलाई क्षमा प्रदान गरिनेछ ।

भजनसंग्रह ७:१४-१६ दुष्ट मानिसहरूले दिएको कष्ट र पीरहरू तपाईंले निश्चय देख्नु भएकोछ । यस विषयमा तपाईंले केही गर्नुहोस् । ती असहाय मानिसहरूलाई सहायता गर्ने कोही पनि छैनन् । दृष्टीहीनको निम्ति तपाईं रक्षक हुनुहुन्छ । तिनीहरूले पाउनु पर्ने दण्ड पाउने छन्,

जो अरूको लागि कपटी छन् । तर तिनीहरूले जस्तो रोपेका छन् त्यस्तै फल पाउनेछन् ।

हितोपदेश १:२९-३१ म तिमीहरूलाई सहायता गर्ने छैन कारण मैले दिएको ज्ञान तिमीहरूले लिन अस्वीकार गरेका छौ तिमीहरूले परमप्रभुको डर मात्र र उहाँलाई सम्मान गर्न अस्वीकार गरेका थियौ । तिमीहरूले मेरो उपदेश सुन्न अस्वीकार गरेका थियौ । जब मैले तिमीहरूलाई सही मार्ग-दर्शन गराउन खोजें त्यस वखत तिमीहरूले मलाई ध्यानै दिएनौ । तिमीहरूले आफूले रोजेको जीवन शैली नै मन परायौ । दुष्ट योजनामा व्यस्त रह्यौ, तिमीहरूले मेरा उपदेश मानेनौ, यसर्थ तिमीहरूले अहिले आफ्नो कर्मको फल भोग्ने पर्छ, त्यही नै तिमीहरूले ग्रहण गर्नु पर्छ ।

दुबै पुरानो र नयाँ करारहरूमा शैतान नाशकर्ता हो जबकि परमेश्वर पुनः स्थापनाकर्ता हुनुहुन्छ ।

१ पत्रुस ५:८ स्वयंलाई नियन्त्रण गर अनि सावधान बस । शैतान तिमीहरूको शत्रु हो । त्यो सिंहले शिकार खोजे जस्तै कसैलाई खान चारैतिर घुमी हिडछ ।

यूहन्ना १०:१० एक चोर चोर्न, मार्न र ध्वंस गर्न मात्र आउँदछ । तर म जीवन-दान गर्न आएँ-त्यस्तो जीवन जुन पूर्ण र असल छ ।

ख्रीष्ट हिजो, आज र सदासर्वदा समान हुनुहुन्छ (हिब्रू १३:८) । उहाँको पिताले जस्तै पुत्रले पनि मानिससँग व्यवहार गर्ने उहाँको तरिका बदल्दैन । “किनभने म परमप्रभु बदल्दिन; यसकारण तिमी याकूबका सन्तानहरू नष्ट भएनौ ।” (मलाकी ३:६) ।

यही प्रकृया धर्मशास्त्रभरि बारम्बार दोहोर्याइएको छ । केहि उदाहरणहरू जुन यस प्रक्रियालाई पछ्याउँछन्:

१. नूहको समयमा जल-प्रलयले गरेको विनाश ।

२. सदोम र गमोराको विनाश ।

३. प्रस्थानको समयमा मिश्रको विनाश ।

४. इजरायलले ख्रीष्टलाई गरेको अस्वीकार र यरूशलेमको विनाश ।

५. अन्तिम दिनको विनाश ।

यी सबै उदाहरणहरूले समान प्रक्रिया पछ्याउँदछन् ।

क. सदोम र मिश्रको विनाश

सदोम र इजिप्टको विनाशको सम्बन्धमा यूहन्ना लेख्छन्:

प्रकाश ११:८ ती दुई साक्षीहरूको शरीर महान् नगरको गल्लीमा हुनेछ । यो नगरको नाउँ सोदोम अनि मिस्रदेश हो । नगरका यी नाउँहरूमा विशेष अर्थ छ। यो त्यही नगर हो **जहाँ प्रभुलाई मारिएको थियो ।**

यद्यपि येशू यहूदियामा शारीरिक रूपमा क्रूसमा टाँगिनुभयो, सदोम र इजिप्ट दुबैका बासिन्दाहरूले परमेश्वरको पुत्रलाई आध्यात्मिक रूपमा क्रूसमा टाँगेर दयाको अन्तिम सन्देशलाई अस्वीकार गरे ।

प्रस्थान १२:१२ मा हामी पढ्छौं: “आज राती म मिश्रभिन्न पस्नेछु अनि पहिले जन्मेका मानिसहरू र पशुहरूलाई नष्ट गर्नेछु । यस प्रकारले म मिश्रका सबै देवताहरूको न्याय गर्नेछु, म **परमप्रभु हुँ ।**” तर के परमेश्वर जो एक हुनुहुन्छ जसले सारा मिश्रका जेठो छोरोलाई सीधै मारुनुहुनेछ ? पद २३ लाई हेरौं:

जब परमप्रभु मिश्रमा पहिला जन्मेको छोराहरूलाई मार्न जानुहुनेछ अनि ढोकाका फल्याक अनि खाम्बाहरूमाथि रगत पोतेको देख्नु हुनेछ । तब परमप्रभुले त्यस घरलाई रक्षा गर्नु हुँनेछ । उहाँ ती ढोकाद्वारबाट जाँदा परमप्रभुले **विनाशक** शक्ति ती घरहरूमा पसेर नाशगर्नबाट रोक्नुहुनेछ ।

स्पष्टरूपमा यो परमेश्वर हुनुहुन्न जसले हत्या गरिरहनु भएको थियो । तिनीहरूले ख्रीष्टलाई आध्यात्मिक रूपमा क्रूसमा टाँगेका थिए, “सारा सृष्टिको जेठो [प्रधान]” (कलस्सी १:१५) मतलब उहाँ एक हुनुहुन्छ जसद्वारा परमेश्वरले सबै कुरा बनाउनुभयो (पद १६-१७) । उनीहरूले ख्रीष्टलाई अस्वीकार गरेर (सबै सृष्टिको जेठो) विनाशकारी **दुष्ट स्वर्गदूतहरूका** लागि प्रवेश गराए र उनीहरूका सबै जेठा छोरा मारिए । हामी कसरी जान्दछौं कि यो दुष्ट स्वर्गदूतहरू हो, परमेश्वरका स्वर्गदूतहरू होइनन् ?

भजनसंग्रह ७८:४१-४९ घरि-घरि ती मानिसहरूले परमेश्वरको संयम कति छ भनेर जाँच गरिरहे । तिनीहरूले वास्तवमा इस्राएल का पवित्रलाई दुःख दिए । ती मानिसहरूले परमेश्वरको शक्तिलाई बिर्से ।

तिनीहरूलाई उहाँले शत्रुहरूबाट बचाउनु भएको कुराहरू बिर्सै । तिनीहरूले मिश्र देशमा परमेश्वरले देखाउनु भएको अलौकिक कार्यहरू भुले अनि उहाँले जीवनमा गर्नु भएको आश्चर्यजनक कामहरू भुले । परमेश्वरले नदीहरूलाई रगतमा परिणत गराईदिनु भयो। जसले गर्दा मिश्र वासीहरूले पानी पिउन सकेनन् । परमेश्वरले फटेङ्ग्राहरू पठाउनु भयो । जसले मिश्रवासीहरूलाई टोके । परमेश्वरले भ्यागुताहरू पठाउनु भयो जसले मिश्रवासीहरूका जीवन नाश गरिदियो । परमेश्वरले झूसिल्कीराहरू बालीमा पठाउनु भयो, अनि अन्य उद्भिद्हरूमा सलहहरू पठाउनु भयो । परमेश्वरले तिनीहरूको अङ्गुरहरू असिनाद्वारा नष्ट गराउनु भयो । अनि हिम वर्षाद्वारा तिनीहरूको राम्रो अङ्गुरको झ्याँङ्गहरू नष्टपार्नु भयो । परमेश्वरले बिमार र अस्वस्थताले तिनीहरूको पशुहरू मार्नुभयो । परमेश्वरले आफ्नो क्रोध मिश्रवासीहरूलाई देखाउनु भयो । उहाँले आफ्ना ध्वंश गर्ने दूतहरू तिनीहरूको विरुद्ध पठाउनु भयो ।

इस्रायलीहरूले मिश्र छोडेको लगत्तै, हामी पढ्छौं कि उनीहरूले निरन्तर गनगन गर्दै गुनासो गर्दछन्, र यो विश्वास गर्छन् कि उनीहरूलाई परमेश्वरले मार्न मरुभूमिमा लैजानु भयो । सयौं

वर्षसम्म मिश्रीहरूको धर्ममा एकोहोरो भएपछि उनीहरूले एक साँचो परमेश्वरप्रति तिनीहरूको धारणा विकृत भएको थियो, अनि तिनीहरूले उहालाई मिश्रका देवताहरू भन्दा बेग्लै व्यवहार गरेको देखेनन । तिनीहरूको गनगनको कारण, गन्ती २१:६ ले भन्छ, “यसर्थ परमप्रभुले मानिसहरूको माझमा विषालु सर्पहरू पठाईदिनुभयो र तिनीहरूले धेरै मानिसहरूलाई डसेर मार्यो । यसरी इस्राएलका धेरै मानिसहरू मरे ।” तर के परमेश्वरले वास्तवमै यी ज्वलन्त सर्पहरूलाई "पठाउनुभयो" जस्तो हामीले हाम्रो प्राकृतिक दिमागले "पठाउनुहोस्" शब्दको अर्थ लगाउँदछौं ?

व्यवस्था ८:१५ पढेर हामीले यो देख्छौं कि इस्राएलीहरू घाइतेविहिन हुँदै अघि सर्दै जादा आगोको सर्पहरू त्यस भूमिमा पहिले देखी नै थिए । तर जब एक पटक उनीहरूले ईश्वरीय सुरक्षा घेराबाट बाहिर निस्के पछि आगोको सर्पहरूलाई टोकन "पठाइयो" (अनुमति) दिइयो; त्यसो भएर होईन, तर जीवनको र सुरक्षाको एकमात्र स्रोतबाट ख्रीष्टलाई नयाँ गरी क्रूसमा टाँगेको अन्तर्निहित परिणाम अनुसार भएको हो ।

उपदेशक १०:८ आफूले खनेको खाडलमा आफैँ पर्न सक्छन । पर्खाल भत्काउनेलाई साँपले डस्न पनि सक्छ ।

१ कोरन्थी १०:९-११ जसरी तिनीहरू मध्ये कसैले प्रभुको परिक्षा लिएका थिए औ साँपहरूद्वारा मारिए, हामीले त्यसरी परीक्षा लिनु हुदैन । अनि तिनीहरू मध्ये कतिले गरे जस्तो गन्गन् पनि नगर अनि तिनीहरू संहारकर्ता स्वर्गदूतद्वारा मारिए । तिनीहरूलाई जे जति आइपर्यो, ती उदाहरणहरू हुन। अनि हाम्रै चेतावनीको निम्ति ती लेखिएका थिए। हामी त्यस्तो समयमा बाँचिरहेकाछौं, ती सबै विगत इतिहासहरू अन्त भइसकेका छन् ।

"विनाशकारी" को लागि ग्रीक शब्द यहाँ छ, *ὄλοθρευτής* (*olothreutés*) जसको अर्थ हो "विषालु सर्प ।" र त्यो विषालु सर्प को हो जसले नष्ट गरेको छ ? ऊ "त्यो पुरानो सर्प हो, र शैतान हो, जसले सारा संसारलाई धोका दिन्छ ।" (प्रकाश १२:९) । यसको पूर्ण विवरणको लागि कृपया मिश्री गोलगोथा (*The Egyptian Golgotha*) भनिने पुस्तिका हेर्नुहोस् । सदोम र गमोराको विनाशको सम्बन्धमा हामीले निम्न पद पढ्छौं:

उत्पति १९:२४-२५ त्यति बेलै परमप्रभुले सदोम र गमोरालाई नष्ट गर्न शुरू गर्नु भयो। परमप्रभुले आकाशबाट आगो र जल्दै गरेको गन्धक त्यहाँ खसाल्नु भयो । यसरी परमप्रभुले ती शहरहरू नष्ट पार्नु भयो। परमप्रभुले समस्त बेंसी उद्भिदहरू र मानिसहरू सबै नष्ट पार्नुभयो ।

परमेश्वरले हामीलाई बचाउन र हाम्रो आफ्नै कर्महरू र विचारहरूको आफ्नै विनाशकारी नतिजाहरूबाट जोगाउन को लागी हस्तक्षेप गर्नुहुनेछ । हामीलाई मार्न उहाँले कुनै "हस्तक्षेप" गर्नुहुन्न, किनकि उहाँलाई त्यसो गर्नु आवश्यक छैन - हाम्रो आफ्नै शारीरिक स्वभावले हामीलाई विनाशमा पुर्‍याउँछ, यसलाई परमेश्वरबाट कुनै सक्रिय हस्तक्षेपको आवश्यकता छैन । हामीलाई बचाउन उहाँ हस्तक्षेप गर्नुहुन्छ, र हामी हाम्रो विनाशको जति नजिक आउँछौं, त्यति नै नाटकीय ढंगले उहाले हामीलाई बचाउन बिन्ती गर्नुहुन्छ । तर हाम्रो जीवनको रेखाको बारेमा परमेश्वरले हाम्रो निर्णयलाई सम्मान गर्नुहुनेछ, यद्यपि यसले निर्णयले उहाको हृदयलाई टुक्रयाऊछ ।

इजकिएल १६:४९-५० परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिम्रो बहिनी सदोम अनि उसको छोरीहरू घमण्डी थिए । तिनीहरूसित आवश्यकता भन्दा ज्यादा खाने कुरा थियो अनि तिनीहरूसित समय पनि ज्यादा थियो। तिनीहरूले दीन अनि असहाय मानिसहरूलाई सहायता गर्दैनथिए । सदोम अनि उसको छोरीहरू अत्याधिक घमण्डी भए र मेरो अघि डरलाग्दा पाप गर्न थाले। जब मैले ती कामहरू गरेको देखें, मैले दण्ड दिएँ ।”

सदोमका यी घिनलाग्दा चीजहरू थिए, र हामीले देख्यौं कि मानिसका घिनलाग्दा कामहरूले पृथ्वीका तत्वहरूमा स्वाभाविक परिणाम ल्याएको छ (लेवी २५; यशैया २४:४-६) ।

तर परमेश्वरले "तिनीहरूलाई लैजानु भयो" भन्नुको मतलब के हो ? इस्राएलले अरू राष्ट्रहरू जस्तै पार्थिव राजा खोजिरहेको सम्बन्धमा परमेश्वरले के भन्नुभयो:

होशे १३:९-११ “हे इस्राएल, मैले तिम्रो रक्षा गर्ने तर तिमीले मेरो विरोध गर्यौं । यसकारण म तिमीलाई नष्ट गर्नेछु । कहाँ हुनुहुन्छ तिम्रो राजा ? उहाँले तिम्रो सबै शहरहरूमा तिमीलाई सघाऊ पुर्याउनु हुनेछैन । कहाँ

हुनुहुन्छ तिम्रा न्यायधीश ? 'मलाई एउटा राजा अनि धेरै राजकुमारहरू दिनुहोस्,' भनी विन्ती गरेको थियो । म क्रोधित भएँ अनि मैले तिमिहरूलाई एउटा राजा दिएँ । म अझ अधिक क्रोधित भएँ अनि मैले उसलाई तिमीहरू देखि छुटाएँ ।

परमेश्वरले राजा शावललाई कसरी हटाउनुभयो ? १ इतिहास अध्याय १० ले यो बताउँछ कि, “शाऊलको मृत्यु भयो किनभने तिनी परमप्रभु प्रति विश्वासनीय भएनन् । शाऊलले परमप्रभुका वचन पालन गरेनन् । शाऊलले परमप्रभुलाई सोध्नुको सट्टा एउटा भूतप्रेत खेलाउने कहाँ गए अनि तिनको सल्लाह मागे । तिनले परमप्रभुको सल्लाह लिएनन् । त्यसै कारणले परमप्रभुले शाऊललाई मारिदिनु भयो अनि राज्य यिशैको छोरा दाऊदलाई दिनु भयो ।” (पदहरू १३-१४) । तर के परमेश्वरले शावललाई साँच्चै मान्नुभयो ? होईन, शावलले आत्महत्या गरे भनेर ३-६ अध्यायहरू अनुसार स्पष्ट हुन्छ:

१ इतिहास १०:३-६ शाऊलको चारैतिर घमासान युद्ध भयो । धनुधारीहरूले आफ्ना काँडले शाऊललाई हाने अनि उनलाई घाइतेतुल्याए । तब शाऊलले आफ्ना हतियार बोक्नेलाई भने, “तेरो तरवार बाहिर निकाल

अनि मलाई मार्न प्रयोग गर । तब ती विदेशीहरूले मलाई चोट पुर्याउने छैनन् । अनि मलाई लज्जित बनाउने छैनन् जब तिनीहरू आउँदा ।”शाऊलका हतियार बोक्ने डराए । तिनले शाऊललाई मार्न अस्वीकार गरे । तब शाऊलले आफैलाई मार्न आफ्नै तरवार प्रयोग गरे । **तिनी आफ्ना तरवारको चुच्चोमा लडे** । हतियार बोक्नेले शाऊलको मृत्यु भएको देखे । तब उसले पनि उ तरवारको चुच्चोमा लडेर आत्माहत्या गरे । यसरी शाऊल अनि तिनका तीन जना छोराहरूको पनी मृत्यु भयो। शाऊलका परिवार सबैको एकसाथ मृत्यु भयो ।

इजरायल र शाऊलले जस्तै सदोम र गमोराले पनि “आफूलाई नष्ट” गर्यो (होशे १३:९), उनीहरूको अनुरोधमा दुई शहरबाट परमेश्वरको उपस्थिति हटाईयो र उनीहरू स्वःनस्त भए, किनभने तिनीहरूले आध्यात्मिक आत्महत्या गरे ।

शहरलाई ब्यक्तिगत रूपमा विनाश गर्नका लागि स्वर्गदूतहरू पठाइएको थिएन, तर सदोमका बासिन्दाहरूले ती स्वर्गदूतहरूको प्रतिक्रियाले उनीहरूको अनुहारमा दयाको ढोका बन्द गरे किनकि तिनीहरू दयामा विश्वास गरेनन । येशूजस्तै जो "आफ्नै मानिसहरूका लागि आउनुभयो, र आफ्नै

मानिसहरूले उहाँलाई ग्रहण गरेनन्" (यूहन्ना १:११), यी स्वर्गदूतहरूले सदोमका बरालिएका बासिन्दाहरूको मन छोडाउने प्रयास गरे र तिनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यमा फर्काउन खोजे । बरु उनीहरूले आफ्नो मुटु कठोर बनाए र यसरी ती स्वर्गदूतहरूले उनीहरूलाई बचाउन चाहेको कामले गर्दा ती शहरका बासिन्दाहरू नष्ट भए - जसरी फिरऊनले मिश्रीहरूलाई नाश गरे किनकी उनले मोशाद्वारा इस्राएलीहरूलाई जान दिने अपीललाई अस्वीकार गरे थिए ।

परमेश्वरले भ्रष्ट पृथ्वीको कम्पनलाई महसुस गरिरहनु भएको थियो, र यस कारणले किन उहाँले सदोम र गमोरा र त्यसका वरिपरिका शहरहरूबाट रोड्रहेको आवाजलाई सुन्नुभयो, र तिनीहरूको उद्धारको खोजीमा लाग्नुभयो:

उत्पति १८:२०२१ तब परमप्रभुले भन्नुभयो, "मैले धेरै पल्ट सुनेकोछु सदोम र गमोराका मानिसहरू साह्रै दुष्ट छन् । म त्यहाँ जान्छु अनि हेर्छु मानिसहरू जस्तो मैले सुनेकोछु त्यस्तै छन् कि छैनन् । तब म पक्का जान्नेछु ।"

सदोम र गमोराको अपराधबाट आएका कम्पनहरू ठूलो क्रन्दनमा परिणत भए । ती शहरहरू अन्तर्गत पृथ्वीको नाटकीय

परिवर्तन भएका कम्पनहरू मार्फत, परमेश्वरले महसुस गर्नुभयो कि एउटा अत्यन्तै गडबड भइरहेको छ र ती मानिसहरूले आफैँलाई आफ्नो कुकर्मको लागि अन्त गर्न लागेका थिए, बिना कुनै शंका नगरीकन । त्यो चिच्याउने आवाजले परमेश्वर पिताको हृदयलाई चोट पुर्यायो ।

हाम्रो परमेश्वर पिताको कोमल हृदयमा सदोम र गमोराको भ्रष्टाचार र अधर्मको रोवाइले कति भयानक भएको हुनुपर्छ । जब हाबिलले एउटै मात्र धर्मि मान्छेको हत्या गर्‍यो, जसले पृथ्वीलाई प्रतिध्वनि बनायो, परमेश्वरले कयिनलाई भन्नुभएको यस कुरालाई लिएर:

उत्पति ४:१०-१२ त्यसपछि, परमप्रभुले कयिनलाई सोध्नु भयो, “तैंले उसलाई के गरिस् ? कारण भूमिबाट उसको रगत मसंग कराउँदैछ । तैंले तेरो भाइको हत्या गरिस् र तेरो हातबाट रगत पिउनलाई भूमिले मुख बाही रहेकोछ। यसकारण अब म त्यस भूमिमा नराम्रो कुराहरू हुने बनाइदिनेछु । जब तैंले त्यो भूमिमा केही रोप्छस् तेरो निम्ति त्यस भूमिले केही फसल दिने छैन । पृथ्वीमा तेरो एउटा घर पनि हुने छैन, तँ एक ठाउँदेखि अर्को ठाउँ घुमिहिँडने छस् ।”

हाबिलको रगतले पृथ्वीलाई कसरी असर गर्यो, याद गर्नुहोस् । के हामीले यी शब्दहरूमा पिता र उहाँको पुत्रको कष्ट महसुस गर्न सक्छौं ? एक व्यक्तिको अधर्मले गर्दा कम्पनहरू उहाहरूको हृदयहरूमा पीडादायी साथ आइपुग्यो, त्यसोभए मानिसहरूको ठूलो समूहको संचित र केन्द्रित अधर्महरूको पुकाराको कारण के हुन सक्छ ? मानिस र पृथ्वीको बीचको घनिष्ठ सम्बन्धको माध्यमबाट, धेरै मानिसका अधैर्य विचार र भावनाहरूको माध्यमबाट पनि आँधीबेहरी ल्याउन सकिन्थ्यो । "किनभने तिनीहरूले बतास छर्दछन्, र तिनीहरूले हावाको चक्रव्यूह प्राप्त गर्नेछन् ।" (होशे ४ः) ।

वास्तवमा केहि पनि परमेश्वरको अनुमति बिना हुन सक्दैन, तर यसको मतलब यो होइन कि झट्टै यो अनुमति सिधै उहाँबाट आएको हो । आउनुहोस् अब "परास्त गर्नु" शब्दलाई हामी अझ ध्यानपूर्वक हेरौं:

ब्यवस्था २९:२३ त्यहाँको भूमि सब गन्धकको आगोले जल्नेछ הַאֲדָמָה [H4114] र नूनले ढाकिनेछ अनि त्यहाँ घाँससम्म उम्रने छैन । परमप्रभुको रीसले त्यो भूमि नष्ट

᳚᳚ [H2015] हुनेछ जस्तो सदोम, गमोरा, अदमा र सबोयीम नष्ट गरिएका थिए ।

जब मोशाले ती शहरहरूको गन्तव्यको वर्णन गर्दछ, उनले दुई क्रियापद प्रयोग गर्दछ जुन दुबै अनुवादमा यहाँ परास्त/नस्त गर्नु भनि उल्लेख गरिएको छ । जबकि पहिलो एक [H4114] ले विनाशको अर्थलाई बढी झुकाव राख्छ, दोस्रोको भने अर्थ केहि फरक छ:

#H2015 Strong's Concordance

᳚᳚

hâphak

haw-vak'

एक आदिम जरा; को बारे मा वा उल्टो गर्न; (परिवर्तन) उल्टो (फिर्ती) विकृत गर्नमा निहित द्वारा: X (बन्ने) (परिवर्तन) (आओ) (रूपान्तरण) (दिने) बनाउनु (एक बिस्तारा बनाउनु, परास्त गर्नु (-घुमनु) (विकृत) (सेवानिवृत्त) {गुल्टिनु} घुमनु (पुनः) (एक तरफ) (पछाडी) (यस विपरित) (हरेक तरीकामा) ।

किनकि यो केवल धर्मशास्त्रको भागमा अनावश्यक अभिव्यक्ति हुन सक्दैन, दोस्रो शब्दले विनाशको विधिमा प्रकाश दिन्छ - उल्टो कुनै प्रकारको । यस शब्दको सबभन्दा सामान्य प्रयोग घुम्नु हो । तलको पदमा यही शब्दलाई परमेश्वरले सरापलाई आशिषमा परिणत गर्न देखाउन प्रयोग गर्नुभएको छ:

नहेम्याह १३:२ किनभने तिनीहरूले इस्राएलीहरूलाई रोटी र पानीद्वारा स्वागत जनाएका थिएनन् र तिनीहरूलाई श्राप दिनलाई तिनीहरूको विरुद्ध बलामलाई ज्यालामा ल्याएका थिए । तर परमेश्वरले श्रापलाई वरदानमा परिणत [H2015] गरिदिनुभयो ।

यही शब्द शाऊलको परमेश्वरमा परिवर्तन बारे वर्णन गर्न प्रयोग गरिएको छ ।

१ शमूएल १०:९ जब शाऊल शमूएलबाट बिदा लिन फर्के, परमेश्वरले शाऊलको जीवन नै अर्कै बनाइदिनुभयो [H2015]। त्यही दिन यी सबै घटनाहरू घटे ।

मिश्रीहरू कसरी इस्राएलीहरूको विरुद्ध भए भनेर वर्णन गर्न उही शब्द प्रयोग भएको छ ।

भजनसंग्रह १०५:२३-२५ तब इस्राएल मिश्र तर्फ आए, याकूब हामको देशमा बसे । याकूबको परिवार अत्यन्त बढेर गयो । तिनीहरू आफ्ना शत्रुहरू भन्दा धेरै शक्तिशाली भए । यसकारण मिश्रवासीहरूले याकूबको परिवारलाई हेला गर्न थाले [H2015] । तिनीहरूले उनीहरूका दासहरू विरुद्ध योजना तयार गर्न थाले ।

परमेश्वरले कसरी मिश्रीहरूलाई इस्राएलीहरूका विरुद्धमा खडा गर्नुभयो ? उहाले यूसुफलाई तिनीहरूको आशीर्वाद हुनको निम्ति पठाउनुभयो र यूसुफको माध्यमबाट उनीहरू धनी र शक्तिशाली राष्ट्र बने । तर समय बित्दै जाँदा "मिश्रमा नयाँ राजा खडा भयो, जसले यूसुफलाई चिन्दैन थियो" (प्रस्थान १:८); र उनले आफ्ना मानिसहरूलाई यो भने ...

प्रस्थान १:९-११ त्यो राजाले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, "इस्राएलका मानिसहरूलाई हेर, तिनीहरू विशाल संख्यामा छन् र हामीभन्दा बलिया पनि छन् । यी इस्राएलीहरूको संख्या वृद्धिमा अंकुश लगाउन हामीले

केही योजनाहरू बनाउनु पर्छ । यदि हामीसित कसैले लडाइँ गरे यी इस्राएलीहरू शत्रु पक्षपट्टि लाग्न सक्छन् । अनि तिनीहरूले हामीलाई जितेर हामीबाट उम्कन सक्छन् ।” मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूको जीवन कष्टपूर्ण पार्ने निर्णय गरे । यसर्थ मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूमाथि कमारा-स्वामीहरू नियुक्त गरे । ती स्वामीहरूले फिरऊनको निम्ति पिताम र रामसेस शहरहरू बनाउन ती इस्राएलीहरूलाई जोर लगाए । राजाले यी शहरहरू अन्न र अरु चीजहरू राख्न प्रयोग गरे ।

मिश्रीहरूको हृदयलाई साँचो परमेश्वरतर्फ फर्काउनको लागि योजना गरिएको परमेश्वरको प्रमाणले उनीहरूलाई उहाँको विरुद्धमा खडा गर्यो । स्वर्गका प्रभुप्रति कृतज्ञता महसुस गर्नुको साटो उनीहरूले शंका गरे कि इस्रायलले उनीहरूलाई परास्त गर्न र देशको नियन्त्रण लिन खोजेका छन । निम्न पुरातात्विक जानकारी, biblearchaeology.org मा फेला परेको सूचनाले, हामीलाई सदोम र गमोरा शहरहरू कसरी भत्काइयो भन्नेबारे थप जानकारी दिन सक्छ, वा "फर्केर", आफ्नै पापले गर्दा र प्रभुबाट सीधै होइन:

बाइबलले मैदानको शहरहरूमा हुने विपत्तिबारे विस्तृत विवरण दिन्छ । त्यो वर्णनमा दुई हिब्रू वाक्यांशहरू र एक हिब्रू शब्द हुन् जुन घटना बुझ्नको लागि जाँच गर्नुपर्दछ: *goprit wa es*, ती सामग्री जुन शहरहरूमा खस्यो (उत्पत्ति १९:२४), *hapak*, शहरहरूलाई के भएको थियो (उत्पत्ति १९:२५), र *kqitor hakkibsan*, जुन अब्राहमले देखे (उत्पत्ति १९ :२८) । गोप्रित (*goprit*) शब्द एक विदेशी शब्दबाट ल्याइएको हो, सम्भवतः अक्कडियन कि / उब्रिटुबाट (*Akkadian kilubritu*) आएको हो, जसको अर्थ सल्फरस तेल (कालो सल्फर) (Gentry 1999) हो । गोप्रीत (*goprit*), वा एस ईसको (*wa es*) शब्दको अर्थ हुन्छ “र आगो”। अर्को शब्दमा, सदोम र गमोरा र मैदानका शहरहरूमा (Zoar बाहेक) खस्ने सामग्री जलिरहेको पेट्रोलियम उत्पादन थियो । हापाक (*hapak*) शब्दको अर्थ हो पल्टनु, वा परास्त गर्नु । जब अब्राहमले विनाशको दृश्यलाई तल हेरे, उनले मैदानबाट धुवाँ उडिरहेको देखे । केकिटर हक्किब्सन (*kqitor hakkibsan*), "भट्टीबाट धुवाँ जस्तै ।" एक किब्सन (*kibsan*), एक भाँडोको भट्टा हो (Wood 1992) । माटोको भाँडाबाट भित्र पस्ने हावालाई, हावा तताउने

परिणामस्वरूप जबर्जस्ती हुण्डीमार्फत गर्छ । भट्टाबाट निस्कने धुवाँ बाहिर निस्कने चिमनीबाट बाहिर निकाल्दछ र माथि माथि हावामा धकेलिन्छ । अब्राहमले त्यस्तो कुरा देखे - जहाँ समतल भूमिबाट धुवाँ उकालो लागेको थियो । धुवाँ, क्विटर (*qitor*), को लागी प्रयोग भएको शब्द साधारण आगोबाट धुवाँको लागि प्रयोग भएको शब्द होइन । बरु, यो एक बाक्लो धुवाँ हो, जुन बलिदानबाट आउने धुवाँ हुन्छ । यो स्पष्ट छ कि केहि अप्राकृतिक वा असाधारण घटना यहाँ रेकर्ड गरिएको छ । (post/2008/04/The-Discovery-of-the-sin-of-Sodom-and-Gomorra.aspx)

सदोम र गमोरा शहरहरू सिद्धीमको मैदानमा अवस्थित थिए र जसरी ज्वलन्त सर्पहरू उजाडस्थानमा पहिले नै ईश्वरीय सुरक्षाद्वारा जोगिएका थिए । उत्पत्ति १४:१० ले बताउँछ, "सिद्धीमको उपत्यका टारको खाल्टाले भरिएको थियो ।" NKJV बाइबलले भन्छ "डामर खाल्टाहरू" (*asphalt pits*), आमोस र पत्रुसले प्रभुलाई सदोम र गमोरालाई किन खारेज गरे भनेर भनेका छन् ।

आमोस ४:११ “मैले जसरि सदोम र गमोरालाई नष्ट परेको थिएँ । त्यसरिनै तिमीहरूलाई नष्ट पारें । तिमीहरू आगोबाट निकलेको धुवाँसित बल्दैगरेको दाउरा जस्तै छौ । तर पनि तिमीहरू मकहाँ सहायताको निम्ति आएनौ ।” परमप्रभु भन्नुहुन्छ ।

२ पत्रुस २:६ अनि परमेश्वरले दुष्ट नगरहरू सदोम अनि गमोराहलाई दण्ड दिनु भयो । परमेश्वरले ती नगरहरूलाई खरानीमा परिवर्तन नहुञ्जेल जलाउनु भयो । परमेश्वरले ती नगरहरूलाई जो पछि आउने समयमा परमेश्वरको विरुद्ध जानेहरूमाथि उहाहरण स्वरूप उपयोग गर्नुभयो ।

सदोमीहरूले सृष्टिको भारमा परेको बोझ त दबिएपछि परमेश्वरको पुत्र पीडाले कराउन सक्नुहुन्न । सदोमलाई जे भयो त्यसले जबरजस्ती वा कसैको हातले गरेको थिएन ।

विलाप ४:६ मेरा मानिसका छोरीहरूको पाप सदोम र गोमोरको भन्दा ठूलो छ । सदोम र गोमोर सजिलै सर्वनाश भए । त्यो मानिसको हातबाट सर्वनाश भएको होइन ।

(The Darby Bible) मेरा मानिसका छोरीहरूको पाप, सदोमका पाप भन्दा ठूलो छ । जसलाई एक पल झै पल्टाइयो, र उनको हातमा हिंस्रक हात राखिएको थिएन ।

पृथ्वी आफैंबाट बाहिर फुटेको टारले टुक्रा टुक्रा पार्यो । परमेश्वरले सदोम र गमोरालाई नष्ट गर्नुभयो, तिनीहरूलाई पतित दिमाग दिएर । सदोम र गमोराको साथ नष्ट भएका नजिकका दुइवटा शहरहरू परमप्रभुले अदमा (Admah) र सबोमको (Zeboim) बारेमा ठीक यही कुरा भन्नुभयो ।

होशे ११:८ “हे एप्रैम म तिमीलाई कसरी छोडिदिऊँ ? ए इस्राएल म तिम्रो रक्षा गर्न चाहन्छु । म तिमीलाई कसरी **अदमा** जस्तै तुल्याऊँ! म चाहँदिन कि तिमीलाई **सबोयीम** जस्तै बनाऊँ । म आफ्नो मन बदली रहेछु, तिमीप्रति दयाले मन पग्लिरहेछ ।

यस उदाहरणको प्रावधानले यो देखाउँदछ कि प्रभुले उनीहरूलाई उनीहरूको आफ्नै छनौटको नतिजामा छोडिदिनुभयो - जुन उनीहरूको पिताको रूपमा अत्यन्त कष्टकर थियो:

यशैया ३:९ मानिसहरूका अनुहारहरूले बताउँछन् कि तिनीहरू आफ्नो गल्ती कार्यहरूको लागि दोषी छन् । अनि तिनीहरू आफ्नो पापकर्ममा अंहकार गर्दछन् । तिनीहरू सदोमका मानिसहरू जस्तै छन् । तिनीहरू आफ्ना पापहरू कसैले देख्ला भनेर प्रदर्शन गर्दैनन् । यो उनीहरूका लागि अत्यन्त हानीकारक हुनेछ। तिनीहरू आफैले स्वयंमा बढी दुःखहरू ल्याएका छन् ।

"परास्त गर्नु" वा "मोड्नु" को लागि यो हिब्रू शब्दको सब भन्दा अचम्मको कुरा यो हो कि यसलाई राष्ट्रहरूलाई सत्यमा रूपान्तरणको कार्य वर्णन गर्न प्रयोग गरियो ।

यशैया ६०:१-५ रो प्रकाश, यरूशलेम उठ ! तेरो प्रकाश आइरहेछ परमप्रभुको महिमा तिमीहरूमाथि चम्किने छ । अब अन्धकारले पृथ्वी ढाक्छ अनि मानिसहरू अन्धकारमा पर्नेछन् । तर परमप्रभु तिमीहरूमाथि चम्कनु हुन्छ अनि उहाँको महिमा तिनीहरूमाथि देखा पर्नेछ । तिमीहरूका जातिहरूकहाँ प्रकाश आउनेछ, राजाहरू तिमीहरूको चहकिलो प्रकाशमा आउनेछ । आफ्नो वरिपरि हेर ! देख्यौ मानिसहरू भेला भएर

तिमीहरू तिरै आइरहेछ। ती टाढाबाट आइरहेका तिमीहरूकै छोराहरू हुन्। अनि तिमीहरूका छोरीहरू पनि उनीहरूसँगै आइरहेछन् । यो भविष्यमा पूरा हुनेछ । अनि त्यस समय, तिमीहरूले आफ्ना मानिसहरूलाई देखेछौं। अनि तिमीहरूका अनुहार खुशीले चम्किनेछन् । पहिला, तिमीहरू डराउनेछौं, तर पछि, तिमीहरू खुशीले उत्तेजित हुनेछौं । समुद्रहरू तरेर आएका सारा सम्पत्तिहरू तिमीहरू समक्ष राखिनेछन जाति-जातिका सम्पत्तिहरू तिमीहरूकहाँ नै आउनेछन् ।

त्यसोभए, यस अर्थमा, जब तपाईं सत्यमा परिवर्तन हुनुभयो परमेश्वरले तपाईंलाई "हटाउनुभयो" । यो सबै कुरा तल आउँछ तपाईं कसरी आत्मसंहारबाट बचाउनको लागि परमेश्वरको दयामा प्रतिक्रिया गर्नुहुन्छ। तर स्वर्गदूतहरूले लूतलाई भनेका कुरा हामी कसरी बुझ्न सक्छौं ?

उत्पत्ति १९:१३ शहर छोड, किनभने हामी यसलाई नाश गर्न लागेका छौं । परमप्रभुलाई यो थाह भएकोछ यो शहर दुष्टहरूले भरिएको छ अनि उहाँले हामीलाई यो शहर नाश गर्न पठाउनु भएको छ ।”

आत्माको विनाश सधैं सामयिक प्रकाशको अस्वीकृतिको परिणामको रूपमा आउँदछ । लूतले सदोमका बासिन्दाहरूलाई दिइरहेको ज्योति ठूलो मात्रामा उसको सम्झौता र ती व्यक्तिहरूको संस्कृतिमा अनुकूलनद्वारा ग्रहण गरिएको थियो । उदाहरणका लागि, ती पाहुनाहरूलाई बचाउने उनको प्रयासमा, यस्तो देखिन्थ्यो कि उहाँ आफ्ना छोरीहरूलाई ती दुष्ट मानिसहरूलाई दिएर बलिदान दिन पनि तयार थिए ।

उत्पति १९:४-८ तिनीहरू सुत्न जानुअघि सदोम शहरका सबै मानिसहरू आएर लूतको घर घेरे । तिनीहरूले उनलाई बोलाए अनि भने, “राती तिम्रो घरमा आएका दुइ मानिसहरू कहाँ छन्? तिनीहरूलाई बाहिर हामी भएकोमा ल्याऊ जसले गर्दा तिनीहरूसित हामी संभोग गर्न चाहन्छौं ।” तब लूत बाहिर निस्केर घरको ढोका लगाए । त्यसपछि उनले भने, “हे मेरा साथीहरू, कृपा गरी तिनीहरूसित नराम्रो व्यवहार नगर । सुन, कुनै पुरुषसित सहवास नगरेका मेरो दुइ जना छोरीहरू छन् । म तिमीहरूलाई सुम्पिदिनेछु र आफ्नो इच्छा अनुसार जे गर्न मन लाग्छ तिनीहरूसित गर । तर यी मानिसहरू जो मेरो घरमा आएका छन् तिनीहरूलाई केही नगर, तिनीहरूको रक्षा मैले गर्नु नै पर्छ ।”

अर्को पदमा हामीलाई यहाँ लूतको वास्तविक मनसायको बारेमा संकेत दिन्छ:

उत्पति १९:९ घरेका मानिसहरूले भने, “हामीलाई बाटो देऊ ! हाम्रो बाटोबाट पर सर ।” तब सदोमका ती मानिसहरूले भने, “यी मानिस हाम्रो शहरमा पाहुना भएर आएका हुन् अनि अहिले हाम्रो न्यायाधीश यी को हुन ? अब हामी तिमीसित तिनीहरूसित भन्दा अशिष्ट व्यवहार गर्ने छौं ।” त्यो भीडले लूतमाथि एकसाथ घचेटेर ढोका भत्काएर खोल्ने चेष्टा गरे ।

लूतको उद्देश्य यहाँ दुई दूतहरूलाई भीडको हिंसाबाट जोगाउन र आतिथ्य को एक कार्यमा आफूलाई बहलाउनु यो हुन सक्छ । यसले कुनै पनि मायालु बुबाले झैं प्रकट गर्दछ, आफ्ना छोरीहरू दिने उनको कुनै वास्तविक अभिप्राय थिएन । तथापि, अविश्वासको बीचमा यति धेरै वर्षसम्म र त्यो दुष्ट सहरमा बसोबास गर्दा उसको विश्वास अन्धो हुँदै गएको थियो । स्वर्गदूतहरूले काम समाप्त गर्नुपर्ने थियो, जुन लूतले परमेश्वरको धार्मिकता, पवित्रता र प्रेमलाई पापको कारणले पर्दाफास र पूर्ण रूपमा प्रस्तुत गर्न सकेनन । यो गवाही उनीहरूको प्राणको लागि आगोको रूपमा काम गर्ने थियो, र यदि तिनीहरूले परमेश्वरको महिमाको यो प्रकाशको अनुहारमा पश्चात्ताप गरे

भने ती शहरहरूमाथि गरिएको फैसला रद्द गरिने थियो । तर पश्चातापको सट्टा तिनीहरूको क्रोध आँधीबेहरीको गर्जन जस्तो भयो ।

उत्पति १९:१०-११ तब ती भित्र भएका मानिसहरूले ढोका उघारे र लूतलाई भित्र ताने र ढोका थुने । त्यसपछि तिनीहरूले ती बाहिर घर घेरेर बस्ने सबै बूढा-जवानहरूलाई अन्धा बनाइ दिए । तब तिनीहरूले ढोका खोल्न असमर्थ भए ।

हामी देख्दछौं कि स्वर्गदूतहरू सदोम शहरमा मानिसहरू को रूप मा आए, सदोमका मानिसहरू, दुष्ट वासना द्वारा प्रफुल्लित भए, उनीहरू संग यौन सम्बन्ध राख्ने प्रयास मा आफ्नो दुष्ट हृदय को विकृति प्रकट गरे । यही कारणले गर्दा परमेश्वरले मिश्री रथहरूबाट पाङ्ग्राहरूलाई हटाइ दिनुभयो (प्रस्थान १४:२३-२५), ती व्यक्तिहरूलाई जसलाई अन्धापन आयो, ती कुरालाई पश्चाताप गर्न र उनीहरूले गरिएको कुराहरूलाई रोक्न एउटा आकर्षक चेतावनी थियो । तर यो कार्य आगोको ज्वालामा तेलको जस्तै थियो र तिनीहरूको पश्चात्ताप गर्न इन्कारले यी मानिसहरूलाई उनीहरूको दोषको चरम सीमामा पुऱ्यायो र यो

त्यो शहरको विनाश हो । शहरमाथि कुनै हात राखिएको थिएन, शहरको अशुद्धताले तिनीहरूलाई नाश गर्यो ।

स्वर्गदूतहरू जान्दथे कि सदोम र गमोराका बासिन्दाहरूलाई उनीहरूको दयालु निमन्त्रणा लाई फर्काउँछ [बलियो H2015] र तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा कठोर बनाउँछ र यसरी उनीहरू विनाशमा पुग्दछ । स्वर्गदूतहरूको प्रतिक्रियामा बासिन्दाहरूले उनीहरूको अन्तस्करणको सीमालाई पूर्णरूपमा समेट्न लगाए (१ तिमोथी ४:२) र पश्चात्ताप गर्ने तिनीहरूको क्षमता पूर्णतया हरायो ।

पश्चात्तापको अन्तिम अवसर बित्न नहुन्जेलसम्म प्रभु तिनीहरूको पीडामा पर्खिरहनुभएको थियो; किनकि उहाँ "हामीप्रति धैर्यतासाथ व्यवहार गर्दै हुनुहुन्छ, कोही पनि नष्ट नहोस् भन्ने चाहनुहुन्न, तर सबैले पश्चात्ताप गरोस्" (२ पत्रुस ३:९) । विनाश त्यसै भएको होइन, किनकी त्यहाँ पश्चात्ताप गर्ने कोही थिएन, तर कसैले पनि उनीहरूको विद्रोही स्वभावको कारणले पश्चात्ताप गर्न सकेनन । सन्दूक जस्तो, ढोका त्यसपछि बन्द भयो ।

ख) यरूशलेमको विनाश

प्रेरित १३:२७-२८, ४२, ४४-४६ यरूशलेमका निवासीहरू अनि तिनीहरूका अगुवाहरूले येशू स्वयं नै मुक्तिदाता हुन् भनेर जान्दै जानेनन् । अगमवक्ताहरूले येशूको विषयमा लेखेका शब्दहरू हरेक विश्रामका दिनमा मानिसहरू प्रति पढिन्छ तर तिनीहरूले ती बुझेनन्। यहूदीहरूले येशूलाई निन्दा गरे । तर अगमवक्ताहरूले भनेका शब्दहरू पूर्ण भयो । तिनीहरूले येशू किन **मर्नु पर्थ्यो** भन्ने कुनै खास कारण भेटाएनन्, तर तिनीहरूले उहाँलाई **मार्न भनि** पिलातससित माग गरे । पावल र बर्णाबासले सभाघर चोडेर गइरहेको बेला मानिसहरूले फेरि अर्को विश्रामको दिनमा आउनुहोस् भने अनि यी कुराहरूबाट अझ अधिक भन्नु होस् भनी तिनीहरूलाई विन्ती गरे । अर्को विश्रामको दिनमा, शहरका प्रायः जम्मै मानिसहरू प्रभुको वचन सुन्नलाई एकत्रित भए । जब यहूदीहरूले ती मानिसहरूलाई त्यहाँ देखे तिनीहरूमा **खूबै डाह उत्पन्न भयो** । तिनीहरूले नराम्रा शब्दहरू भने अनि पावलसंग र्तक विर्तक गरे । तर पावल र बर्णाबासले निडर भएर बोले । “परमेश्वरको सन्देश पहिला तिमी यहूदीहरूलाई भन्न आवश्यक थियो । तर

तिमीहरूले सुन्न अस्वीकार गर्यौं। तिमीहरू आफैले आफूलाई अनन्त जीवनको निम्ति अयोग्य ठान्यौं अब हामी अन्य जातिहरू तर्फ फर्कनेछौं ।

मत्ती २३:३७-३९ “हे यरूशलेम, यरूशलेम ! तिमीहरू अगमवक्ताहरूलाई माछौं अनि तिमीहरूकहाँ पठाइएका संदेशवाहकहरूलाई ढुङ्गाहान्छौं । धेरैपल्ट मैले तिम्रा मानिसहरूलाई मद्दत गर्न चाहेको हुँ । जसरी पोथीले आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटामुनि बटुल्छ त्यसरीनै मैले तिम्रा मानिसहरूलाई बटुल्न चाहेको हुँ । तर तिमीहरूले मलाई त्यसो गर्न दिएनौं । तब तिमीहरूको घर पनि उजाड बनाइनेछ । म भन्दछु, अब उप्रान्त परमप्रभुको नाउँमा आउने मानिस धन्यका हुन् भन्दै उसलाई स्वागत नगरुञ्जेल सम्म तिमीहरूले मलाई खनेछैनौं ।”

यरूशलेमको विनाश शैतानको निन्दा, ईर्ष्या र उदार शक्तिको प्रदर्शन हो । आफूलाई परमेश्वरको आत्मा (उपस्थिति) को सुरक्षाबाट बाहिर राखेर तिमीहरूले विनाशकारी (शैतान) को लागि आफ्नै विनाशमा प्रवेश गर्न ढोका खोले । तिमीहरूका पुर्खाहरू जस्तै उनीहरूको अघि तिमीहरू झाडी भित्रबाट बाहिर निस्के जसले विषालु सर्प (विनाशक) ले तिमीहरूलाई काट्यो ।

हो, धेरै पटक धर्मशास्त्र यसरी लेखिएको छ कि परमेश्वर आफैले विनाशको कारण देखा पर्नुभएको छ । उत्पत्ति ६:७ ले भन्छ, तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “पृथ्वीबाट नै यी मानिसहरूलाई म ध्वंश पार्ने छु । म मानिस, घस्रने र अन्य पशुहरू अनि आकाशमा उड्ने चराहरू जे मैले सृष्टि गरें म सबैलाई ध्वंश पार्नेछु ।”

कृपया विचार गर्नुहोस् कि यी सबै कुरा परमेश्वरको पुत्रलाई क्रूसमा टाँग्न र उहाँको कृपालु आत्मालाई सन्ताप दिन आफ्नै छनौट अनुरूप छ । तिनीहरू कराइरहेका छन्, "हामीबाट टाढा जाऊ! ... उसलाई क्रूसमा टाँग्रहोस्! उसलाई क्रूसमा टाँग्रहोस् !" परमेश्वरको उपस्थितिको प्राकृतिक प्रभाव तिनीहरूबाट "कारणहरू" वा अझ राम्रो प्रस्थान गर्दा विनाश "अनुमति" दिन्छ । परमेश्वर कहिले पनि जबरजस्ती वा हाम्रो स्वतन्त्र इच्छा विरुद्ध काम गर्नुहुन्न । उहाँले मानिसलाई तिनीहरूको आफ्नै चाहनाको वशमा राख्नुहुन्छ । जल-प्रलयको समयमा पृथ्वी यति भ्रष्ट भएको थिएन कि यसलाई नाश गर्नुपर्थ्यो, यो यति भ्रष्ट भएको थियो कि आत्म-विनाश अपरिहार्य थियो र ख्रीष्टको आत्मा, नूहमार्फत, जो “धार्मिकताका प्रचारक” थिए (२ पत्रुस

२:५), जहाज निर्माण भइरहेको बेला १२० बर्षसम्म एक दयालु चेतावनी दिनुभयो । (उत्पत्ति६३:) ।

यसको अर्को उत्कृष्ट उदाहरण २ शमूएल २४: १ मा पाइन्छ जसले भन्छ, परमप्रभु फेरि एकपल्ट इस्राएलसित रिसाउनु भयो । परमप्रभुले दाऊदलाई इस्राएलीहरूको बिरोधी बनाइदिनु भयो । दाऊदले भने, “इस्राएल र यहूदाका मानिसहरू कति छन् गन्ती गर ।” जे होस्, जब हामी १ इतिहास २१: १ मा यही घटनाको बारेमा पढ्छौं, “शैतान इस्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध थियो । त्यसले दाऊदलाई इस्राएलका मानिसहरूको गन्ती गर्न उत्साहित तुल्यायो ।” यहाँ हामी दुई धेरै महत्वपूर्ण सत्य सिक्छौं । १. जसरी आदम क्लार्कले (Adam Clarke) आफ्नो क्लासिक टिप्पणीमा (classic चोम्मंतारी) लेखेका छन्, “उहाको प्रविधिको क्रममा, धर्मशास्त्रले बारम्बार परमेश्वरलाई के गर्नुहुन्छ भनेर प्रतिनिधित्व गर्दछ, उहाँ मात्र अनुमति दिनुहुन्छ वा गर्न दिनुहुन्छ ।” २. परमेश्वरको क्रोध आफ्ना शत्रुहरूमाथि हिंस्रक आक्रमण गरेर प्रदर्शन हुँदैन, तर उनीहरूको अनुरोधलाई आँसुको साथ हटाएर उनीहरूको आग्रहमा शैतानलाई कब्जा गर्न अनुमति दिनुहुन्छ । परमेश्वरले हामीलाई यो सम्झाउनुहुन्छ कि उहाँका तौरतरिकाहरू हाम्रा मार्गहरू होइनन् र त्यसैले उहाँको क्रोध (रीस) हाम्रो जस्तो छैन:

यशैया ५५:८-९ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूका विचारहरू मेरा विचारहरू जस्ता छैनन् । तिमीहरूका चालहरू मेरा चालहरू जस्ता छैनन् । आकाश पृथ्वी भन्दा अल्गो छ । त्यस्तै प्रकारले, मेरा चालहरू पनि तिमीहरूका भन्दा फराकिला छन् अनि मेरा विचारहरू पनि तिमीहरूका विचारहरू भन्दा अग्ला छन् ।” परमप्रभु स्वयंले यी कुराहरू भन्नुभयो ।

याकूब १:१९-२० मेरा प्रिय भाइ-बहिनीहरू यसमा ध्यान देऊ “चाँडो सुन्ने, बिस्तार बोल्ने र ढिलो रिसाउने गर । एकजना क्रोधित मानिस परमेश्वरले चाहे जस्तो धार्मिक भई बाँच्न सक्तैन ।

यरूशलेमको विनाशको समयमा चाखलाग्दो कुरा के छ भने रोमी नेता तितसले यरूशलेमको मन्दिर जोगाउन चाहन्थे । यद्यपि उनको सेना अराजकता र गडबडीको आत्मामा ओर्लिए र तीतसले परिस्थितिको नियन्त्रण गुमायो ।

यरूशलेमको विनाश र जल-प्रलयको विनाशबीचको भिन्नतालाई अनियन्त्रित रोमी सेना र अनियन्त्रित प्राकृतिक तत्वहरू र

सम्भवतः अनियन्त्रित दुष्ट स्वर्गदूतहरू मिस्रको विनाशको बीचको भिन्नतामा पाउन सकिन्छ ।

शैतानको नियन्त्रणमा रहेका रोमी सिपाहीहरूले यरुशलेमलाई नाश गरे भनेर सजिलै बुझ्न सकिन्छ । शैतानको हिंसात्मक सिद्धान्तहरू प्रकृति वा सम्भवतः आफ्नै अनुयायीहरूमा देखा पर्नको लागि यो स्पष्ट छैन । जल-प्रलय आउँदा शैतानको प्रकृतिमा नियन्त्रण थिएन तर बरु प्रकृतिलाई उसको प्रतिबिम्ब ख्रीष्टको प्रतिकुल प्रतिबिम्बलाई प्रतिबिम्बित गर्ने अनुमति दिइयो । पागल वैज्ञानिकले जस्तै शैतानको द्वेषपूर्ण र हिंस्रक “प्रयोगहरू” उसको अनुहारमा उड्यो । ख्रीष्टले सबै काम शिष्टतापूर्वक र व्यवस्थित रूपमा गर्नुहुन्छ (१ कोरिन्थी १४:४०) जबकि शैतानको अराजक र हिंस्रक स्वभावको छ । शैतानसँग लडाई गर्ने मनोभाव रहेको छ र यस आत्मालाई ति तत्वहरूमा आफूलाई प्रकट गर्न अनुमति दिइयो ।

हामीले भन्न सजिलो छ कि हिंस्रक र अराजकतापूर्ण काम गर्ने व्यक्ति शैतानको प्रभावमा छ, तर जब प्रकृति आफैँलाई यो कार्य प्रतिबिम्बित गर्न को लागी अनुमति दिईन्छ, तब हामी परमेश्वरमा यो चरित्र देखाउन प्रलोभनमा हुँछौ । तर हाम्रो पिता अराजक, अव्यवस्थित हुनुहुन्न (१ कोरिन्थी १४:३३) । जब

प्रकृति अव्यवस्थित हुन्छ, यो किनभने यसको स्वभाव र अराजकता को प्रतिबिम्बित गर्न अनुमति दिइएको छ किन कि यसको सृष्टिकर्ता अन्तमा र पूर्ण रूपमा बेदखल गरिएको छ भन्ने तथ्यका कारण । मानिसलाई पृथ्वीको प्रभुत्व दिइएको छ:

भजनसंग्रह ८:४-६ किन मानिसहरू तपाईंका लागि महत्वपूर्ण छन् ? किन तपाईंले तिनीहरूको सम्झना गर्नु हुन्छ ? किन मानिसहरू तपाईंका लागि यति महत्वपूर्ण छन् ? किन तपाईंले तिनीहरूलाई ध्यान दिनु हुन्छ ? तर मानिसहरू तपाईंको लागि महत्वपूर्ण छन् ! तिनीहरूलाई तपाईंले स्वर्गीय प्राणी (स्वर्गदूत) जस्तै बनाउनु भयो अनि तिनीहरूलाई महिमा र आदरको मुकुट पहिराउनु भयो । तपाईंले सिर्जना गर्नु भएका प्रत्येक थोकको अधिकारी तिनीहरूलाई बनाउनु भयो । तपाईंले प्रत्येक कुराको निम्ति तिनीहरूलाई अधिकार दिनुभयो ।

जब अन्तमा ख्रिष्टलाई खण्डन गरियो र मानिसहरूलाई दिइएको प्रभुत्वलाई यसका बासिन्दाहरूलाई चुनेको स्वभाव प्रतिबिम्बित गर्न दिइयो - "काँढा र सिउँडीहरूले यसले ल्याउँनेछ" (उत्पत्ति ३:१८) । जब एक बुबाले छोरालाई कार दिन्छ, र उसको छोरो

लापरवाही र अराजक साथीहरूको साथमा रहन्छ, कार लापरवाही को कारणले दुर्घटनामा संलग्न हुँदा के बुबाले छोराको हत्या गरेको आरोप लाग्छ र ? यी उदाहरणहरूले हामीलाई अन्तिम दिनमा के हुन्छ भनेर एक भविष्यसूचकको बारेमा जानकारी दिन्छ ।

ग) अन्तिम दिनहरूको विनाश

येशूले भन्नुभयो:

लुका १७:२६-३० मानिसको पुत्र आँउदा पनि त्यही हुनेछ जुन

नूहको समयमा भएको थियो । नूहको समयमा, जब सम्म नूह डुङ्गामा पसेनन् मानिसहरू खान्थे, पिउँथे, विवाह गर्दै थिए, अनि गाउँदैथिए। तब बाढी आयो अनि सबै नष्ट पारयो । यो पनि लूतको समय जस्तै हुनेछ जब परमेश्वरले सदोमको सर्वनाश गर्नुभयो । ती मानिसहरू खाँदै थिए, पिउँदै थिए, किन्दै थिए, विक्री गर्दै थिए, रोप्दै थिए अनि आफ्नै लागि भवनहरू बानउँदै थिए । लूतले शहर छाडने समय सम्म मानिसहरू यी सब गरिरहेकै थिए। तब आकाशबाट आगो र गन्धक बस्यो अनि

प्रत्येकलाई नष्ट पार्यो । जब मानिसको पुत्र आउनु हुन्छ,
एकदमै त्यही हुनेछ ।

यहूदाले यो भनाइलाई प्रतिध्वनित गर्दै भन्छन :

यहूदा १:७ **सदोम अनि गमोरा** शहरहरू अनि वरिपरिका
अन्य शहरहरूलाई स्मरण गर । तिनीहरू पनि ती
स्वर्गदूतहरू जस्तै हुन् । ती शहरहरू व्यभिचार अनि अ-
प्राकृतिक आनन्द मनाइरहेका थिए । तिनीहरूले अनन्त
जलनको दण्ड भोग्छन् । तिनीहरूको दण्ड हाम्रो निम्ति
उदाहरण हो ।

यो "अनन्त आगो" भूमि अशुद्ध भएको अर्को परिणाम हो
यशैया २४:५-६ **यो पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरूले भूमि नै
अशुद्ध बनाउनेछ** । यो कसरी भयो ? मानिसहरूले
परमेश्वरको व्यवस्थाका विरुद्ध गल्ती कामहरू गरे ।
मानिसहरूले परमेश्वरको धार्मिक-विधानहरू पालन
गरेनन् । मानिसहरूले धेरै समय अघि नै परमेश्वरसँग
एक करार गरेका थिए तर त्यो तिनीहरूले भङ्ग गरे । यस
पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरू आफ्ना गल्ती कामहरूले गर्दा
दोषी छन् । यसैले **यस पृथ्वीलाई ध्वंस गर्नलाई**

परमेश्वरले निर्णय गर्नुभयो । मानिसहरू दण्डित हुने छन् ।
। केवल थोरै मानिसहरू मात्र बाँकी रहने छन् ।

नूहको दिनहरूमा जस्तै, र लूतको दिनहरूमा जस्तै, अन्तिम दिनहरूमा मानिसजातिले पनि परमेश्वरको पुत्रलाई तिनीहरूका बीचबाट क्रूसमा टागे । प्रकाश १९ मा यूहन्नाले दोस्रो आगमनको र येशू सेतो घोडामा सवारको दर्शन देखे, "अनि उहाँको पोशाक र तिघामा एक लेख लेखिएको छ, **राजाहरूका राजा, र प्रभुहरूका प्रभु ।**" (प्रकाश १९ :१६) । पद १९ मा हामी पढ्छौं कि कसरी पृथ्वीका नेताहरूले येशूलाई फेरि कसरी मार्न खोज्छन्:

अनी मैले त्यो पशु, पृथ्वीका राजाहरू र तिनका सेनाहरू घोड सवार गरेर र उहाँको सेनाको विरुद्ध युद्ध गर्न भेला भएको देखें ।

तथापि, त्यस दिनमा "जब मानिसका पुत्र [येशू] प्रकट हुनुहुनेछ" तिनीहरू "उहाँको आगमनको चमक" द्वारा ऊनीहरू नष्ट हुनेछन् (२ थेसलोनिकी २:८) । फेरि, यो येशूले उहाँलाई अस्वीकार गर्नेहरूलाई सीधा नष्ट गर्दै हुनुहुन्न । पश्चाताप नगर्ने पापीले हाम्रो पवित्र मुक्तिदाताको मायालु उपस्थितिमा कसरी

प्रतिक्रिया जनाउँछ त्यसको परिणामस्वरूप यो विनाश आउँछ ।
“घोडसवारको मुखबाट एक धारिलो तरवार बाहिर निस्कन्छ ।
तिनले राष्ट्रहरूलाई परास्त गर्नका निम्ति यो तरवार प्रयोग
गर्नेछन् । तिनले फलामे डन्डाले राष्ट्रहरूमाथि शासन गर्नेछन् ।
तिनले सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको भयानक प्रकोपको दाख-भट्टीमा
अङ्गुर निचोर्ने छन् ।” (प्रकाश १९:१५) ।

याद गर्नुहोस्, येशूको मुखबाट धारिलो तरवार निस्किरहेको छ र
उहाँलाई अस्वीकार गर्नेहरूलाई टुक्राउनको लागि उहाँको हातमा
छैन । यो तरवार उहाँको सत्य वचन हो:

एफिसी ६:१७ परमेश्वरको मुक्तिलाई आफ्नो शिर रक्षक
बनाऊ अनि परमेश्वरको वचन समात जुन आत्माको
तरवार हो ।

हीब्रू ४:१२ परमेश्वरको वचन जीवित छ र क्रियाशील छ
। उहाँको वचन कुनै दुईधारे तरवार भन्दा धारिलो छ ।
परमेश्वरको वचनले हामीलाई गहिरो गरी काट्छ । यसले
आत्मा र प्राण, जोडिएको ठाउँमा काट्छ। यसले जोर्नी र
हड्डी समेत काट्छ। यसले भित्री भाव र विचार सम्म
जाँच्छ ।

उनले जातिहरूलाई तरवारले मार्नेछन् - उहाको सत्य वचन - र यसले तिनीहरूलाई दोषी ठहराउनेछ र आत्म-निन्दा र आत्मनिर्णयको कारण हुनेछ किनकि उनीहरूले परमेश्वरको अनन्त कृपामा विश्वास गर्दैनन् । किनभने तिनीहरूले उहाँको बासस्थानलाई अस्वीकार गरेका छन् उनीहरू उहाँको प्रेमको त्यो “चमक” मा उभिन सक्षम हुनेछैनन् । याद गर्नुहोस्, परमेश्वरको उपस्थिति हटाउनु नै उहाँको क्रोध र रिस हो । तिनीहरू आगोले नष्ट हुने नै छन् । यो आगो के हो ? परमेश्वरको उपभोगको प्रेम:

श्रेष्ठगीत ८:६ मलाई तपाईंको हृदयमा छाप लगाउनु होस् यदि म एउटा औंठी जस्तै भएर तपाईंको हातमा रहन्छु, प्रेम मृत्यु जस्तै प्रबल हुन्छ, अनि तृष्णा चाहिँ चिहान जस्तै शक्तिशाली हुन्छ कुनै ज्वालाभन्दा पनि कडा, त्यो दन्केको आगो झैं दन्किन्छ ।

रोमी १२:१७-२१ यदि तिमीलाई कसैले चोट पुर्याउछ भने तिमीले त्यसको बदला नलेऊ । सबै मानिसलाई राम्रो गर्ने प्रयास गर । सबैसँग शान्तिसित बस्ने चेष्टा गर । हे मेरा मित्रहरू, तिमीहरूलाई नराम्रो गर्नेलाई दण्ड दिने कोशिश नगर । परमेश्वरलाई पर्ख, उहाँले क्रोधको बेलामा

तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। लेखिएको छ: “दण्ड दिने काम मेरो हो, म साटो फेर्ने छु।” परमप्रभु भन्नुहुन्छ । यसर्थ तिमीहरूले यसो गर्नु: “यदि तिम्रो शत्रु भोको छ भने, उसलाई खुवाऊ । यदि तिम्रो शत्रु प्यासा छ भने, उसलाई पानी देऊ। यसप्रकारले तिमीले ती मानिसहरूलाई लज्जित पार्नेछौ ।” दुष्टले तिमीलाई नजितोस्, तर भलाईले दुष्टलाई जित ।

स्पष्टतया परमेश्वरको "बदला" को तरिका अरुलाई अनन्त प्रेमले प्रेम गर्ने हो ! यो निस्वार्थ प्रेमले आफ्ना शत्रुहरूलाई आगोको भुग्राको थुप्रो लगाउँदछ जसले यी दुई चीज मध्ये एकमा परिणाम दिन्छ । १. यसले पापको मैलालाई खपत गर्दछ र शत्रुलाई मित्रमा रूपान्तरण गर्दछ । २. यसले दुश्मनलाई भस्म पार्छ जसले जानाजानी ईश्वरको कृपालाई अस्वीकार गर्छ र उसका प्यारा साना पापहरूसँग टाँसिन्छ जुन खपत भइरहेको छ । फिरऊनले जस्तै, जसले परमेश्वरको कृपाप्रति आफ्नो हृदय कठोर बनाएका थिए (प्रस्थान ८:३१-३२), मानिसहरूले निस्वार्थ प्रेमको सुसमाचारलाई फरक फरक प्रतिक्रिया देखाए:

२ कोरन्थी २:१४-१६ तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस् जसले हामीलाई सँधै ख्रीष्टद्वारा विजयतर्फ डोरयाउनु

हुन्छ । परमेश्वरले हामीलाई उहाँको ज्ञान सुगन्धित वासना जस्तो चारैतिर फिंजाउन प्रयोग गर्नुहुन्छ । परमेश्वरमा हाम्रो यही भेटीहरू छन् । कि ती जो बचाइँदछन् अनि ती जो नष्ट गरिँदछन् तिनीहरूको बीचमा हामी ख्रीष्टको मिठो गन्ध हौं । मानिसहरू जो नष्ट गराइँदछ तिनीहरूको लागि हामी मृत्युको गन्ध हौं जसले मृत्यु ल्याउँछ । तर बचाइनेहरूलाई हामी जीवनका गन्ध हौं जसले जीवन ल्याउँदछ । यसकारण यस कार्यको निम्ति को योग्य छ ?

अन्तिम दिनहरूमा, यद्यपि धेरैलाई रूपान्तरण गरिन्छ वा सत्यतामा फर्काइन्छ, धेरै जसो संसारका हृदयहरू सत्यको विरुद्धमा छन् र परमेश्वरका मानिसहरूका बिरुद्धमा उनीहरूलाई नष्ट गर्न खोज्छन् । (यूहन्ना १६:२; प्रकाश १३) । यसैले केवल परमेश्वरको वेशर्त प्रेम र दयालाई स्वीकार्नेहरू केवल भस्म हुने आगोबाट सदाको लागि बाँच्न सक्नेछन् ।

यशैया ३३:११-१५ तिमीहरूले अनुचित कामहरू गर्यौं । ती कुराहरू पराल जस्ता हुन् । तिनीहरू केही काम लाग्ने छैनन् । मेरो आत्मा आगो जस्तो हुनेछ अनि यसले तिमीलाई जलाउनेछ । मानिसहरू त्यतिबेला सम्म

जल्नेछन् जब सम्म उनीहरूका हड्डीहरू जलेर सेतो चूना जस्तो हुँदैन । मानिसहरू चाँडै काँढाहरू र सुख्खा घाँसहरू जस्तै बालिनेछन् । “टाढा देशहरूमा हुने मानिसहरू, मैले गरेका ती कुराहरू सुन् । मानिसहरू जो मेरा नजिकमा छौं मेरो शक्तिको बारेमा बुझ ।” सियोनमा भएका पापीहरू त्रसित छन् । ती मानिसहरू जसले नराम्रा कामहरू गर्छ उनीहरू डरले काम्दछ । तिनीहरूले भने, “के हामी मध्ये कोही यस आगोबाट छिर्न सक्छौं जसले खरानी बनाउँछ? यस आगोको छेउमा बस्न सक्छौं जसले पोल्दछ ?” असल, धार्मिक मानिसहरू जसले पैसाको लागि अरूलाई चोट पुर्याउन चाहँदैनन्- तिनीहरू यस आगोबाट छिरेर पनि बाँच्न सक्छन्। तिनीहरूले घुसहरू लिन स्वीकार गर्दैनन तिनीहरू अरूलाई हत्या गर्ने योजनाहरू फर्केर पनि हेर्दैनन् ।

जसले परमेश्वरको पुत्रलाई र उहाँको पिताको चरित्रको बारेमा उहाँको सत्यलाई अस्वीकार गर्छन् उनीहरूले अनन्त यातना भोग्न सदाको लागि आगोमा जिउँदैनन् । पत्रुस र यहूदाले भने कि सदोम र गमोरा “अनन्त आगो” द्वारा अभक्त जीवन बिताउनेहरूको उदाहरणको रूपमा “खरानी” भए, (२ पत्रुस २:६ ; यहूदा ७), र मलाकीले प्रस्टसँग ब्यक्त गरेका छन्,

अभक्तहरूलाई “तिम्रो खुट्टाको तल्लोमुनि खरानी हुनेछ ।”
(मलाकी ४:३) ।

हामीले देख्यौं कि सबै कुरा परमेश्वरले उहाँको पुत्रद्वारा र
ख्रीष्टमा “सबै थोक सृष्टि गर्नुभयो” (कलस्सी १: १५-१७) ।
भजनसंग्रह ३३:६,९ ले हामीलाई भन्छ:

परमप्रभुले आदेश गर्नुभयो र यो संसार बनियो ।
परमेश्वरको मुखबाट निस्केको सासबाट पृथ्वीमा प्रत्येक
कुराको सृजना भयो । किन ? किनभने परमेश्वरले
आदेश गर्दा मात्र ती कुराहरू प्रकट हुन्छन् । अनि यदि
उहाँले भन्नुहुन्छ, “रोक !” तब ती सबै रोकिने छन् ।

धर्मशास्त्रले हामीलाई यो बताउँछ कि येशू शरीरमा “परमेश्वरको
वचन” हुनुहुन्छ (यूहन्ना १:१; प्रकाश १९:१३) । यसैकारण
तरवार उहाँको मुखबाट आउँदै गरेको जस्तो देखिन्छ । ख्रीष्टको
शक्ति संसारको तत्त्वहरूलाई भगाउनको लागि थियो भनेर
जलप्रलय भन्दा पहिलेका मानिसहरूले चिन्न सकेनन् । पत्रुसले
यो देखाउँदछन् कि उही प्रक्रियाले पानीको बाढीलाई पनि
सहस्राब्दी पछि आगोको बाढीलाई निम्त्याउँछ । र पहिलेको
कुरा जीवित परमेश्वरको वचन (येशु) को क्रूसको कारणले

भएको हो, त्यसैले उत्तरार्द्ध पनि एक समान प्रक्रियाको कारणले हुनेछ ।

२ पत्रुस ३:३-७ तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ कि अन्तिम दिनहरूमा के हुनेछ । मानिसहरू आउनेछन् जसले तिमीहरूलाई **खिसी गर्नेछन्** । ती मानिसहरू तिनीहरूको इच्छाले मागेको कुकर्महरू गरेर बाँच्नेछन् । ती मानिसहरूले भन्नेछन्, “उहाँले फेरि आउने प्रतिज्ञा गर्नु भएकोछ। यो प्रतिज्ञा के भयो? हाम्रा पिता-पूर्खा मरे । तर संसार सृष्टि भएको समयदेखि प्रत्येक वस्तु त्यही प्रकारले चलिरहेको छ ।” तर ती मानिसहरू धेरै अधि के घटेको थियो सो सम्झन चाहँदैनन् । **आकाशहरू थिए अनि परमेश्वरले जलबाट पृथ्वी सृष्टि गर्नु भयो । यी सबै परमेश्वरको बचन अनुसार हुन गयो । तब त्यस संसार जो अस्तित्वमा रहेको थियो, बाढी आयो अनि पानीले ध्वंश पार्यो । अनि परमेश्वरको त्यही बचनले आकाश अनि पृथ्वी** आगोले नष्ट पार्न राखिएको छ। **आकाशहरू अनि पृथ्वी न्यायको दिनको निम्ति साँची** राखिएको छ अनि परमेश्वरका विरुद्धको सबै मानिसहरू विनाश गरिनेछन् ।

यर्मीया २३:२९ मेरो सन्देश आगो जस्तै छ । "यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो, "यो मार्तोल जस्तो छ जसले ढुङ्गा चुरचुर पारेर फुटाउँदछ ।

"स्वर्गबाटको आगो" बाट निकालिएको मृत्युले मानिसहरूको आफ्नै निन्दाको कारणले गर्दा परमेश्वरको अनन्त दयालाई विश्वास गर्दैन । हननिया र सफिरा जस्तै उनीहरू आफैँलाई अनन्त जीवनको अयोग्य ठान्छन् र तीव्र आत्म-दोषीले उनीहरूलाई अनन्त मृत्युको लागि लैजान्छ (प्रेरित ५:१-११) । येशूले भन्नुभयो "मानिसहरू डरले गर्दा उनीहरूको हृदय विफल हुन्छन् ।" (लूका २१:२६) ।

होशे ७:६ ढुकेर बस्दा तिनीहरूको [अविश्वासीहरू] मन चुलो जस्तै जल्दछ, किनकि चुलो जस्तै तिनीहरूका हृदय छल-युक्तिले जल्दछ । रातभरि तिनीहरूका रिस दन्किरहन्छ, बिहान त्यो जल्दै गरेको आगोझैं हुन्छ ।

तिनीहरू प्रेमको परमेश्वरसामु उभिन सक्नेछैनन् (१ युहन्ना ४:८) – अनन्त प्रेम जो "जलाउने आगो" हो जसले परमेश्वरको प्रेमिलो र निस्वार्थ चरित्रलाई घृणा गर्छन् (व्यवस्था ४:२४; यशैया १०:१७; हिब्रू १२: २९)) । कृपया जलाउने आगो

(Consuming Fire), सुगन्धको जीवन (Fragrance of Life) वा आगोको सतावट (Fiery तोर्मेट) भनिने पुस्तिका हेर्नुहोस् ? यसको पूर्ण विवरणको लागि ।

मृत्यु, पापले गर्दा भएको हो, परमेश्वरबाट होइन

यो शुरुदेखि नै यस्तै हुँदै आएको छ । परमेश्वरले बगैंचामा आदमलाई बताउनुभयो:

उत्पत्ति २:१७ तर तिमीले त्यस रुखको कुनै फल खानु हुँदैन जसले असल र खराबको ज्ञान दिन्छ, किनभने जुन दिन तिमी त्यस रुखको फल खान्छौ निश्चयनै त्यस दिन तिमी आफै मर्नेछौ ।”

हामीलाई स्पष्ट रूपमा बताइएको छ कि यस मृत्युको कारण के हो:

रोमी ६:२३ जब मानिसहरूले पाप गर्दछन्, तिनीहरूले पापको ज्याला कमाउँछन् जो चाँहि मृत्यु हो। तर

परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई मूल्य रहित उपहार दिनु हुन्छ जुन हाम्रा ख्रीष्ट येशू प्रभुमा अनन्त जीवन हो ।

असल र खराबको ज्ञानको रूखबाट खाने भनेको आदमले अब आफैले निर्णय गर्ने थिए कि कुन असल र के खराब थियो । ऊ आफ्नो हितको लागि सबैभन्दा उत्तम के हुन्छ भनेर परमेश्वर भन्दा राम्ररी जान्ने बनेको थियो । यो स्वभावले स्पष्ट परिभाषित प्रक्रियालाई अनुसरण गर्दछ:

याकूब १:१४-१५ एकजना व्यक्तिलाई आफ्नै दुष्ट कुराले प्रलोभित तुल्याउँछ। उसको आफ्नै दुष्ट इच्छाले बाहिर तान्छ अनि उसलाई जालमा फसाउँछ । दुष्ट इच्छाबाट पाप जन्मन्छ। जब पाप बढ्छ, यसले मृत्यु जन्माउँछ ।

प्रलोभनले अभिलाषाहरूमा पुर्‍याउँछ जसले पापतिर पुर्‍याउँछ र अंतत यसले मृत्युमा पुर्‍याउँछ । परमेश्वर पापको लेखक हुनुहुन्न, यसकारण उहाँले यसको ज्याला मान्छेलाई दिन सक्नुहुन्न । यदि परमेश्वरले पापको ज्याला तिरिदिनुभयो भने उहाँमाथि जबरजस्ती गरेको आरोप लाग्न सक्छ । यो भनेको यस्तो हो "यदि तिमीहरूले मेरो पूजा गरेनौ भने म तिमीलाई र तिम्रो परिवारलाई मार्नेछु ।"

त्यसोभए पाप के हो ?

रोमी १४:२३ ...भरोसा नभई गरेको जे कुरा पनि पाप हो

।

१ यूहन्ना ३:४ जब एक व्यक्तिले पाप गर्छ, उसले परमेश्वरको नियम भङ्ग गर्छ । हो, पाप गर्नु परमेश्वरको नियम विरुद्ध बाँचेको जस्तै हो ।

व्यवस्था भनेको के हो ?

रोमी ७:१२ तब त्यसैले व्यवस्था नै पवित्र हो, अनि आज्ञा पनि पवित्र, धार्मिक र राम्रो हो ।

परमेश्वर को हुनुहुन्छ ?

१. **पवित्र:** “इस्त्राएलका सबै मानिसहरूलाई भनः म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ । तिमीहरू सबै पवित्र होऊ, कारण म पवित्र छु ।

२. **न्यायिक:** “उहाँ चट्टान हुनुहुन्छ कारण उहाँका बाटाहरू सही छन्, परमेश्वर सत्य र विश्वास योग्य हुनुहुन्छ । उहाँ असल र इमानदार हुनुहुन्छ ।

३. **असल:** येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीले मलाई किन उत्तम भन्दछौ ? केवल परमेश्वर मात्र उत्तम हुनुहुन्छ ।

यदि परमेश्वर र उहाँको व्यवस्था पवित्र, न्यायीक र असल छन् भने, त्यसोभए, परमेश्वरसँगको सम्बन्धमा व्यवस्था के हो ? परमेश्वरको व्यवस्था उहाँको चरित्रको लिखित हो । यूहन्ना भन्छन्, “मानिस जसले प्रेम गर्दै न उसले परमेश्वरलाई चिन्दैन, किनभने परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ ।” (१ यूहन्ना ४:८) । र पावल भन्छन्, “प्रेमले कसैलाई चोट पुर्याउँदैन। यसकारण प्रेम गर्नु नै सबै व्यवस्थाको पालन गर्नु हो ।” (रोमी १३:१०) ।

परमेश्वरको चरित्र नत ब्यवस्थालाई परिवर्तन गर्न सकिदैन:

यशैया ५९:६-७ माथि आकाशमा हेर ! तल पृथ्वी वरिपरि हेर ! आकाश बादलहरूका धूँवा सरह अल्गिदै जानेछ । पृथ्वी काम नलाग्ने पुरानो लुगा सरह हुनेछ ।

पृथ्वीमा भएका मानिसहरू मर्नेछन् तर मेरो उद्धार सदा-
सर्वदा रहिरहनेछ । मेरो सद्भावना कहिल्यै अन्त हुनेछैन
। तिमीहरू जसले मेरो धार्मिकतालाई जान्दछौ त्यसले
मलाई ध्यान दिएर सुन्नु पर्छ । तिमीहरू जसले मेरो
उपदेशहरू मान्दछौ उनीहरूले मैले भनेका कुराहरू
मान्नु पर्दछ । दुष्ट मानिसहरूबाट नडराऊ । तिनीहरूले
तिमीहरूलाई भनेका नराम्रा कुराहरूबाट नडराऊ ।

ख्रीष्ट पिताको सही अभिव्यक्ति हुनुहुन्छ

परमेश्वरको चरित्रको लिपिमा जुन व्यवस्थाले पूर्ण रूपमा प्रदर्शन गर्यो त्यो को हो ?

यूहन्ना १५:१० मैले (येशू) मेरा पिताको आज्ञा पालन गर्ने र निरन्तर उहाँको प्रेममा रही रहेकोछु । यस्तै प्रकारले यदि तिमीहरूले मेरो आज्ञा पालन गरयो भने तिमीहरू मेरो प्रेममा निरन्तर रहने छौ ।

२ कोरन्थी ५:२१ ख्रीष्टमा पाप थिएन । तर परमेश्वरले उहाँलाई पापी बनाउनु भयो । परमेश्वरले यो हाम्रो लागि गर्नुभयो ताकि हामीहरू ख्रीष्टमा परमेश्वरसित धार्मिक रहन सकौं।

२ पत्रुस २:२१-२२ हो, तिनीहरूलाई दिइएको पवित्र शिक्षाबाट सही मार्ग चिन्नु अनि त्यसबाट फर्कनु भन्दा सही मार्ग तिनीहरूले कहिल्यै नचिनेको असल हुनथ्यो । तिनीहरूलाई जे भयो त्यसले यो उखानलाई सिद्ध गर्छ “जब एउटा कुकुरले बान्ता गर्छ त्यो आफूले बान्ता गरेको तिर फर्की आउँछ।” अनि “सुंगुरलाई नुहाइदिए पछि त्यो फेरि हिलोमा लडी-बडी गर्न फर्कन्छ।”

ख्रीष्टले आफ्नै बारेमा के भन्नुभयो ?

यूहन्ना १४:९ येशूले जवाफ दिनु भयो, “फिलिप धेरै समयदेखि म तिमीहरूसंगै छु र पनि मलाई चिन्दिनौ भन्छौ ? जसले मलाई देखेकोछ उसले मेरो पितालाई पनि देखेकोछ । यसर्थ तिमी कसरी भन्छौ, ‘हामीलाई पिता देखाउनु होस् ?’”

व्यवस्थाले हामीलाई के भन्छ ?

प्रस्थान २०:१३ “तिमीहरूले कसैको हत्या गर्नु हुँदैन ।”

के ख्रीष्टले पूर्ण रूपमा आफ्ना पिताको व्यवस्थालाई प्रतिबिम्बित गर्नुभयो ?

लूका ९:५६ मानिसको पुत्र चाँहि मानिसजातिको जीवन नाश गर्न होइन, तर बचाउन आएको हो ।”

मत्ती २६:५२ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिम्रो तरवार त्यसकै ठाउँमा हाल । जसले तरवार चलाउँछ उसलाई तरवारले नै मार्दछ ।

लूका ६:२७-२८ “म तिमीहरूलाई भन्दछु जसले मलाई सुनिरहेकाछौ, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर। जसले तिमीहरूलाई घृणा गर्छन तिनीहरूलाई पनि राम्रै गर । तिमीहरूलाई सराप्नेहरूलाई पनि आशीर्वाद देऊ । तिमीहरूसित दुर्व्यवहार गर्नेहरूको लागि पनि प्रार्थना गर ।

मत्ती ५:३९-४० तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, ‘दुष्टको सामना नगर। यदि कसैले तिम्रो दाहिने गालामा चट्काइदियो भने त्यसलाई देब्रे गाला पनि फर्काइदाओ । यदि कसैले मुद्दा चलाएर तिम्रो दौरा लीने दाबी गर्छ भने, त्यसलाई तिम्रो खाष्टो पनि दिइहाल ।

लूका २३:३४ येशूले भन्नुभयो, “हे पिता, तिनीहरूलाई माफ दिनुहोस् किनभने तिनीहरू के गरिरेहछन्, जान्दैन ।” सिपाहीहरूले चिट्टा उढाएर उनको लुगाहरू बाँडे ।

यदि ख्रिष्ट आफ्नो पिताको पूर्ण प्रतिबिम्ब हुनुहुन्छ, र पृथ्वीमा ख्रीष्टको सेवकाई पनि व्यवस्थाको पूर्ण अभिव्यक्ति थियो, र व्यवस्था परमेश्वरको चरित्रको प्रतिलिपि हो भने, यो अपरिहार्य

छ कि जब परमेश्वरले "मान हुनुहुन्न" भन्नु भयो भने यो किनभने उहाँ मान्नुहुन्न । अन्यथा परमेश्वर फरिसीहरू जस्तो हुनुहुन्थ्यो:

मत्ती २३:२-३ "कानूनका शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई मोशाको नियमको विषयमा शिक्षादिने अधिकार छ । यसर्थ तिनीहरूले सिकाएको कुरा पालन गर्नु पर्छ । तिनीहरूले अह्नाएका कामहरू गर्नु । तर तिनीहरूको जीवनशैलीको अनुसरण नगर्नु । तिनीहरू केही गर्न भनि तिमीहरूलाई अह्नाउँछन् तर आफू चाँहि केही गर्दैनन् ।

के परमेश्वर भन्नुहुन्छ र गर्नुहुन्न ? के मिठो र कट्टु पानी एउटै झरनाबाट आउँछ र ? के उहाँले हामीलाई नमान्न र फेरि आफै अरबौं मानिसहरूलाई नष्ट गर्नुभयो, जसले गर्दा उहाँ ब्रह्माण्डमा सबैभन्दा ठूलो हत्यारा बन्नुभयो ? येशूले कसैलाई कहिले मान्नु भएन र येशू पिता र उहाँको व्यवस्थाको सिद्ध अभिव्यक्ति हुनुहुन्छ, जसले भन्नुहुन्छ "तिमीहरूले मान्नु हुँदैन ।" "पवित्र हौ, किनकि म पवित्र छु ।" हिंसाबाट स्वतन्त्र हौ, किनकि म हिंसाबाट स्वतन्त्र छु । याद गर्नुहोस्, यशैयाले ख्रीष्टको बारेमा यसो बोल्छन्,

यशैया ५३:९ उ मर्यो र उसलाई धनीहरूको चिहानसँगै गाडियो । उसलाई दुष्ट मानिसहरूसँग गाडियो । **उसले केही नराप्रो काम गरेन** । उसले कहिल्यै झूटो बोलेन तर यस्ता दुर्घटनाहरू उमाथि भए ।

ख्रीष्टले कुनै हिंसा गर्नुभएन । ख्रीष्ट आफ्ना पिताको पूर्ण प्रतिबिम्ब हुनुहुन्छ । त्यसैले पिताले कुनै हिंसा गर्नुभएन । उहाँ आफैँलाई लाखौं इसाईहरूले लगाएको अभियोगमा निर्दोष हुनुहुन्छ ।

रोमी ३:३-६ यो सत्य हो कि कतिपय यहूदीहरू परमेश्वरको आज्ञाकारी थिएनन् । तर त्यसले के परमेश्वर भाकल पूरा गर्न रोक्नेछ ? अहँ ! परमेश्वर सत्य भएरै रहनु हुन्छ, सबै मानिसहरू झूटो भए पनि । धर्माशास्त्रमा लेखिएको छ: “तिमीहरू आफ्ना वचनमा सच्चा प्रमाणित हुनेछौं जब बोल्दछौं अनि तिमीहरूले जित्नेछौं जब तिनीहरूको न्याय हुनेछ ।” जब हामी गल्ती गर्छौं, त्यसले परमेश्वर सही हुनुहुन्छ भन्ने कुरा अझ स्पष्ट पार्दछ । यसकारण के हामी भन्न सक्छौं कि परमेश्वरले हामीलाई दण्ड दिनु हुँदा उहाँ बेठीक बनिनु हुन्छ ? म मानव विचारको अनुसार बोल्दैछु । होइन !

यदि परमेश्वरले हामीलाई दण्ड दिन सक्नु भएन भने, उहाँले संसारलाई न्याय गर्न सक्नु हुन्न ।

के तपाईंलाई सम्झना छ परमेश्वरले कसरी बदला लिनुहुन्छ ?

रोमी १२:१९-२१ हे मेरा मित्रहरू, तिमीहरूलाई नराम्रो गर्नेलाई दण्ड दिने कोशिश नगर । परमेश्वरलाई पर्ख, उहाँले क्रोधको बेलामा तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ । लेखिएको छ: “दण्ड दिने काम मेरो हो, म साटो फेर्ने छु।” परमप्रभु भन्नुहुन्छ । यसर्थ तिमीहरूले यसो गर्नु: “यदि तिम्रो शत्रु भोको छ भने, उसलाई खुवाऊ। यदि तिम्रो शत्रु प्यासा छ भने, उसलाई पानी देऊ । यसप्रकारले तिमीले ती मानिसहरूलाई लज्जित पार्नेछौ ।” दुष्टले तिमीलाई नजितोस्, तर भलाईले दुष्टलाई जित ।

परमेश्वरका विचारहरू हाम्रो विचारहरू होइनन् । परमेश्वरको बदला हाम्रो बदला हैन । यस प्रकारले परमेश्वरको चरित्रले काम गर्दछ । ध्यानपूर्वक हरेक अंश पढ्नुहोस् किनकि यो पिताको पूर्ण प्रकटीकरण हो ।

प्रस्थान ३४:६-७ परमप्रभु मोशाको अधि जानु भयो अनि भन्नुभयो, “म यहोवा अनि म परमप्रभु हुँ । म करुणापूर्ण अनि दयालु हुँ । म रिसाउनुमा ढीलो, म प्रेमले परिपूर्ण अनि विश्वास योग्य छु । एउटा पुस्तादेखि अर्को पुस्तासम्म परमप्रभुले कृपा देखाउनु हुन्छ। उहाँले मानिसहरूलाई तिनीहरूको दुष्टता, कुकर्म अनि विद्रोहमा क्षमा गर्नुहुन्छ। तर दोषी मानिसलाई दण्ड दिन उहाँ बिसिर्नु हुन्न । तिनीहरूद्वारा गल्ती गरिएको कारण तिनीहरूका छोरा-छोरीहरू, नाति-पनाति, तिनीहरूका सन्तानले तेस्रो अथवा चौथो पुस्तासम्म दुःख भोग्नु पर्छ ।”

भजनसंग्रह १०७:१ परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाओ, किनभने उहाँ उपकारी हुनुहुन्छ । उहाँको प्रेम सँधै रहन्छ ।

परमेश्वर सदैव कृपालु र स्वतन्त्र प्रेमी हुनुहुन्छ, र त्यसैले उहाँले मानिसहरूलाई उनीहरूको आफ्नो कार्यको नतिजा प्राप्त गर्न अनुमति दिनुहुन्छ । उहाँ तिनीहरूको पापहरू तिनीहरूका हृदयमा देख्नुहुन्छ । जसरी मानिसले रोप्छ, त्यसरी नै उसले कटनी पनि गर्नुपर्छ ।

हितोपदेश ८:३५-३६ किनभने जसले मलाई पाउँछ, उसले जीवन पाउँछ। अनि उसैले परमेश्वरबाट अनुग्रह पाउँछ । तर जसले मेरो बिरुद्ध पाप गर्छ, उसले आफैँलाई हानी पुयाउँछ । जसले मलाई घृणा गर्छ उसले मृत्युलाई प्रेम गर्छ ।”

भजनसंग्रह ३४:२१ तर दुष्टहरूलाई संकष्ट र दुःखले मार्ने छन् । असल मानिसहरूका शत्रुहरू ध्वंश हुने नै छन् ।

गलाती ६:७-८ आफूले आफैँलाई धोखा नदेऊ, तिमी परमेश्वरलाई ठग्न सक्दैनौ । मानिसले जे रोप्छ त्यही फल्छ । यदि कसैले आफ्नै पापपूर्ण खेतमा खेती गर्छ भने उसले विनाश उब्जाउँछ । तर कसैले आत्माको खेतमा खेती गर्छ भने उसले आत्माबाट अनन्त जीवन उब्जाउँछ ।

महान झूट जो मृत्युको डरको कारण बन्यो

शैतानले परमेश्वरले आदमलाई दिएको पहिलो निर्देशनको अर्थलाई परिवर्तन गर्यो । परमेश्वरले आदमलाई भन्नुभएको छ कि असल र खराब के छ भनेर आफैले निर्णय गर्नु नै उसको विनाश हुन्छ । जब आदमले फल खाए, शैतानले आदमलाई यो बतायो कि परमेश्वरले उसलाई मार्न खोज्नुभएको छ । परमेश्वरका शब्दहरू कृपाको सन्देशबाट जबरजस्तीको सुसमाचारमा परिवर्तन भएका थिए । आदम र हव्वालाई डर थियो कि अब परमेश्वर दोषी ठहराउनुहुने व्यक्ति हुनुहुन्छ, त्यसैले तिनीहरूले आफूलाई उहाँबाट रूखमा लुकाए ।

आदम र हव्वालाई डर थियो कि अब परमेश्वर दोषी ठहराउनुहुने व्यक्ति हुनुहुन्छ, त्यसैले तिनीहरूले आफूलाई उहाँबाट रूखमा लुकाए । यो एक कुशल चाल थियो; किनकि जब आदमले सर्पको झूटलाई विश्वास गर्यो, तब आदमले पूजा गरेको नयाँ ईश्वरले उसलाई छेउमा राख्नको लागि मृत्युको डरले काम गर्ने एउटा चलाकी थियो । हामी यो योजना अय्यूबको पुस्तकमा देख्छौं जहाँ परमेश्वरले शैतानलाई आगोमा फ्याँक्न दिनुहुन्छ, तर शैतानले मानिसहरूलाई "परमेश्वरको आगो" हो भनेर विश्वास गर्न लगाएर धोका दिन्छ (अय्यूब १:१-६, १६) ।

निन्दा गर्ने ठग ठग्ने र आरोप लगाउने वास्तवमा को हो ?

प्रकाश १२:९-१० त्यो विशाल सर्प त्यसका दूतहरू सहित पृथ्वीमा फालियो । त्यो विशाल सर्प त्यही पुरानो सर्प हो जसलाई शैतान भनिन्छ, त्यसले सम्पूर्ण संसारलाई नै कुमार्गमा डोर्याउँछ । उसका दूतहरू पनि उसंगै पृथ्वी तल फालियो । तब मैले स्वर्गमा ठूलो स्वरमा भनेको सुने “हाम्रा परमेश्वरको विजय, शक्ति, अनि राज्य अनि ख्रीष्टको अधिकार अब आएको छ । किनभने हाम्रो भाइहरूलाई दोषलगाउने पर्याँकिएको छ । उसले हाम्रो भाइहरूलाई परमेश्वरको अधि दिन रात दोष लगाई रहेको थियो ।

यसरी आदमले एक हत्याराको रूपमा परमेश्वरसँग डराए र यसले उसलाई दासत्वमा राख्यो । यही बन्धन हो जसबाट ख्रिष्टले हामीलाई स्वतन्त्र गराउन आउनुभएको हो:

हीब्रू २:१४-१५ ती छोराछोरीहरू भौतिक शरीरमा छन् जो मानिसहरू हुन् । अनि येशू पनि ती मानिसहरू जस्तै बन्नुभयो र तिनीहरूको जस्तै अनुभव बटुल्नु भयो । त्यसैकारण उहाँले मृत्युलाई अङ्गालेर त्यसलाई अर्थात्

शैतानलाई नष्ट गर्नुभयो जस सित मार्ने शक्ति छ । येशू ती मानिसहरू जस्तै बन्नुभयो र मर्नुभयो जसले गर्दा तिनीहरूलाई मुक्त गर्न सकून् । आफ्नो मृत्युको भयले गर्दा तिनीहरूले सारा जीवन कमाराले जस्तै बिताए ।

लूका १:७१-७४ उहाले हामीलाई शत्रुहरूदेखि अनि हामीलाई घृणागर्ने शक्तिहरूदेखि जोगाउनु भएको छ । उहाँले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दया गर्नेछु भन्नु भएकोछ । उहाँले पवित्र करार पनि स्मरण गर्नु भएकोछ । उहाँले हाम्रा पुर्खा अब्राहामको अघि शपथ खानु भएकोछ । उहाँले हामीलाई हाम्रो शत्रुहरूको पञ्जाबाट स्वतन्त्र राख्ने शपथ लिनु भएकोछ औ हामीलाई निर्भयपूर्वक उहाँको सेवामा राख्नु हुनेछ ।

हामी कसरी हाम्रा शत्रुहरूको हातबाट छुटकारा पाउँछौं ?

१ यूहन्ना ४:८ जहाँ परमेश्वरको प्रेम हुन्छ त्यहाँ भय हुँदैन। किनभने परमेश्वरको सम्पूर्ण प्रेमले भय हटाइदिन्छ। परमेश्वरको दण्ड नै भयको कारण हो। यसरी जुन व्यक्तिमा भय रहन्छ तिनमा परमेश्वरको प्रेम सिद्ध भएको हुँदैन।

फेरि, के त्यस्तो डर छ जसले हामी सबैलाई दासत्वमा राख्छ ?

हीब्रू २:१५ येशू ती मानिसहरू जस्तै बन्नुभयो र मर्नुभयो जसले गर्दा तिनीहरूलाई मुक्त गर्न सकून् । आफ्नो मृत्युको भयले गर्दा तिनीहरूले सारा जीवन कमाराले जस्तै बिताए ।

फेरि, यो डर कहाँबाट सुरु भयो ?

उत्पति ३:९-१० परमप्रभु परमेश्वरले त्यस पुरुष मानिसलाई बोलाउनु भयो अनि सोध्नु भयो, “तिमी कहाँ छौ ?” तब त्यस पुरुष मानिसले उत्तर दियो, “तपाईंको आवाज मैले बगैंचा भित्र चाल पाएँ र म नाङ्ग रहेको हुँदा डराएँ र म लुकेँ ।”

आदम केसँग डराए ? आदमको वंशजहरूबाट जवाफ सुनौ ।

प्रस्थान १७:३ तर मानिसहरू पानीको निम्ति साह्रै तिर्खाएका थिए, यसर्थ तिनीहरूले लगातर मोशा विरुद्ध गन-गन गरिरहे। मानिसहरूले भने, “किन तिमीले

हामीलाई मिश्र देशबाट बाहिरा ल्यायौ ? के तिमीले हामी हाम्रा बाल-बच्चा तथा गाई-वतुहरू सबै पानी बिना मरुन भनी लिएर आएका हौ ?”

गंती १४:२-३ इस्राएलका सबै मानिसहरूले मोशा र हारूनको विरुद्धमा गनगनाए । सबै मानिसहरूले तिनीहरूलाई भने, “यदि हामी मिश्रदेशमा नै अर्थात् यो मरुभूमिमा मरेको भए राम्रो हुनेथियो । किन परमप्रभुले हामीलाई लडाईमा तरवारले काटी मार्न त्यस भूमिमा लैजानु हुँदछ ? हाम्रा जहान बालबच्चाहरू पनि लूटिने समान झैं लूटमा पक्रा पर्नेछन् । हामीलाई मिश्र देशमा फर्किनु नै असल हुन्छ ।”

गंती २१:५ मानिसहरूले परमेश्वर र मोशाको विरोधमा कुरा गरे । तिनीहरूले भने, “यो मरुभूमिमा मर्नुको निम्ति किन हामीलाई मिश्र देशबाट ल्याइयो ? कारण यहाँ न त पानी छ न रोटी । तुच्छ खाना अथवा रोटी खाँदा खाँदा वाक्क भई सक्यो ।”

के कारणले गर्दा इस्राएलीहरू उजाडस्थानमा मरे ? उनीहरूको आफ्नै विश्वासको कारण थियो कि परमेश्वर उनीहरूलाई मार्न

चाहानुभयो । यो विश्वास शैतानबाट आएको हो जसले आदम र हव्वालाई दिएको थियो । यो हाम्रो कृपालु, कोमल र दयालु पिताको विरुद्धमा सबैभन्दा अधर्मी, र दुष्ट झूट हो । यसले मानव जातिलाई दासत्वको बन्धनमा राख्छ किनकि यसले भय पैदा गर्दछ, र डरले जाति विद्रोह गर्दछ, जसले पापतर्फ पुर्‍याउँछ, र अंतत जसले मृत्युमा पुर्‍याउँछ ।

ख्रीष्टले मृत्युलाई समाप्त गर्नुभयो

यसै कारणले येशूले पितालाई अनुरोध गर्नुभयो कि उहाँ यस संसारमा आउन सक्नुहुन्छ र हामीलाई मृत्युको प्रक्रिया देखाउन सक्नुहुन्छ । परमेश्वर एक ज्यानमारा र एक हत्यारा हुनुहुन्छ र

आफना दुष्कर्महरू ढाक्नुभएको आरोप लगाएको उसलाई ख्रीष्टले छायाँमा लुकिरहेको सर्पलाई प्रकट गर्नुहुनेछ ।

परमेश्वर हत्यारा होइन भनेर ख्रीष्टको मृत्युले कसरी प्रकट गर्दछ ?

- परमेश्वर हुनुहुन्न जसले फरिसीहरूलाई ख्रीष्टको मृत्युको खोजीमा उक्साउनुभयो । यो शैतान थियो । (यूहन्ना ८:३७-४४) ।
- परमेश्वर हुनुहुन्न जसले चेलाहरूलाई गहिरो निद्रामा पार्नुभयो । यो शैतान थियो ।
- यहूदासले येशूलाई विश्वासघात गर्न उत्प्रेरित गर्ने परमेश्वर हुनुहुन्न; यो शैतान थियो। (यूहन्ना १३:२७) ।
- परमेश्वर हुनुहुन्न जसले चेलाहरूलाई भाग्य भन्नुभयो । यो शैतान थियो ।
- फरिसीहरूले ख्रीष्टलाई क्रूसमा टाँग्नको लागि प्रेरित गर्ने परमेश्वर हुनुहुन्न; यो शैतान थियो । (लूका २२:५२-५३) ।
- भीडमा पिलातसलाई छक्याउने परमेश्वर हुनुहुन्नथ्यो । यो शैतान थियो ।

- यहाँ पनि परमेश्वर हुनुहुन्न जसले मानिसहरूलाई ख्रीष्टलाई कुट्न, उहाँलाई थुक्नु र दाही तान्न प्रेरित गर्नुभयो; यो शैतान थियो ।
- रोमी सिपाहीहरूले ख्रीष्टलाई क्रूसमा टाँग्न प्रेरित गर्ने परमेश्वर हुनुहुन्न; यो शैतान थियो ।

यतिखेर पनि शैतानले गरेका सबै कुराबाट परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई छुटकारा दिन सक्नुहुन्थ्यो । तर ख्रीष्टले हामीलाई भन्नुभएको छ:

यूहन्ना १०:१७-१८ मेरो पिताले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ किनभने म मेरो जीवन दिनु तयार छु ताकि त्यो म फेरि फिर्ता लिनेछु । मबाट कसैले जीवन लिन सक्दैन, मेरो आफ्नै जीवन आफ्नो इच्छाले दिन्छु मेरो आफ्नो जीवन दिने अधिकार छ । अनि त्यसैलाई पुनः प्राप्त गर्न अधिकार पनि छ। यही नै त मेरा पिताले मलाई गर्नु अधिकार पनि छ । यही नै त मेरा पिताले मलाई गर्नु भन्नुभयो ।”

पिताले कहिल्यै पनि आफ्नो बहुमूल्य पुत्रलाई मर्न दिनुहुने थिएन, तर ख्रीष्टले उहाका पितालाई स्वयं अपील गर्नुभयो कि

उहाँले ब्रह्माण्डमालाइ यो बताउनु थियो कि उहाको मृत्युको कारण के हो भनेर । उहाको मृत्युमा पावल भन्छन् कि ख्रीष्टले "शासकहरू र अख्तियारवालाहरूलाई निशस्त पार्नुभयो" र "क्रूसमा उनीहरूमाथि विजयी भई" एउटा सार्वजनिक प्रदर्शन गर्नुभयो । " (कलस्सी २:१५) । यी "शासकहरू र अख्तियारवालाहरू" जसलाई ख्रीष्टले देखाइदिनुभयो की तिनीहरू अन्धकारका शासकहरू हुन् (एफिसी ६:१२) ।

क्रूसको मृत्युले, पापले मृत्युलाई निम्त्याउँछ भनेर देखाउँदछ; परमेश्वर यस मृत्युको कारण हुनुहुन्न । मानिसको सट्टामा ख्रीष्ट आफैँ अविश्वासी पापीको रूपमा मर्नुभयो । पापको पर्दाफास गर्नका निम्ति उहाँले त्यसो गर्नुभयो । रिसाएको परमेश्वरलाई खुशी पार्न होइन ।

ख्रीष्ट आफैँले आफैँमा लिनुभएको पापले गर्दा परमेश्वर र उहाँको पुत्रको बिचमा फाटो आयो । परमेश्वरको क्रोधले उहाँलाई टाढा बनायो । परमेश्वरको अनन्त कृपामा विश्वास नगर्ने, पापीबाट फर्कनु र उहाँलाई छोडेर आफ्नै निर्णयमा परमेश्वरको क्रोध उहाँको अनौठो कार्य हो ।

यशैया २८:२१ परमप्रभु पराजीम पर्वतमा जस्तै युद्ध गर्नु हुनेछ । उहाँ गिबोनको बेंसीमा भए जस्तै क्रोधित हुनु हुनेछ । तब परमप्रभुले ती कुराहरू गर्नु हुने नै छ, परमप्रभुले केही अद्भुत कामहरू गर्नुहुनेछ। तर उहाँले आफ्नो काम सिद्ध्याउनु नै हुनेछ। उहाँका कार्यहरू अनौठो कार्यहरू हुन् ।

इकलिएल ७:२२ म आफ्नो अनुहार तिनीहरूदेखि फर्काउनेछु तिनीहरूलाई हेर्नेछैनू । ती विदेशीहरूले मेरो मन्दिर भत्काउनेछन् तिनीहरू त्यो पवित्र भवनको गुप्त भागमा जान्छन् अनि त्यसलाई अपवित्र बनाउँनेछन् ।

व्यवस्था ३१:१७, १८ त्यस समय म तिनीहरूसित अत्यन्तै क्रोधित हुनेछु र तिनीहरूलाई छोडी दिनेछु र तिनीहरूलाई सहायता गर्नेछैन र तिनीहरू ध्वंश हुनेछन् । तिनीहरूमाथि नाना प्रकारका आप्त र विपदहरू ल्याउनेछु र त्यस दिन तिनीहरूले भन्नेछन्, 'हाम्रा परमेश्वर हामीसँग नभएकोहुनाले नै यस्तो आप्त र विपत्तिहरू आइलागेको हो ? 'तिनीहरूले मलाई छोडेर अरु देवताहरू पूज्ने जस्तो अनिष्ट कार्यहरू गरेको निम्ति म तिनीहरूलाई सहायता गर्न अस्वीकार गर्छु ।

भजनसंग्रह २७:९ हे परमप्रभु, तपाईंको दासबाट अनुहार नफर्काउनु होस् मलाई साथ दिनुहोस् । मलाई टाढा नधकेल्नुहोस् ! मलाई नत्यागु होस् मेरो परमेश्वर, तपाईं मेरो रक्षक हुनुहुन्छ ।

मीका ३:४ तिमीहरूले परमप्रभुको प्रार्थना गरिरहेकाछौ तर परमप्रभु जवाफ दिनुहुन्न । परमप्रभुले आफ्नो मुख तिनीहरूदेखि लुकाईरहनु भएकोछ । किन ? किनकि तिमीहरूले नराम्रो कर्म गरेका छौ ।”

कृपया यी पुस्तिकाहरू पढ्नुहोस् हाम्रो प्रेमिलो परमेश्वरको कार्य; शर्तरहित प्रेम-अगापे (Agape); वा पिता परमेश्वरको प्रेम र परमेश्वरको क्रोध बाइबलीय दृष्टिकोणको विस्तारित अध्ययनको लागि ।

जब हामीलाई परमेश्वरले तिरस्कार गर्ने पापहरू ख्रीष्टमा थिए, तिनीहरूले गर्दा परमेश्वरले उहाँको अनुहार छोड्नुभयो । जब उहाँले आफ्नो मोड्नुभयो, तब ख्रीष्टले कराउनुभयो:

मत्ती २७:४६ प्राय तीन बजेतिर येशू ठूलो स्वरमा कराउनु भयो, “एली, एली, लामा सबथखानी?” यसको अर्थ, “मेरा परमेश्वर मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन एकै छोडनु भयो ?”

किन परमेश्वरले, “आफ्नो छोरालाई त्यागुभयो ?” पापसँग कसरी व्यवहार गर्नुपर्छ भनेर देखाउनको निम्ति उहाँले यो काम गर्नुभएको थियो; उहाँलाई अस्वीकार गर्ने पाप । अन्ततः उहाँले मानिसलाई आफ्नो चाहना गर्न दिनुहुन्छ । उहाँ पापीको तर्फबाट सम्पादन गर्नेको रूपमा खडा हुनुहुन्न । वास्तवमा, परमेश्वरले आफ्नो छोरालाई कहिल्यै त्यागुभएन, तर पापले गर्दा उहाँको दयालु अनुहारमा बादलले छोप्यो ताकि पुत्रले यो देख्न सक्नुभएन जसरी विश्वास नगर्ने पापीले देख्न सक्दैनन । ख्रीष्ट पुगुभएन र परमेश्वरको दयालु हात समात्नुभयो किनकि अविश्वासी पापीहरूले त्यसो गर्दैनन, र अविश्वासी पापीको मृत्युको रूपमा ख्रीष्ट मर्नुपर्छो ।

यशैया ५९:१,२ हेर, तिमीहरूलाई बचाउनको निम्ति परमप्रभुको शक्ति नै प्रयाप्त छ । उहाँले सुन्नु हुनेछ जब तिमीहरूले उहाँको साथ माँग्छौ । तर तिमीहरूको पापले गर्दा तिमीहरू र परमेश्वर माझ एउटा तगारो छ।

परमप्रभुले तिम्रा पापहरू देख्नु हुन्छ अनि अनुहार अर्को तिर फुर्काउनु हुन्छ ।

भजनसंग्रह २२:१, २४ मेरो परमेश्वर, हे मेरो परमेश्वर! किन मलाई छाडनुभयो? मलाई बचाउन तपाईं किन यति टाढा हुनुहुन्छ ! तपाईं मेरो विलौना, गुहार सुन्नलाई कति टाढा हुनुहुन्छ ! किन? किनभने परमप्रभुले सङ्कटहरूमा परेका सबै दीनहीन मानिसहरूलाई सहयोग गर्नुहुन्छ । परमप्रभु तिनीहरूदेखि लज्जित हुनुहुन्न । यदि मानिसहरूले परमप्रभुलाई गुहार मागे उहाँ आफैं तिनीहरूदेखि लुक्नु हुन्न ।

क्रूसमा ख्रीष्टलाई मर्नको लागि परमेश्वरले स्वर्गबाट भौतिक आगो पठाउनुभएन । उहाले बिजुलीले क्रुशलाई प्रहार गरेन र आफ्नो छोरालाई टुक्रा-टुक्रा पार्नुभएँन । उहाँले ख्रीष्टलाई आफ्नो मुठीले भुइँमा राखेर हिकार्उनुभएन । उहाँले आफ्नो अनुहार लुकाउनुभयो, किनकि ईश्वरलाई अस्वीकार गर्ने मानवीय इच्छाको कारण हो; जब हामी उहाँसँग केहि गर्न चाहँदैनौं तब के हुन्छ हामीलाई देखाउन ।

यशैया ५३:३-५ मानिसहरूले उसलाई हाँसोको पात्र बनाए अनि आफ्नो साथीहरूले उसलाई छाडिदिए । ऊ पीडा नै पीडाले भरिएको मानिस थियो । ऊ राम्रो प्रकारले निको हुनेछ भनेर जान्दथे । मानिसहरूले उसलाई हेर्न दिएनन् । हामीले उसलाई ध्यानै दिएनौं । तर उसले हाम्रा कष्टहरू आफ्नै ठान्यो । उसले हाम्रा यातनाहरूको भारी उठायो अनि हामीले सोच्यौं उसलाई परमेश्वरले दण्ड दिनुभयो । हामीले सोच्यौं उसले गरेको दुष्टकर्मको लागि परमेश्वरले दण्ड दिनुभयो । तर हामीले गरेको भूल कामहरूका लागि उसलाई पीडा सहन बाध्य गराइयो । उसलाई हाम्रो दोषकोलागि श्राप दिइयो । हाम्रो ऋणको निम्ति उसलाई सजाय दिइयो । उसको पीडाले नै हामीलाई क्षमा गरियो ।

ख्रीष्टले यस मानव इच्छालाई उहाँमा बोक्नुभएको थियो । हाम्रो सत्यलाई अस्वीकार गर्ने हाम्रो अपराधको कारण उहाँ घाइते हुनुभयो । मृत्युको वास्तविक प्रकृतिलाई प्रकट गर्न, परमेश्वरले यो अस्वीकृतिलाई आदर गर्नुपर्‍यो र आफ्नो अनुहार लुकाउनुपर्‍यो ।

जब ख्रीष्टले तुरहीको स्वरमा "यो समाप्त भयो" भनेर कराउनुभयो र त्यसपछि आफ्नो पितालाई आफ्नो आत्मा समर्पण गर्नुभयो र मर्नुभयो, मृत्यु प्रकट भयो । सर्प विनाशकर्ताको रूपमा प्रकट भयो । शैतान र त्यसका दूतहरू ब्रह्माण्डको अगाडि पर्दाफास भए, र असल स्वर्गदूतहरू र अनगिन्ती संसारहरूको मानिसहरूको दिमागमा रहेका प्रश्नहरू समाप्त भए । शैतान स्वर्गबाट पृथ्वीमा बिजुली चम्केझैं खस्यो ।

लूका १०:१८ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "मैले शैतानलाई स्वर्गबाट बिजुली चम्के झैं खसिरहेको देखें ।" (यूहन्ना १२:३१; प्रकाश १२:७-१७ पनि हेर्नुहोस्) ।

२ तिमोथी १:९-१० परमेश्वरले हामीलाई बचाउनु भएको छ अनि हामीलाई आफ्ना पवित्र मानिस तुल्य बनाउनु भएको छ । यो हामीले केही गरेर भएको होइन । होइन, परमेश्वरले यो उहाँको इच्छा अनि अनुग्रहले गर्दा हामीलाई बचाउनु भयो अनि उहाँको मानिस हुन आह्वान गर्नु भयो । यो अनुग्रह ख्रीष्ट येशूद्वारा हामीलाई अनादिकाल अघि दिइएको थियो । त्यो अनुग्रह हामीलाई आज सम्म देखाइएको थिएन । हाम्रो मुक्तिदाता ख्रीष्ट येशू आउनु भए पछि त्यो देखाइयो । येशूले मृत्युलाई नष्ट गर्नु

भयो र जीवनको मार्ग देखाऊनु भयो । हो सुसमाचारद्वारा येशूले हामीलाई अनन्तजीवनको त्यो मार्ग देखाउनु भयो ।

संसारको जगदेखि नै परमेश्वर र उहाँको पुत्रले मृत्युको प्रकृति र पापसँगको यसको सम्बन्ध प्रकट गर्ने निर्णय गर्नुभयो । जब ख्रीष्ट क्रूसमा मर्नुभयो, मृत्युको कारण प्रकट भयो र त्यसैले त्यसको शक्ति पनि समाप्त भयो ।

रोमी १६:२५-२६ परमेश्वरको महिमा होस्। परमेश्वरले मात्र तिमीहरूका विश्वासलाई बलियो पार्न सक्नु हुन्छ । उहाँले सुसमाचारको प्रयोग गर्नुसक्नु हुन्छ जुन म तिमीहरूको विश्वास दरिलो बनाउन प्रचार गर्दछु । त्यो सुसमाचार जुन म प्रचार गर्छु त्यो येशू ख्रीष्टको बारेमा छ । त्यो सुसमाचार गुप्त-सत्य जुन परमेश्वरले प्रकट गर्नुभयो । अनि त्यो गुप्त-सत्य अगमवक्ताहरूका लेखाईद्वारा हामीलाई ज्ञान गराइएकोछ । अनन्त परमेश्वरको आज्ञाले यो गुप्त-सत्य गैर-यहूदीहरूलाई ज्ञान गराइयो । यसले आज्ञाकारिता उत्पन्न गर्छ जुन विश्वासबाट आउँदछ ।

यूहन्ना १२:३२-३३ म पृथ्वीबाट उचालिनेछु । अनि जब यस्तो हुँदछ, म सबै मानिसहरूलाई मकहाँ ल्याउनेछु ।” उहाँको मृत्यु कुन प्रकारले हुनेछ त्यो संकेत दिनलाई उहाँले त्यसो भन्नुभयो ।

यसको मतलव यो हो कि ख्रिष्टको मृत्युद्वारा ख्रिष्टले परमेश्वरले मृत्युलाई ल्याउनुहुन्छ भन्ने धारणालाई खारेज गर्नुभयो । मृत्युको शक्ति शैतानको झूट हो कि परमेश्वरले उसको प्रतिरोध गर्नेहरूलाई मार्नुहुन्छ । याद गर्नुहोस्, ख्रीष्ट मर्नुभयो "ताकि उहाँको मृत्युले मृत्युको शक्तिमा रहेको शैतानलाई नष्ट गर्दछ"। (हिब्रू २:१४) ।

परमेश्वरले आदमलाई दिनु भएको पहिलो चेतावनीचाहिँ उनलाई मार्ने खतरा थियो भन्ने झूटलाई ख्रीष्टले उल्टाउनुभयो । त्यसैले क्रूशले दासत्वबाट स्वतन्त्रता प्रदान गर्दछ; डर वा मृत्युको शक्तिको दासत्व । पापीलाई ख्रीष्टको मृत्यु हुँदा के हुन्छ भनेर ख्रीष्टले प्रकट गर्नुभयो । उहाँले यो प्रकट गर्नुभयो कि पिताले उहाँको पुत्रलाई मार्नुको सद्दामा पापीको इच्छा अनुसार त्याग्नभएको थियो । परमेश्वरले आफैँलाई अस्वीकार गर्ने हाम्रो मानवीय चाहनालाई ख्रीष्टले बोक्नुभयो । परमेश्वरले त्यो

अस्वीकारलाई सम्मान गर्नुभयो र आफ्नो छोरालाई छोडिनुभयो । यसैले अन्तिम न्यायमा हरेक हराएका आत्माले सत्यको आफ्नै अस्वीकृतिको प्रकृति बुझ्दछन ।

क्रूसले जीवन र अमरत्वलाई सुसमाचारको माध्यमबाट प्रकाशमा ल्याउँदछ । यसले यो प्रकट गर्दछ कि परमेश्वर मृत्युको लेखक हुनुहुन्न र शैतान शुरुदेखि नै झूटो र हत्यारा हो । पावल हामीलाई भन्छन्, "नाश गरिने अन्तिम शत्रु भनेको मृत्यु हो ।" (१ कोरिन्थी १५:२६) । यसले यो प्रमाणित गर्दछ कि परमेश्वरमा कुनै मृत्यु हुँदैन । ऊहाँ मृत्युको लेखक हुनुहुन्न । यदि मृत्यु ईश्वरीय गुण हो भने, त्यसो भए ऊ उहाँको शत्रु हुन सक्दैन । यो नष्ट गर्न सकिँदैन थियो । परमेश्वर धर्मी हुनुहुन्छ, त्यसैले "धार्मिकताको मार्गमा जीवन हुन्छ; र यस मार्गमा मृत्यु हुँदैन ।" (हितोपदेश १२:२८) । यदि उहाँमा मृत्यु दिन सक्ने क्षमता छैन भने, परमेश्वरले पापको ज्याला तिर्न सक्नुहुन्न ।

त्यसोभए यदि ख्रीष्टले मृत्युको शक्तिलाई समाप्त गरिसक्नुभएको छ भने मानिसहरू किन मर्नेछन् ? किनभने उनीहरूको पापको लागि परमेश्वरले उनीहरूलाई मारुनुभयो भन्ने झूटलाई विश्वास गर्न जारी राख्छन् । यो झूटलाई समाती राखेर उनीहरूले यसको छविमा परिवर्तन भए । किनभने यदि तिनीहरूले यो

प्रस्ताव स्वीकार गरेनन् भने उहाँले तिनीहरूलाई मार्नुहुनेछ भन्ने तिनीहरूको झूटो धारणालाई जोखिममा पादर्छ कि परमेश्वरबाट कृपाको प्रत्येक प्रस्ताव वास्तवमा हेरफेरको माध्यम हो ।

आउनुहोस्, क्रूसलाई हेरौं र बुझौं कि ख्रीष्टले सबै पुरुष, महिला र बच्चाको लागि मृत्यु समाप्त गर्नुभयो । उहाँले खम्बामा सर्पलाई पर्दाफाश गर्नु भएको छ (हेर्नुहोस्, यूहन्ना ३:१४-१६) शैतानको न्याय प्रणालीलाई पर्दाफाश गर्नको लागि, परमेश्वरको होइन । उहाँले पितालाई वास्तवमा प्रेम हो भनेर देखाउनुभयो र उहाँमा कुनै प्रकारको अन्धकारता छैन (हेर्नुहोस्, १ यूहन्ना १:५) । तब हामी ख्रीष्टको अर्थ बुझ्न तयार हुन्छौं जब उहाँले भन्नुभयो:

मत्ती ९:२४ येशूले भन्नुभयो, 'पर जाऊ । यो युवती मरेकी छैन। ऊ निदाइरहेकी मात्र छे ।" यो देखेर मानिसहरूले उहाँको हाँसो उडाए ।

संसारमा हुने विनाशकारी घटनाहरूमा शैतानले आफूलाई लुकाइरहेको छ । उसले मान्छेलाई यो विश्वास गर्न लगाउँछ कि ऊ आफूले गरेको कामको लागि परमेश्वरलाई जिम्मेवार बनाउछ । जब यो विश्वास गरिन्छ कि परमेश्वरले सक्रिय रूपमा मानिसहरूलाई नष्ट गर्दै हुनुहुन्छ, तब डर पैदा हुन्छ र

यसले आत्मालाई बन्धनमा राख्छ । जबसम्म सुसमाचार परमेश्वरबाट सीधै मृत्युको कुनै खतरा नभएसम्म प्रचार गरिन्छ, यो जहिले पनि जबरजस्तीको कार्य हो भनि बुझ्नुपर्छ । मृत्युको डरले मानव आत्मालाई कहिले पनि परमेश्वरको हातमा आराम गर्न दिँदैन । यस सन्दर्भमा दयाको पुकारलाई विनाशको घुम्टोको रूपमा मात्र बुझ्न सकिन्छ ।

परमेश्वर पिताको प्रेमको प्रकाश

बाइबलले स्पष्ट गर्दछ कि हामी कामहरूद्वारा मुक्ति पाउँदैनौं । उडन्ते पुत्रको कथाले यो देखाउँदछ कि बुबाले छोरालाई स्वीकार गरे, उनी असल भएर होइन , तर उनी उनका छोरा भएर हो (हेर्नुहोस्, लूका १५:११-३२) । एकात्मक युद्धहरू (Identity Wars) पुस्तकको सन्देशले यो प्रकट गर्छ कि हामी परमेश्वरको नजरमा मूल्यवान् छौं हामीले उहाँको इच्छाबमोजिम कार्य गरेर होइन, बरु हामी उहाँका सन्तान भएर हो । हामी के गर्छौं भन्नेले हामीप्रति उहाँको प्रेम कहिल्यै परिवर्तन हुदैन ।

मत्ती ३:१७ तब स्वर्गबाट यो वाणी आएको सुनियो । वाणिले यसो भन्यो, 'यिनी मेरो प्यारो पूत्र हुन् र म यिनीसँग अत्यन्त प्रसन्न छु ।'

हाम्रो प्रतिनिधि भएर ख्रीष्टले यस सत्यतालाई अँगाल्नु भएका छ, त्यसकारण हामी उहाँमा स्वीकृत भएका छौ "उहाँको अनुग्रहको महिमाको निम्ति, जसद्वारा उहाँले हामीलाई प्रिय [येशू] मा ग्रहण गर्नुभयो ।" (एफिसी १:६) । यदि हामी साँच्चिकै विश्वास गर्छौं कि हामी प्रिय प्रभुमा स्वीकार्य छौं, हामी धर्मी छौं भनेर होइन तर उहाँ प्रेम हुनुहुन्छ भनेर, तब हामीले विश्वास गर्नु पर्छ कि हामी सधैं परमेश्वरको नजरमा मूल्यवान् छौं ।

हाम्रो पितासँग सम्बन्धको माध्यमबाट मूल्य मान्यताको पहिचान सन्देशको तार्किक प्रगति यो हो कि कुनै पनि कुराले हामीलाई उहाँको नजरमा मूल्यवान् हुन दिनबाट रोकदैन, र त्यसकारण उहाँलाई मूल्यवान् हुने चीजलाई कहिल्यै पनि छोड्नुहुनेछैन । परमेश्वर आफैले दुष्टहरूलाई आफ्नै हातले नष्ट गर्नुहुन्छ भन्ने धारणाले परमेश्वरले दुष्टहरूलाई अब उहाँको निम्ति मूल्यवान् छैनन् भन्ने सन्देश दिलाउछ । जब हामी यी विवरणहरू पढ्छौं र यस्तो निष्कर्षमा पुग्छौं, त्यसोभए हामी ईश्वरमा विश्वास गर्दौं जसले मानिसहरूलाई पूर्ण रूपमा अवमूल्यन गर्न सक्नुहुन्छ, किनकि उहाले जे सोध्नुहुन्छ ऊनीहरूले त्यो गर्दैनन् । जुन पापीहरूप्रति परमेश्वरको कुनै मतलब छैन भन्ने कुरा दुष्टको मृत्युले एउटा महान भनाइ बन्छ ।

हामीलाई बहुमूल्य लाग्ने कोहिलाइ हामीहरू मध्ये कति जनाले फ्याँक्न इच्छुक छौं ? मानवको रूपमा समेत, यदि हामीले अझै पनि कसैमा केहि मूल्य देख्दछौं भने, हामी तिनीहरूलाई कहिले टाढा फाल्ने छैनौं । यदि हामीले यो गर्दैनौं भने, तब परमेश्वरले कसरी आफ्ना कुनै पनि सन्तानहरूलाई फ्याँक्न सक्नुहुन्छ ? उहाँले यो कहिले पनि गर्नुहुन्न; "किनकि उहाँ कृतघ्न र दुष्टप्रति दयालु हुनुहुन्छ।" (लूका ६:३५) र "किनभने उहाँले दुष्ट र सज्जन दुवैका निम्ति घाम लगाइदिनुहुन्छ। अनि धर्मी र

अधर्मीहरूको निम्ति वृष्टि पठाइदिनुहुन्छ।” मत्ती ५:४५ ।
 “यसकारण कृपालु हौ, जस्तो तिम्रा पिता दयालु हुनुहुन्छ ।”
 (लूका ६:३६) । उहाँलाई अस्वीकार गर्नेहरूलाई मात्र उहाँले
 मृत्यु हुने अधिकार दिन सक्नुहुन्छ । उहाँले मात्र तिनीहरूलाई
 उहाँलाई छनौट गर्नुको सट्टा मृत्यु छनौट गर्न स्वतन्त्रताता
 अनुमति दिन सक्नुहुन्छ। (फेरि हेर्नुहोस्, हितोपदेश ८:३६) ।

मत्ती ७:९-११ तिमीहरूमध्येको बाबु होला ? यदि
 तिमीहरूको छोरोले रोटी मागे, के तिमीहरू उसलाई ढुङ्गा
 दिन्छौ ? अहँ । अथवा, जब तिम्रो छोरोले माछा माग्छ
 भने के तिमीले उसलाई साँप दिन्छौ ? अहँ ! तिमी
 परमेश्वर झैं होइनौ-तिमी दुष्ट हौ र पनि तिमीहरूका
 छोरा-छोरीहरूलाई असल कुराहरू दिन जान्दछौ ।
 यसकारण तिमीहरूका पिताले उहाँसित माग्नेहरूलाई कति
 बढी भरेर असल चीजहरू दिनु हुनुहुनेछ ।

ख्रीष्टले मृत्युलाई समाप्त गर्नुभयो । उहाँले यो संसारको जगदेखि
 गर्नुभएको थियो, तर क्रूसको समयसम्म यो पूर्ण रूपमा प्रकट
 भएको थिएन । मिश्रमा महामारीको कथाहरू, जल-प्रलय,
 सदोम र गमोरा र अन्यहरूले क्रूसलाई इंकित गर्छ, तर यो पूर्ण
 रूपमा तत्कालीन समयमा प्रकट भएको थिएन । क्रूसको प्रकाश

भएदेखी, परमेश्वर मृत्युको लेखक हुनुहुन्छ भनेर विश्वास गर्न कुनै बहाना छैन । त्यहाँ बन्धन स्वीकार गर्न को लागी कुनै ठाउँ छैन र परमेश्वरलाई अस्वीकार गर्नेहरूलाई मार्ने डर छ । एक व्यक्तिले मृत्युको अन्त्यलाई हराउन सक्ने एकमात्र तरीका भनेको यो विश्वास जारी राख्नु हो कि परमेश्वरले उसलाई मार्नुहुनेछ जुन उहाँको चाहना जस्तो व्यवहार गर्दैन । तिनीहरूले विश्वास गर्छन् कि परमेश्वरले मानव आचरण परिवर्तन गर्न जबरजस्ती गर्नुहुन्छ ।

शक्ति प्रयोग गर्नु भनेको परमेश्वरको सरकारको सिद्धान्तको विपरीत हो; ऊहाँ केवल प्रेमको सेवा मात्र चाहनुहुन्छ; र प्रेममा सिधै आज्ञा दिन सकिदैन । केवल ख्रीष्टलाई, जसले परमेश्वरको प्रेमको उचाई र गहिराई जान्नुहुन्थ्यो, तिनीहरूले मात्र यहाँलाई चिन्न सक्छन ।

ख्रीष्टको पखेटामा उपलब्ध उपचारले, जुन बिसयमा मलाकीले बोलेका छन, त्यो यो हो कि उहाँले मृत्युलाई रद्द गर्नुभयो (मलाकी ४:२) । परमेश्वरले आफ्नै हातले आफ्ना शत्रुहरूलाई मार्नुहुन्छ भन्ने धारणालाई उहाँले रद्द गर्नुभयो । परमेश्वरले आफ्ना शत्रुहरूलाई मार्नुहुन्छ भन्ने झूटले शैतानलाई डरको बन्धनको आधारमा राज्यको निर्माण गर्न लगायो । जब ख्रीष्ट

मर्नुभयो र मृत्यु कसरी हुन्छ भन्ने कुरा प्रकट गर्नुभयो, शैतानको पखेटा काटिएको थियो र ऊ पृथ्वीमा खसालियो । (प्रकाश १२:७-१३) । ख्रीष्टलाई हेर्नेहरू उहाँसँगै उहाँको चंगाईको पखेटामा उभिनेछन् (उहाँको लुगाको छेउ/किनारा; मर्कुस ६:५६; मत्ती ९:२०-२१) र पृथ्वीको अग्लो ठाउँमा सवार हुनेछन् । जब परमेश्वरले सर्पलाई आफ्नो पेटमा जान र पृथ्वीको धूलो खानलाई बनाउनुभयो, उहाँले शैतानको राज्यको विनाशको अगमवाणी गर्नुभयो मानिसहरूलाई मृत्युको डर देखाएर परमेश्वरले मानिसहरूलाई चतुरताकासाथ चलाउनुहुन्छ र जबरजस्ती गर्नुहुन्छ भन्ने झूट पर्दाफास गरेर (उत्पत्ति ३:१४; भजनसंग्रह ७२) ।

कलवरी जलप्रलयको माध्यमबाट प्रकट भएको

जब प्रभुले संसारको दुष्टता सर्वेक्षण/मापन गर्नुभयो, उहाँले संकेत गर्नुभयो कि त्यहाँ सीमा हुनेछ: तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिनीहरू मरणशील भएकाले मानव रूपमा लामो समयसम्म बाँच्ने छैनन् । तिनीहरूको आयु केवल १२० वर्षसम्म मात्र हुने छ।” । (उत्पति ६:३) ।

परमेश्वरको आत्माले मानिसलाई बचाउनको निम्ति प्रयत्न गरेको समय अवधिको सीमा थियो । उहाका मनमानी गर्ने सन्तानहरूसँग ख्रीष्टको आत्माले दिन र रात बिन्ती गरिरहनुभएको थियो । उहाँले उनीहरूलाई अपिल गर्नुभयो र उनीहरूलाई दिनदिनै भेट्नुभयो । यद्यपि हामीले यो पढ्छौं कि तिनीहरूले आत्माको त्यस्तो प्रयासप्रति कस्तो प्रतिक्रिया देखाए ।

रोमी १:१८ परमेश्वरको क्रोध स्वर्गबाट प्रकट भयो। किनकि मानिसहरूले उहाँको विरुद्धमा दुष्ट र नराम्रा कामहरू गरे। तिनीहरूसँग सत्य छ, तर त्यो सत्य उनीहरूका दुष्ट-कार्यले लुकाई दिएको छ ।

प्रलयपूर्वकाहरू (antediluvians) अन्तस्करण को आवाज बाहिर डुब्न थाले । दिनहुँ तिनीहरूले त्यो कोमल, आकर्षक आवाजलाई अस्वीकार गरे, र तिनीहरू आफ्नो दुष्ट मार्गमा निरंतर लागि रहे । ख्रीष्टको आत्मालाई दमन गर्नु भनेको उहाँलाई डुबाउन खोज्नु जस्तै थियो । दिनदिनै उहाँको आत्मा सताइरहेको थियो, प्रायः जसो ख्रीष्ट विचलित हुनुभयो ।

यशैया ६३:१० तर मानिसहरू परमप्रभुको विरुद्ध उठे । तिनीहरूले पवित्र आत्मालाई दुखित बनाए । यसकारण उनीहरू परमप्रभुको शत्रु भए परमप्रभुले ती मानिसहरू विरुद्ध लडाइँ गर्नु भयो ।

ख्रीष्टले आफूलाई उनीहरूको शत्रु हुनलाई परिवर्तन गर्नुभएन वा आफूलाई परिवर्तन गर्नुभएन (मलाकी ३:६; हिब्रू १३:८) । जब मानिसहरू विनाशको नजीक पुग्न थाले, ख्रीष्टको बिन्ती अझ जरुरी भयो, र उहाँको आवाज उनीहरूको कानमा शत्रुको आवाज जस्तो भयो । उनीहरूको बिरुद्ध गरेको उहाँको साक्षीलाई अपमान र घृणाको साथ व्यवहार गरियो, र यसरी उनीहरूको दिमागमा उहाँ उनीहरूको शत्रु भएको देखा पर्नुभयो (भजनसंग्रह १८:२६) ।

भजनसंग्रह ६:३-८ मेरो सम्पूर्ण शरीर कामि रहेकोछ, परमप्रभु, कहिले सम्म मलाई निको पार्नुहुन्छ ? परमप्रभु, फेरि फर्की आउनुहोस् र मलाई बलियो बनाउनुहोस ! तपाईं अत्यन्त दयालु हुनुहुन्छ, यसैले मलाई बचाउनुहोस् । मरिसकेकाहरूले आफ्नो चिहानबाट तपाईंलाई सम्झने होइनन् । मृत्युको घाटबाट कसैले तपाईंको स्तुति गर्न सक्दैनन् । यसैले मलाई निको पार्नुहोस् ! हे परमप्रभु, रातभरि मैले तपाईंलाई प्रार्थना गरिरहेँ । मेरो आँसुले ओछ्यान लथपथ भिजेको छ। आँसु मेरो ओछ्यानबाच तप-तप तप्किरहेछ । म तपाईंको लागि कराएर, चिच्याएर थाकिसकेँ । मेरो शत्रुहरूले मलाई धेरै दुःख-कष्टहरू दिए । त्यसले मलाई अत्यन्त दुःखी र व्यथित बनायो । अब मेरो आँखाहरू रूँदा-रूँदा शिथिल भएकाछन् । दुष्ट काम गर्ने प्रत्येक मानिस मबाट टाढा जाऊ! किनभने परमप्रभुले मेरो विलाप सुन्नु भएकोछ ।

ख्रीष्टका कष्टहरू लुक्न सक्दैनन । यदि मानिसहरूले ख्रीष्टको क्रूसलाई स्वीकार गर्न अस्वीकार गरे भने निर्जीव चट्टानहरू उनीहरूका सृष्टिकर्ताले भोगेका कष्टहरूको बारेमा साक्षी दिन कराउँथे (लूका १९:४०) । जसरी ख्रीष्ट यस संसारको सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ, त्यसकारण भौतिक संसारले उहाँको कष्टलाई जवाफ

दिन्छ (फेरि हेर्नुहोस्, रोमी ८:२२) । यो पनि देख्न महत्त्वपूर्ण छ कि प्रकृतिको प्रतिक्रिया प्राकृतिक कारणले होइन, यो यसको सृष्टिकर्ताको हत्याको प्रतिक्रिया हो ।

भजनसंग्रह १८, क्रूसको भविष्यवाणी भएकोले, क्रूसमा ख्रीष्टको कष्टहरू जलप्रलयको संदर्भमा प्रकट हुन्छ ।

भजनसंग्रह १८:४-५ मेरा शत्रुहरूले मलाई मार्ने प्रयास गरिरहेका थिए ! मृत्युको डोरीले मलाई चारैतिर घेरेको थियो । म बाढीमा फसेको थिएँ जसले मलाई मृत्युको मुखतिर लगिरहेथ्यो । चिहानको डोरीले मलाई चारैतिर घेरि राखेको थियो, मृत्युको पासो मेरो सम्मुख थियो ।

भजन १८ का केही विवरणहरूले जलप्रलयको भाषामा बोल्दछन्, जबकि अरूले सदोम र गमोराको घटना र दुष्टको अन्तिम अन्त्यलाई संकेत गर्ने आगोको कुरा गर्छन् । उदाहरण को लागी:

भजनसंग्रह १८:१३ परमप्रभु स्वर्गबाट गर्जनु भयो । सर्वोच्च परमेश्वरले उहाँको स्वर सुनिने बनाउनु भयो। त्यहाँ असिनाको गोला र आगोका फिलिङ्गाहरू वर्षिए ।

जब ख्रीष्ट मानिसहरुसंग दुष्टताको पछि लाग्न संघर्ष गर्नु भएको थियो, उहाँ तिनीहरूको अभक्त आचरणको बाढी देखेर उहाँ अभिभूत हुनुभयो । उहाँको मुटु मानवता को कष्टमा पीडा भयो:

उत्पति ६:६ अनि परमप्रभु पृथ्वीमा मनुष्य जाति सृष्टि गरेकोमा दुःखी हुनुभयो । त्यसले परमप्रभुलाई हृदयबाट नै दुःखी तुल्यायो ।

जल-प्रलय पूर्वका जनहरूले ख्रीष्टलाई लाजमर्दो कुरामा पारेका थिए । उहाको आत्मालाई उनीहरूको दुष्टताले यातना दिइयो र शोकित हुनुभयो, र अन्तमा उहाले यो जल-प्रलय पूर्वका मानिसहरूका लागि क्रुसमा कराउनुभयो - म तिर्खाए ! आत्मा मानिससंग बिन्ती गर्न चुप लाग्यो । सयौं बर्ष पछि फिर्ती गरिएको, अन्ततः उहाँले तिनीहरूको निर्णय स्वीकार गर्नुभयो र पापी जातिबाट आफ्नो आत्मा हटाउनुभयो, र तिनीहरू जल-प्रलयको पानीले नष्ट भए । निर्जीव प्रकृतिले जल-प्रलयको घटनाहरूको माध्यमबाट सुसमाचार प्रचार गर्नबाट रोक्न सकिएन । यी अंशहरूमा जल-प्रलय र क्रूशको कहानी बीचको सम्बन्धलाई ध्यान दिनुहोस्:

१. बुलावट/पुकारा गर्नु :

भजनसंग्रह १८:६ म पासोमा फसें, मैले सहयोगको लागि परमप्रभुलाई बोलाएँ । हो, मैले परमेश्वरलाई बोलाएँ । परमेश्वर उहाँको मन्दिरमा हुनुहुन्थ्यो उहाँले मेरो स्वर सुन्नभयो । उहाँले मेरो विलापमा गोहारेको सुन्नभयो ।

मत्ती २७:४६ प्राय तीन बजेतिर येशू ठूलो स्वरमा कराउनु भयो, “एली, एली, लामा सबथखानी ?” यसको अर्थ, “मेरा परमेश्वर मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन एकै छोडनु भयो ?”

२. पृथ्वी हल्लियो:

भजनसंग्रह १८:७ पृथ्वी र्थकियो र काम्यो; पर्वतहरूको जग हल्लियो । किन? किनभने परमप्रभु क्रोधित हुनुहुन्थ्यो !

मत्ती २७:५१ जब येशू मर्नु भयो, मन्दिरको पर्दा आफैँ दुइ टुक्रा भएर च्यातियो । त्यो टुप्पादेखि फेदसम्म वारपार च्यातियो । एकाएक भूकम्प गयो अनि चट्टानहरू फाटे ।

३. अन्धकार:

भजनसंग्रह १८:९ परमप्रभुले आकाश च्याति दिनु भयो, अनि उहाँ तल ओर्लनु भयो ! उहाँ बाक्लो, कालो बादलमा उभिनु भयो । (उहाँले उसको कुर्कुच्चो कुच्याउनु भयो; उत्पत्ति ३:१५) ।

भजनसंग्रह १८:११ परमप्रभु कालो बादलमा लुक्नु भएको थियो जसले उहाँलाई पालले जस्तो घेरेको थियो उहाँ बाक्लो बज्र स्वरूप बादलमा लुक्नु भएको थियो ।

मत्ती २७:४५ मध्यान्ह हुँदा सम्पूर्ण देशमा नै अँध्यारो छायो । यस्तो अन्धकार प्राय तीन घण्टासम्म भइरहयो।

४. पानीको कुलेसो र आधारशिलाको खुलासा:

भजनसंग्रह १८:१५ परमप्रभु, तपाईंले आफ्नो आदेश दिनु भयो अनि शक्तिशाली हावा बहन थाल्यो । पानी पछाडी गयो अनि हामीले समुद्रको पिंघ देख्न सक्छौं । हामीले पृथ्वीको पिंघ देख्न सक्यौं ।

यूहन्ना १९:३४ तर एकजना सिपाहीले भालाद्वारा उहाँको कोखामा भालाले घोच्यो । रगत र पानी बाहिर निस्कयो ।

५. गर्जनः

भजनसंग्रह २२:१ मेरो परमेश्वर, हे मेरो परमेश्वर ! किन मलाई छाडनुभयो? मलाई बचाउन तपाईं किन यति टाढा हुनुहुन्छ ! तपाईं मेरो विलौना, गुहार सुन्नलाई कति टाढा हुनुहुन्छ !

यशैया ५:३० यसकारण, 'सिंह' समुद्रका छालहरू जस्तै गर्जनेछ । समातिएका मानिसहरू भूइँतिर हेर्ने गर्दछन तब त्यहाँ अन्धकार मात्र हुनेछ । सम्पूर्ण प्रकाश बाक्लो कालो बादल जस्तो हुनेछ ।

लुका २१:२५ "सूर्य, चन्द्र र ताराहरूमा पनि आश्चर्य घटनाहरू घट्नेछन् । अनि पृथ्वीमा सबै जाति-जातिहरू सडकटमा पर्नेछन् । सागरका गर्जन र उल्लेका झोक्काहरूले तिनीहरूलाई अत्तालाउनेछन ।

६. मुक्तिः

भजनसंग्रह १८:१६ परमप्रभु माथिबाट ओर्लेर तलसम्म पुग्नु भयो र मलाई बचाउनु भयो । परमप्रभुले मलाई समात्नु भयो र गहिरो पानीबाट तानेर निकाल्नुभयो ।

१ पत्रुस ३:२०-२१ ती आत्माहरू तिनीहरू हुन् जसले नूहको समयमा परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरेका थिए । परमेश्वरले तिनीहरूलाई धैर्यसित प्रतीक्षा गरिरहनु भएको थियो जुन बेला नूहले जहाज बनाइरहेका थिए । केवल जम्मा आठजना त्यस जहाजमा बाँचेका थिए । ती मानिसहरूलाई पानीले बचाएको थियो । त्यो पानी बप्तिस्मा जस्तै थियो जसले आहिले तिमीहरूलाई बचाउँछ । बप्तिस्मा शरीरको मैला धुने होइन। बप्तिस्मामा हामी परमेश्वरसित पवित्र हृदयको निम्ति याचना गरिरहेकाछौं। यसले तिमीहरूलाई बचाउँछ किनभने येशू ख्रीष्टलाई मृत्युबाट उठाइएको थियो ।

प्रकृतिले उसको सृष्टिकर्तालाई के भएको थियो भनेर प्रमाणित गर्‍यो । येशू संसारमा आउने हरेकलाई ज्योति दिनुहुने ज्योति हुनुभएकोले, उहाँको कष्ट जलप्रलयमा नष्ट भएका सबैको जीवनमा प्रकट भएको थियो ।

भजनसंग्रह ३३:६-७ परमप्रभुले आदेश गर्नुभयो र यो संसार बनियो । परमेश्वरको मुखबाट निस्केको सासबाट पृथ्वीमा प्रत्येक कुराको सृजना भयो । परमप्रभुले समुद्रबाट पानी एक ठाउँमा थुपार्नु भयो । उहाँले सागरलाई आफ्नो ठाउँमा राख्नुभयो ।

येशूको शक्तिद्वारा स्वर्गको सृष्टि भएको थियो । उहाँको आवाज सबै सृष्टिमा समावेश छ । यो ख्रीष्टको वचनले पानी एकत्रित भएको थियो र पृथ्वीको भण्डारगृहहरूमा राखिएको थियो । जब जल-प्रलय पूर्वका मानिसहरूले अन्तन्त र पूर्ण रूपमा ख्रीष्टलाई अस्वीकार गरे, उहाँको आवाज मौन भयो, र प्राकृतिक तत्वहरू अराजकताको सिद्धान्तलाई हस्तान्तरण गरिसकेपछि तिनीहरूको भण्डारमा राखिएको पानीको शक्तिलाई ढीला गरियो ।

यो पानीको रिहाइको कारण शैतान थिएन, ख्रीष्टलाई यातना दिएर उहाँलाई यो आत्मा हाल्न बाध्य पारिनुभयो । सृष्टिले यसको अगूवाको कोमल आवाजलाई सुनेको थिएन जसले यसलाई निरन्तर बोलाईरहेको थियो - "शान्त रहनुहोस् ।" पानीले शैतान र त्यसका अधर्मी मान्छेहरूको अशान्तिलाई झल्कायो । ख्रीष्टको क्रूसको महाप्रलय बाढीको पानीमा देखा

पर्दा शैतान आफैले लडाई गर्ने तत्वहरूलाई सहन सक्ने बनाएको थियो ।

गहिरो आचरण भनेको ख्रीष्टको टुक्रिएको हृदयको अभिव्यक्ति थियो । स्वर्गबाट बगिरहेको पानी उहाँको आँसुको गवाही थियो कि उहाँ आदमका पतित सन्तानहरूको लागि बहाउनुभएको थियो (लूका १९:४४) । जल-प्रलय पूर्वका मानिसहरूले ख्रीष्टको पीडालाई स्वीकार गर्न इन्कार गरे, तर प्रकृतिले यसका लेखकले भोगेका कष्टहरूको गवाही दियो र उहाँको शोक र मृत्युलाई झल्कायो । जब ख्रीष्टको अस्वीकृति पूर्ण भएको थियो, तब प्रकृतिले त्यो अस्वीकारको गवाही दिएको थियो र साथसाथै अराजकताको आत्माको प्रभावलाई दर्शायो ।

हामीले उहाँलाई परमेश्वरबाट हिकाएको, र उहाँबाट पिटिएको ठान्यौ

जब हामीले जल-प्रलय, सदोम र गमोराको विनाशको कथाहरूमा क्रूसको प्रकाश देख्छौं, हामीले न्यायको बारेमा हाम्रो मानव दृष्टिकोणको गहिरो अर्थ पाउन सक्छौं ।

यशैया ५३:४ परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “निःसन्देह ती दुष्ट मानिसहरूले सत्य जान्दछन् । तिनीहरूले मलाई प्रार्थना गर्दैनन् । दुष्ट मानिसहरू मेरो भक्तजनहरूलाई ध्वंश पार्न उनीहरूको खाना खान जतिकै तयार छन् ।”

जहाँकोही पनि क्रूसको कथाको प्रकट हुन्छ, यस स्थानमा हाम्रो प्राकृतिक मानव हृदयलाई लाग्छ की यो प्रहार गर्नु परमेश्वरको काम थियो । बाइबलले नूह र लूतको समयमा ख्रीष्टको क्रूसीकरणलाई स्पष्ट रूपमा प्रकट गर्दछ, तर हामी यो मान्यता गर्दछौं कि यो विनाश परमेश्वरको सजाय थियो । ख्रीष्टले "सबै मानिसका लागि मृत्युको स्वाद लिनु" थियो (हिब्रू २:९) र उहाँलाई परमेश्वरले हिकाउनुभएन । ख्रीष्टको मृत्यु, नष्ट भएकाहरूको मृत्युमा प्रकट भयो, र हाम्रो स्वाभाविक

प्रतिक्रियाले उनीहरूलाई परमेश्वरले कुटपिट र दुर्व्यवहार गर्नुभएको थियो भनेर भन्दछ । यसले क्रूशको सत्यता र विनाशको वास्तविक कारण प्रकट गर्दछ ।

यशैया ५३:५ तर हामीले गरेको भूल कामहरूका लागि उसलाई पीडा सहन बाध्य गराइयो । उसलाई हाम्रो दोषकोलागि श्राप दिइयो । हाम्रो ऋणको निम्ति उसलाई सजाय दिइयो । उसको पीडाले नै हामीलाई क्षमा गरियो ।

यो हाम्रो अपराधले हो जुन क्रूश कारण बन्यो; यो शैतानले प्रेरित मानव प्रकृति हो जसले विनाशलाई निम्त्यायो । जब हामी भन्छौं कि बाढी र आगो र गन्धकको कारणले परमेश्वरले ती सबै मानिसलाई मारुभयो । तब हामीले यो दुःखद सिद्धान्त दोहोर्याउँछौं: “हामीले उहाँलाई सम्मान गरेनौं [उहाँलाई] पिडा दियौं, परमेश्वरलाई हिरकायौं र पीडित बनायौं ।” तब हामीले यो दुःखद सिद्धान्त दोहोर्याउँछौं: “हामीले उहाँलाई सम्मान गरेनौं [उहाँलाई] पिडा दियौं, परमेश्वरलाई हिरकायौं र पीडित बनायौं ।”

हाम्रो सम्पूर्ण हृदयले परमेश्वर पिताको खोजी गर्दै

अगाडि खोजने प्रक्रियामा हामीले यो सोध्न सक्छौं: "के परमेश्वरको पुत्रले जल-प्रलय पूर्वका मानिसहरूलाई नमार्न पानीलाई आफ्नो आवाजले समात्नुभएन ?" उहाँको आवाज मौन थियो र उहाँले तिनीहरूको निर्णय स्वीकार गर्नुभयो । यदि तपाईंले त्यो मानिसलाई गोली हान्नुहुन्छ जसले आफ्नो औंला बाधँमा राख्छ, र पानी भित्ता मार्फत निःशुल्क खसन्छ, जल-प्रलय ल्याउने को हो ? उहाँले उनीहरूसँग बिन्ती गर्नुभयो, एउटा जहाज बनाउने आज्ञा दिनुभयो, र उनीहरूलाई चेतावनी दिनुभयो कि सृष्टिले उहाँकै कष्टहरू झल्काउनेछ । जब ख्रीष्टले संसारका पापहरू क्रूसमा बोक्नुभयो, त्यसकारण प्रकृतिले मानिसका पापी अराजक दिमागलाई यसको विकारको स्थितिमा सहन सक्दछ । क्रूसमा ख्रीष्टको शरीर पूरै हिंसाको माध्यमबाट बिच्छेद भएको थियो, र नूह र लूतको समयमा प्रकृति पनि अराजकताको यस बोझको अन्तर्गत विलाप भयो । जबदेखि शैतानको मुटुमा पाप कल्पित भएको थियो, र ख्रीष्टको आत्माले बिन्ती गरिरहेको छ, "तिमीले तिनीहरूलाई भन्नुपर्छ, 'परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्छु कि म मानिसहरू मर्द गरेको हेर्न इच्छा गर्दिन, म चाँहदिन दुष्ट मानिसहरू मरुन् । म ती पापी मानिसहरूलाई मकहाँ

ल्याउँन चाहन्छु । म चाहन्छु कि तिनीहरू आफ्नो जीवन बद्लि
गरुन् जसबाट जीवित रहन सकुन् । यसकारण मकहाँ आऊ ।
नराम्रो काम गर्न छोडिदेऊ । हे इस्राएलका घराना हो, तिमीहरू
किन मछौं ?' इजकिएल ३३:११

जल-प्रलय पूर्व ख्रीष्टको क्रूशले, परमेश्वरलाई एक हत्याराको
रूपमा प्रस्तुत गर्ने रहस्यमय पर्दालाई हटाइदिएको छ । उहाँको
प्रेमको राज्यका सिद्धान्तहरू, मानिसमाथि शक्ति प्रयोग गर्न
इन्कार गर्नु, र उहाँको चरित्रको प्रतिलेख प्रदान गर्ने कानूनमा
यो स्पष्ट हुन्छ कि उहाले हामीलाई मारु हुँदैन, सबै गवाहीले
हामीलाई यो भन्छ कि परमेश्वर हत्यारा हुनुहुन्न । केवल
ख्रीष्टको क्रूसको प्रकाशले मात्र नूहको जलप्रलय र सदोम र
गमोराको विनाशको कथाको बारेमा समाधान भेट्टाउन सक्छ ।
क्रूशको प्रकाशमा, परमेश्वर कडा पिता हुनुहुन्छ भन्ने आरोप
गलत साबित भएको छ ।

जब परमेश्वरले रोमी शहरको बाढीको बारेमा यहूदी जातिलाई
चेताउनी दिन अत्यन्तै प्रयत्न गर्नुभयो, जसको कारण
उनीहरूको शहरलाई कब्जा गर्नेछ र यसलाई नाश पार्नेछ (लूका
२१:२०-२१), त्यसैले उहाँले नूहको दिनका मानिसहरूलाई
चेतावनी दिन खोजे कि विश्वमा दुःखको बाढी आउँदैछ ।

यरूशलेमको कुरा गर्ने हो भने, ख्रीष्टको आत्माले शैतानको प्रेरणामा रोमलाई विनाश गर्ने काम गर्न रोक्न खोज्दै थियो । जब यहूदीहरूले रोमद्वारा ख्रीष्टलाई नष्ट गर्न प्रयोग गरे, तब तिनीहरूले आफैलाई दंडित गराए । यस संसारको अन्तमा, जसले ख्रीष्टलाई क्रूसमा टाँगेका थिए उनीहरूले यो महसुस गर्नेछन् कि आफुले गरेका निर्णयहरू आफैमा परेको छ ।

जसरी यहूदीहरूले रोमीहरूलाई ख्रीष्टलाई क्रूसमा झुण्ड्याउन प्रयोग गरे, रोमीहरूले त्यस पुस्ता पछि फर्किएर हजारौं यहूदीहरूलाई क्रूसमा झुण्ड्याए । नूह र लूतको दिनका बासिन्दाहरूले ख्रीष्टको बिन्ती गर्ने आत्मालाई डुबाएका थिए र तिनीहरूले उहाँलाई आध्यात्मिक रूपमा के गरिरहेका थिए शारीरिक रूपमा उनीहरूमा फिर्ता आयो ।

१,५०० वर्ष भन्दा धेरै वर्षदेखि जल-प्रलय पूर्वका चर्चले ख्रीष्टले रोपेको बिउलाई जवाफ दिन श्रम र यातना भोगेका थिए । त्यो बीजको निरन्तर अस्वीकृतिले अन्ततः गर्भपात भयो । जब त्यस आइमाईको पानी अन्ततः नाश भयो, उसले ख्रीष्टको लासलाई उनीहरूको जीवनमा प्रकट गरायो जसले त्यो बीउलाई अस्वीकार गरेका थिए । जब एउटी आमाको गर्भपतन हुन्छ, के हामीले उसलाई उसको बच्चाको हत्या गरेको भनेर आरोप

लगाउँछौं ? पक्कै होइन ! यो पक्कै पनि शोकको घटना हो, यद्यपि यो प्रकृतिको गवाही हो कि जन्म प्रक्रियामा केहि ठीक भएन । इतिहासभरि भएको चर्चले ख्रीष्टको सन्तानको भयंकर गर्भपात भोग्नुपरेको छ ।

यशैया १३:८,९ प्रत्येक मानिस डराउने छन् । नानी जन्माउन ओटकी आइमाईको पेटको पीडा सरह डरले तिनीहरूका पेटमा पीडा हुनेछ । तिनीहरूका अनुहार आगो जस्तो रातो हुने छ । मानिसहरू छक्क पर्नेछन् किनभने त्यस्तो डरले भरिएको हेराई तिनीहरूका छिमेकिहरूका अनुहारहरूमा समेत हुनेछ । हेर, परमप्रभुको विशेष दिन आइरहेछ ! यो दिन भयानक हुनेछ। परमेश्वर रिसाउनु हुनेछ अनि उहाँले देश ध्वंश पारि दिनुहुनेछ । प्रत्येक पापीलाई त्यस देश छोड्नु वाध्यतामा पार्नुहुनेछ ।

मत्ती २४:६-८ तिमीहरूले लँडाईका बारेमा सुन्नेछौ । अनितिमीहरूले अब हुने लँडाईका बारेमा पनि समाचार सुन्नेछौ । तर डराउनु पर्दैन । यी सब घटनाहरू हुनैपर्छ । तर अन्त्य अझ आइहाल्ने छैन । किनभने एक जातिले अर्को जातिको विरोध गर्नेछ अनि राज्य राज्यको

विरोधमा युद्ध हुनेछ। अनि धेरै ठाउँमा अनिकाल लाग्नेछ
अनि भूँईचालो जानेछ । यी सबै थोक सुत्केरी व्याथा
लागे झैं आइलाग्ने छन् ।

यदि कुनै व्यक्तिले यस बुँदासम्म पढिसकेपछी अझै पनि यो
विश्वस्त छ कि परमेश्वर आफैले पर्याप्त पापीहरू पाउनुभयो र
उहाँको कानूनको नियमलाई पालन गर्न अस्वीकार
गरेकाहरूलाई डुबाएर र जलाएर हत्या गर्ने निर्णय गर्नुभयो, तब
त्यस्ता व्यक्तिहरूले परमेश्वरको चरित्रलाई गम्भीर रूपमा प्रस्तुत
गर्ने र उहाँलाई कारबाही गर्ने मोडहरू गम्भीर रूपमा लिने
जोखिम चलाउँछन् जुन उहाँको व्यवस्थाको पूर्ण विपरीत हो ।
मृत्युको डरको बन्धनबाट बच्न र साँचो अगापे (अपरिवर्तनिय)
प्रेम भेट्टाउन पनि उनीहरूलाई असम्भव हनेछ ।

स्वतन्त्रताको एकमात्र मार्ग भनेको मृत्युको डरलाई गुमाउनु हो ।
ख्रीष्टले मृत्युलाई रद्द गर्नुभयो र सुसमाचारद्वारा जीवन र अमरत्व
ल्याउनुभयो । अब समय आइसकेको छ कि पितालाई हाम्रो
सम्पूर्ण हृदयले खोज्नुपर्नेछ र हजारौं वर्षे हाम्रो प्रिय पिताको
विरुद्ध खराब प्रचार गर्न छोड्नु हो, जो सँधै दयालु, नम्र,
कोमल, धैर्यवान हुनुहुन्छ र हरेक मानिसलाई आफ्नै चुनावटको
फल दिनुहुन्छ । इतिहासमा रेकर्ड गरिएका सबै ठूला विनाशको

घटनाहरूमा क्रिष्टको क्रूसलाई हेर्न म तपाईंहरूलाई यो अपील गर्दछु । हामीलाई अहिलेको घडीमा आएको सन्देशलाई राम्ररी विचार गरौं:

प्रकाश १४:६-७ तब मैले अर्को स्वर्गदूतलाई आकाशमा उडिरहेको देखें । पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरू प्रत्येक राष्ट्र, जाति, भाषा अनि वंशलाई प्रचार गर्नका निम्ति त्यो स्वर्गदूतसित अनन्त सुसमाचार थियो ! त्यो स्वर्गदूतले ठूलो आवाजमा भन्यो, “परमेश्वरको भय राख अनि उहाँको स्तुति गर । सबै मानिसहरूको न्याय गर्ने परमेश्वरको समय आएको छ । परमेश्वरको उपासना गर । जसले स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र अनि जल श्रोत सृष्टि गरे ।”

के तपाईं उहाँको गवाही बन्नुहुनेछ ? के तपाईं सत्यको पक्षमा खडा हुनुहुनेछ र उहाँको नामलाई परस्ट गर्न मद्दत गर्नुहुनेछ ? के तपाईंले "अनन्त सुसमाचार" को घोषणा गरिरहनु भएको छ, वा "अनन्त नोकशानको रैकेटको" को घोषणा गर्दै हुनुहुन्छ ? अनन्त सुसमाचार भनेको परमेश्वरको सत्य चरित्रको बारेमा शुभ समाचार हो । परमेश्वरको महिमा भनेको उहाँको चरित्रको बारेमा हो (प्रस्थान ३३:१८-१९), र परमेश्वरलाई महिमा दिंदा उहाँले तपाईंको महिमा माटोमा राखिदिनुहुन्छ ताकि उहाँको

चरित्र तपाईंमा बढ्न सकोस् । के येशूको भित्री आत्माद्वारा तपाईं मार्फत उहाँको कृपालु, अहिंसात्मक चरित्रलाई जीवित रहन दिनुहुन्छ ? “त्यसै गिरी, अरूका निम्ति तिमीहरू पनि उज्यालो बनिदिनु पर्छ । तिमीहरूले गरेका सुकर्महरू मानिहरूले देखेछन् र स्वर्गमा बस्नु हुने तिमीहरूका पिताका महिमा गर्नेछन् ।” (मत्ती ५:१६) ।

मत्ती २४:१४ संसारैभरि परमेश्वरको राज्यको बारेमा **सुसमाचारहरू** प्रचार गरिनेछ । प्रत्येक राष्ट्रलाई नै यी कुराहरू भनिनेछ । त्यसपछि अन्त्य आउने छ ।

नूहको समय जस्तै हाम्रो विश्व फेरी पनि एकपटक नाजुक मोडमा छ । "यो सुसमाचार" को अन्तिम अस्वीकृति अराजकताको अन्तिम फुटको ट्रिगर गर्दछ जसले हाम्रो संसारलाई डढाउनेछ । येशू हामीलाई पितासँग मिलाप गर्न र उहाँले कसरी शासन गर्नुहुन्छ र सृष्टिलाई समर्थन गर्नुहुन्छ भन्ने कुराको सही समझ प्राप्त गर्न येशू हाम्रो पक्षबाट बिन्ती गर्दै हुनुहुन्छ ।

शीर्ष दुई छविहरू - पुराना शहरहरूको भग्नावशेष, सदोम र गमोराको हो । २ पत्रुस २:६ ।

तलका दुई छविहरू - पूर्वी टर्कीमा नूहको जहाजको अनुमानित स्थान,

नोहा र लूतको दिनहरूमा ख्रीष्टको क्रूसिकरण

विश्वव्यापी जल-प्रलयको र सदोम र गमोराको विनाशको कथाले धेरैलाई पिरोलिरहेको छ । के परमेश्वरले वास्तवमै हजारौं मानिसहरूलाई जिउँदै डुबाएर जलाउनुहुनेछ किनकि उहाँको कृपा समाप्त भइसकेको छ र न्यायको अभिन्न अनुग्रह लामो समयसम्म रोकिने छैन ? के प्रेमिलो परमेश्वरले त्यस्तो काम गर्नुहुनेछ ? धेरैका लागि यो एउटा अचम्मको रहस्य बनेको छ ।

धेरै जनाले "सनातनको सुसमाचार" लाई ठडामा वा गलत अर्थ लगाएका छन्, किनभने चर्चका मञ्चबाट आएका सन्देशहरूले परमेश्वरलाई विश्वव्यापी माफियाको "गुंडा" (बोस) भनेर वर्णन गर्दछ जसले आराधनालाई ग्रहण गर्न पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई अपहरण र जबरजसतीको रैकेट चलाउँछ । - "म के भन्छु गर्नुहोस् वा म तिमीलाई मार्नेछु !"

साँचो "अनन्त सुसमाचार" भनेको यो हो कि स्वर्गमा बस्नुहुने हाम्रो पिताले मृत्युको धम्कीद्वारा आज्ञाकारी हुन हामीलाई जबरजस्ती गर्नुहुन्न । उहाँको कानून उहाँको चरित्रको प्रतिलिपि हो, र उहाँको कानूनले यो भन्छ "तिमीले कसैलाई हत्या गर्नु हुँदैन ।" क्रूसको मृत्युमा, परमेश्वरले विद्रोहीहरूलाई मार्ने धम्की दिनुहुन्छ भन्ने झूटलाई ख्रीष्टले समाप्त गर्नुभयो । क्रूसले यो प्रकट गर्दछ कि उहाँलाई अस्वीकार गर्नेहरूलाई परमेश्वरले उनीहरूको आफ्नै निर्णयमा त्यागुहुन्छ ।